

TORSDAG DEN 2. APRIL 2009

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Dialogen mellem EU og Belarus (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

4. Den europæiske samvittighed og totalitarisme (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

5. Kulturens rolle i udviklingen af Europas regioner (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

6. Fællesskabets miljømærkeordning – Deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om følgende betænkninger:

– betænkning af Salvatore Tatarella for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Fællesskabets miljømærkeordning (KOM(2008)0401 – C6-0279/2008 – 2008/0152(COD)) og

– betænkning af Linda McAvan for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (KOM(2008)0402 – C6-0278/2008 – 2008/0154(COD)).

Salvatore Tatarella, ordfører. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil først takke alle, der har samarbejdet så effektivt om udformningen af denne betænkning: skyggeordførerne fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, det tjekkiske formandskab, Kommissionen og sidst, men ikke mindst de beundringsværdige embedsmænd fra alle de politiske grupper. Jeg er dem taknemmelig for deres fremragende arbejde. Deres værdifulde bidrag har gjort det muligt at nå til enighed ved førstebehandling.

Da jeg på Parlamentets vegne påtog mig ansvaret for revisionen af dossieret om miljømærkeordningen, miljømærket, fokuserede jeg på at gøre systemet hurtigere. Løbende opdatering af miljøkravene til produkter, der ikke opfylder standarderne, tvinger virksomhederne til at foretage en positiv udvikling af deres initiativer med henblik på en samlet forbedring i miljøkvaliteten af produkter på markedet. Ved at forøge produktionen og udbredelsen af produkter og tjenesteydelser med miljømærket vil vi opnå betydelige permanente og voksende miljøfordele med hensyn til energibesparelse, mindre atmosfærisk forurening og vandbesparelse. Miljømærket er et frivilligt miljøkvalitetsmærke, hvis formål er at fremme udbredelsen af produkter og tjenesteydelser, som har en lav økologisk indvirkning i hele deres livscyklus, og som tilbyder forbrugerne nøjagtig, ikkevildledende og videnskabeligt korrekt information.

Vores revision af denne forordning er en del af en bredere europæisk handlingsplan for bæredygtighed i forbrug og produktion og er tæt forbundet med revisionen af EMAS og direktivet om økodesign. Fællesskabets lovgivning omhandler allerede denne revision af forordningen, idet det anføres, at systemet skal revideres på baggrund af de opnåede erfaringer og ændres med henblik på at forbedre dets effektivitet, forbedre dets planlægning og forenkle dets drift. Formålet med mærket er at vejlede forbrugerne til at vælge produkter, der kan reducere miljøindvirkningen. Indtil videre har vores erfaringer med miljømærket været sporadiske. På plussiden ansøger flere og flere virksomheder om kvalitetscertificering inden for de mest forskelligartede sektorer. De anerkender derfor ordningens selektive og styrkende værdi. Forbrugere, der er mere opmærksomme på virksomhedernes sociale ansvar, sætter stor pris på denne certificering. På den negative

side er der en række problemer: Offentligheden har næsten intet kendskab til mærket, kriterierne vil snart være forældede, fordi markedet ændres så hurtigt, og den bureaukratiske sprogbrug afskrækker virksomhederne fra at deltage. Det nye miljømærke vil optræde i en helt ny skikkelse med hensyn til udseende og indhold. Det vil blive mere attraktivt, og det vil gælde for nye produkter: Fra 2015 planlægger vi at øge antallet af grupper fra det nuværende antal på 25 til dobbelt så mange, dvs. 40-50 grupper. Vi planlægger oplysningskampagner. Vi har øremærket et markedsføringsbudget på 9,5 mio. EUR, og 15 000 EUR er øremærket til et nyt websted.

Skyggeordførerne og de øvrige institutioner var især fokuserede på og enige om, at miljømærket ikke kun skal certificere et opnået resultat, men i stedet skal være et dynamisk værktøj, der løbende udvikles, en drivkraft, der hele tiden skubber producenter og produkter mod højere standarder for miljøkvalitet ved løbende at evaluere markedsbenchmarks og fastlægge nye kriterier på grundlag heraf. Vores mål er at garantere kontrol i hele livscyklussen for et produkt, hvilket vil sætte os i stand til at vurdere miljøindvirkningen i alle produktionsfaser og sætte alle operatører i den pågældende sektor, og også ngo'erne, i stand til at spille en aktiv rolle i forbindelse med revisionen af kompromiskriterierne.

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. - Salvatore Tatarella! Vil De høre efter? De har fem minutter nu og to minutter sidst i forhandlingen. Hvis De bruger de syv minutter nu, har De ingen tid sidst i forhandlingen. De vælger dog selv, om De vil bruge de syv minutter nu, eller om De kun vil bruge de fem eller seks minutter, De allerede har brugt, og så have et minut til at besvare medlemmernes bemærkninger.

Salvatore Tatarella, ordfører. – (IT) Hr. formand! Jeg accepterer Deres opfordring.

Linda McAvan, ordfører. – (EN) Hr. formand! Ligesom Salvatore Tatarella vil jeg først takke alle, der har medvirket til, at vi i dag er nået til enighed ved førstebehandlingen af EMAS-betænkningen. Jeg vil takke skyggeordførerne, som er her i dag, Kommissionen, som har været særdeles hjælpsom i indsatsen for at nå til enighed, og det tjekkiske formandskab, som ikke er her og derfor ikke kan høre min tak i dag. Tak også til personalet i Parlamentet og grupperne og til min egen assistent, Elizabeth, der har ydet en stor indsats for at sikre, at vi er her i dag. Det hele er gået meget hurtigt, lige fra vi begyndte at drøfte spørgsmålet til i dag, og det betyder, at vi nu har en aftale inden valget.

EMAS er en frivillig ordning, som skaber en ramme, der kan hjælpe virksomheder og organisationer med at forbedre deres miljøeffektivitet. Den blev indført for 14 år siden og har haft beskedne succes med omkring 4 000 deltagere, som – hvis man tænker over det – ikke er et særligt stort tal i EU som helhed. Kommissionen har fastlagt et mål om at øge antallet til 35 000 deltagere. Det er et meget ambitiøst mål. Det er en stigning til næste det dobbelte.

Jeg er enig i, at vi skal forsøge at forbedre udbredelsen af EMAS, ellers vil ordningens indvirkning stadig være begrænset. Hvis vi skal øge indvirkningen, skal vi dog også fastholde programmets miljømæssige integritet. Den aftale, vi har opnået i dag, skaber en sådan balance, så den forhåbentlig bliver mere attraktiv for folk og samtidig fastholder den miljømæssige integritet.

Vi har i enighed med Kommissionen indført nogle ændringer, som efter min mening er vigtige. For det første samlet registrering, så en virksomhed eller organisation med mere end ét arbejdssted kan registrere sig én gang i ét land, hvilket er meget vigtigt. Parlamentet skulle registrere sig tre gange – i Luxembourg, Frankrig og Belgien – for at blive registreret i EMAS. Ud fra det, jeg har hørt fra personalet, var det ikke en nem procedure. Derfor er denne ændring vigtig. Dernæst klyngeregistrering af organisationer, der er involveret i samme sektor, lavere gebyrer og lempelige rapporteringskrav for små og mellemstore virksomheder – EMAS er efter min mening for omstændelig for små organisationer, og ordningen skal derfor ændres – og bedre tilpasning til ISO 14001. Særligt vigtig for mig er indførelsen af sektorspecifikke referencedokumenter. Jeg tror, at Kommissionen vil arbejde meget ihærdigt på dette, og at det vil hjælpe organisationer med at sammenligne sig med tilsvarende organisationer. Der indføres også nøgleindikatorer. Disse er meget vigtige for at forbedre programmet og hjælpe personer udefra med at undersøge organisationer og se, hvordan de klarer sig.

Jeg håber, dette vil opmuntre organisationer til at deltage i EMAS, ikke fordi jeg vil lege med tal og se EMAS konkurrere med ISO, men fordi ordningen efter min mening er god og kan hjælpe os med at opfylde kriterierne for bæredygtighed.

I dag er verdens øjne i høj grad rettet mod London, hvor verdens ledere er samlet for at drøfte den finansielle afmatning og den globale bankkrise. Der vil dog uden tvivl være nogen, der undrer sig over, hvorfor vi sidder

her og taler om miljørevision på et tidspunkt, hvor organisationer og virksomheder mærker de finansielle stramninger. De vil opfatte et initiativ af denne type fra Kommissionen som en forstyrrelse. Men det er forkert. For mig og mine socialdemokratiske kolleger er den grønne dagsorden i høj grad en del af løsningen på den finansielle krise, vi befinder os i. Vi skal investere i energi og vedvarende energi, og vi skal reduceres vores fodaftryk på miljøet. Selv om EMAS er et meget beskedent program set i forhold til hele indsatsen mod klimaændringer, som Kommissionen har arbejdet så hårdt på, bidrager ordningen alligevel til at hjælpe EU og resten af verden med at reducere vores fodaftryk på miljøet.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Hr. formand! Først vil jeg takke og lykønske ordførerne, Linda McAvan og Salvatore Tatarella, med deres fremragende betænkninger om den foreslåede revision af Fællesskabets miljømærkeordning og fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision.

Det drejer sig om to vigtige miljøpolitiske foranstaltninger, som udgør en integreret del af handlingsplanen for bæredygtighed i forbrug og produktion. Det er positivt, at der er opnået enighed ved førstebehandlingen. Medlemmerne af Parlamentet har ydet et afgørende bidrag, og det er lykkedes at bevare miljømålet i Kommissionens forslag intakt, samtidig med at der fastsættes mere ambitiøse mål på adskillige vigtige områder.

Det faktum, at der er opnået enighed ved førstebehandlingen, bekræfter institutionernes vilje til at tage direkte fat om de problemer, der er skabt af ikkebæredygtigt forbrug og ikkebæredygtig produktion. Revisionen af ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) giver organisationer og virksomheder i hele verden mulighed for at forvalte miljøindvirkningerne af deres aktiviteter mere effektivt. EMAS bidrager til vedvarende forbedringer i miljøeffektiviteten for organisationer og virksomheder, herunder naturligvis overholdelse af den relevante miljølovgivning. Ordningen giver også organisationer og virksomheder yderligere fordele, ikke kun gennem direkte besparelser, men også ved at begrænse de bureaukratiske procedurer, når de indsender rapporter, og ved at give de kompetente myndigheder i medlemsstaterne mulighed for at give en tilskyndelse.

Med det reviderede system kan vi imødekomme forbrugernes stigende efterspørgsel efter objektive, upartiske og pålidelige oplysninger om miljøindvirkningerne af de produkter, som de køber. Det reviderede system vil give os mulighed for at forøge udvalget af miljømærkede produkter på markedet og opmuntre virksomhederne til at forbedre deres miljøeffektivitet. Miljømærkets logo vil endvidere give dem en række konkurrencemæssige fordele, f.eks. lavere afgifter, strengere miljøstandarder, udelukkelse af farlige stoffer og enklere kriterier i forbindelse med offentlige indkøb og andre EU-politikker.

Omfanget af den reviderede forordning om miljømærket er også blevet udvidet. Forordningen er mere fleksibel og kan imødekomme de nye udfordringer og prioriteter på miljøområdet. Da det er en rammelov, fastlægges der i forordningen om miljømærket ikke specifikke kriterier for produkter. I stedet omhandler den bestemmelser om miljøkriterier, der skal fastlægges for de udvalgte kategorier af produkter, så logoet kan tildeles de bedste produkter i hver kategori.

I dag er der markedet præget af en lang række miljømærker, billeder og tekster, der kan være forvirrende for forbrugerne – lige fra billeder af skove på dåser med farlige stoffer til påstande om fødevarer med neutralt CO₂-aftryk og endda økologiske biler. Forbrugerne aner derfor ikke, hvem de skal stole på. Kompromisforslaget om en forordning om miljømærket vil uden tvivl hjælpe med at fjerne denne tvivl.

Inden der fastlægges kriterier og kategorier af produkter for føde- og drikkevarer, gennemføres der en undersøgelse af den merværdi, som mærket kan tilføre. Når denne undersøgelse er gennemført, og Kommissionen har udsendt en beslutning gennem proceduren med fælles beslutningstagning, kan miljømærket tildeles de mest miljøeffektive produkter.

Jeg er sikker på, at Parlamentet fuldt ud vil støtte denne positive pakke af forslag. Miljømærket er en af de få kanaler til reel og direkte kommunikation mellem borgere og EU om miljøspørgsmål. Takket være miljømærket kan borgerne træffe bedre produktvalg og vil i forlængelse deraf deltage direkte og aktivt i bekæmpelsen af ikkebæredygtigt forbrug.

Kommissionen kan derfor godkende kompromispakken af forslag som helhed med henblik på at nå til enighed ved førstebehandlingen af begge forordninger.

Endnu engang tak til ordførerne for deres fremragende arbejde.

Nikolaos Vakalis, ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi. – (EL) Hr. formand! Jeg vil først lykønske ordføreren og alle, der har deltaget i forhandlingerne med Rådet. Den tekst, som Parlamentet

og Rådet er blevet enige om, er efter min mening en meget afbalanceret tekst, som forstærker vores arsenal i kampen mod klimaændringer.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg var lidt skuffet over den oprindelige tekst i Kommissionens forslag, ikke kun fordi den ikke var ambitiøs nok, men også fordi den ikke kunne udbedre de svagheder, der er konstateret under anvendelsen af miljømærkesystemet indtil videre.

Men den tekst, som vi skal stemme om, dæmper min indledende frygt. For at være præcis er jeg tilfreds med, at en følsom produktsektor som fødevarer og foderstoffer ikke medtages, uden at der først gennemføres en undersøgelse af muligheden for at fastlægge pålidelige kriterier, kriterier, der vil dække miljøindvirkningen af produktet i hele dets livscyklus.

Det glæder mig især, at Kommissionen nu er forpligtet til at indføre foranstaltninger med henblik på at definere specifikke kriterier for tildeling af miljømærket for hver produktkategori senest ni måneder efter påbegyndelsen af høringerne om miljømærket i Rådet.

Denne tidsfrist er særdeles vigtig, fordi vi tidligere har oplevet alvorlige forsinkelser i denne fase. Jeg tilslutter mig udelukkelsen af produkter, som er kræftfremkaldende, giftige eller miljøskadelige, og referencen til en begrænsning af dyreforsøg.

Det er også positivt, at overensstemmelsesproceduren er blevet gjort mere fleksibel i stedet for at blive opgivet. Jeg glæder mig også over de hyppige referencer til små og mellemstore virksomheder, der, som vi alle ved, er rygraden i den europæiske økonomi, navnlig i dag, hvor vi står over for den største økonomiske krise i nyere tid.

Til sidst vil jeg ikke lægge skjul på, at jeg med hensyn til offentlige indkøb havde håbet på en mere vovet og modig holdning. Jeg er bange for, at det opnåede kompromis ikke er tilstrækkeligt under de aktuelle omstændigheder. Alligevel vil jeg igen understrege, at vi har opnået et tilfredsstillende resultat.

Anders Wijkman, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi har ventet ganske længe på Kommissionens plan om bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug. Vi modtog forslaget for et par måneder siden. Selv om det er omfattende, må jeg desværre sige, at indholdet generelt er ret begrænset og ringe. Efter at have læst nogle af de første udkast til Kommissionens forslag ved jeg, at man navnlig i GD for Miljø havde meget mere ambitiøse planer i begyndelsen. Det er tydeligt, at arbejdet med disse spørgsmål skal fortsættes og gå mere i dybden i fremtiden.

I dag drøfter vi miljømærkeordningen. Revisionen er en god lejlighed for dette mærke til at komme væk fra margenerne af markedet, så det opnår en meget større markedsandel og bidrager til at styrke efterspørgslen efter miljøvenlige produkter. De nye regler repræsenterer en væsentlig forbedring. De er mere dynamiske, er baseret på en livscyklustilgang og bør kunne tiltrække betydeligt mere opmærksomhed og interesse fra både virksomheder og forbrugere. Som Stavros Dimas sagde, vil de hjælpe med at konsolidere miljømærkningen og erstatte en række frivillige ordninger, der meget ofte forvirrer forbrugerne.

Vi har dog stadig et problem: Hvordan skal vi informere forbrugerne og markederne om det nye mærke? Støtten til markedsføring af dette mærke har tidligere været meget begrænset. De tildelte ressourcer har været diminutive sammenlignet med de ressourcer, der generelt bruges på markedsføring af mærker på markedet. Jeg håber, at dette vil ændre sig – primært ved at alle virksomheder i fremtiden vil opfatte miljømærket som et vigtigt instrument. Jeg håber ligesom Nikolaos Vakalis, at offentlige indkøb i fremtiden vil udvides inden for grønne områder og bruge miljømærket som en platform.

Jeg håber også, at Kommissionen vil være mere proaktiv i sin støtte til ordningen. Jeg takker alle, der har været involveret i arbejdet. Vi har på få uger gjort et ganske godt stykke arbejde. Det lykkedes for os i elvte time at fjerne en del af forvirringen omkring fødevarer, navnlig fiskevarer.

Endelig vil jeg henvise til Linda McAvan, som refererede til den finansielle krise og mødet i London i dag. Denne reference er meget relevant. Vi står over for tre parallelle kriser i dag: den finansielle krise, klimakrisen og det, som jeg vil kalde økosystemkrisen eller overforbruget af naturressourcer. Kun ved i fællesskab at tage fat om ondets rod – dvs. ikkebæredygtigt forbrug af ressourcer – kan vi gennem investering i miljøvenlige lavemissionsproduktionsformer og -produkter skabe en bedre fremtid. Miljømærkeordningen er efter min mening ét af de mange instrumenter, der kan hjælpe os med at gøre det.

Gyula Hegyi, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Der er mange forskellige værktøjer, der kan danne grundlaget for miljøbevidst adfærd i vores samfund. Der er forordninger, direktiver og resolutioner. Vi kan forbyde visse materialer og aktiviteter. Vi kan forbyde farlige stoffer og støtte grøn teknologi.

Men i en markedsøkonomi er der også andre værktøjer. Vi kan målrette mod forbrugerne gennem de produkter, de køber, ved at anbefale produkter, der er miljøvenlige, og som opfylder kravet om bæredygtig udvikling.

Dette direktiv tager et vigtigt skridt i den rigtige retning ved at gøre det nemmere at få tildelt miljømærket. Den Socialdemokratiske Gruppe støtter betænkningen. Mine kammerater og jeg har fremsat mange ændringsforslag til det, og disse ændringsforslag er enten blevet anerkendt af Udvalget om Miljø eller er blevet indbygget i kompromispakken. Vores gruppe stemmer derfor for betænkningen i den endelige afstemning i dag.

Miljøvirkningen af produkter skal efter vores mening prioriteres højt i EU, og hele idéen om et miljømærke giver forbrugerne en meget nyttig rettesnor.

Miljømærket må naturligvis kun tildeles de mest miljøvenlige produkter, og informationen skal være klar og korrekt. I denne vanskelige tid med økonomisk krise skal vi også tage hensyn til producenternes interesser, og jeg er sikker på, at denne betænkning skaber balance mellem forbrugernes og industriens interesser.

Det er vigtigt, at de små og mellemstore virksomheder inddrages i miljømærkeprocessen, og derfor må omkostningerne til godkendelse ikke være for høje. Jeg skubbede som skyggeordfører for Den Socialdemokratiske Gruppe betænkningen hen imod lavere omkostninger, og jeg takker ordføreren for at have accepteret vores argumenter.

Af hensyn til de ovennævnte små og mellemstore virksomheder er vi nødt til at afskaffe de bureaukratiske vanskeligheder i forbindelse med godkendelsen. Vi skal forenkle proceduren for at få tildelt miljømærket, fordi beslutningsproceduren i sin nuværende form er meget langsom og bureaukratisk.

Oftest har de mindre virksomheder ikke tilstrækkelige midler, tid og energi til den langsomme proces med at opnå et miljømærke. Det er særdeles vigtigt, at hele livscyklussen for et produkt analyseres lige fra produktion til destruktion. Det er ikke nok at vurdere de miljømæssige karakteristika for det færdige produkt. Stofferne i produktet, produktionsprocessen, transporten af varerne og destruktions- eller nedbrydningsprocessen for produktet skal også undersøges, inden et miljømærke tildeles.

Det er indlysende, i hvert fald for os i Den Socialdemokratiske Gruppe, at produkter, der har fået et miljømærke, ikke må indeholde farlige stoffer. Det var et meget vanskeligt spørgsmål under forhandlingerne, men vi nåede til sidst frem til et særdeles godt kompromis om farlige stoffer.

Hovedreglen er, at miljømærkede produkter ikke må indeholde farlige stoffer. Der kan dog være meget få undtagelser. Specifikke varer, der ikke har ækvivalente alternativer, og som har en højere samlet miljøeffektivitet end andre varer i samme kategori, kan opnå undtagelse. Det bedste og mest velkendte eksempel er energisparepærer, som har mange miljømæssige fordele, men som indeholder kvikksølv.

Spørgsmålet om fødevarer er også drøftet ihærdigt. I dette tilfælde bør kriterierne videreudvikles. Miljømærket har en reel miljømæssig merværdi. Det ser på hele livscyklussen for produktet, og anvendelsen af miljømærket bør ikke skabe forvirring blandt forbrugerne, når det sammenlignes med andre fødevareremærker. Kommissionen bør indføre foranstaltninger med henblik på at fastlægge specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe, herunder fødevarer. Senest tre måneder efter den endelige betænkning og udkastet til kriterier skal Kommissionen høre Den Europæiske Unions Miljømærkenævn om et forslag vedrørende dette spørgsmål.

Som jeg allerede har sagt, skal miljømærket baseres på miljøeffektiviteten i hele livscyklussen for de bedste produkter på det indre marked. Derfor omfatter betænkningen en bestemmelse om, at ambitionsniveauet for miljømærkekriterierne fastlægges fra sag til sag på mellem 10 % og 20 % af de mest effektive produkter på markedet, hvilket sikrer, at ordningen ikke kun belønner de mest miljøvenlige produkter på markedet, men også sikrer forbrugerne tilstrækkelige valgmuligheder.

Johannes Lebech, for ALDE-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Først og fremmest tak til ordføreren og skyggeordføreren for et godt samarbejde. Jeg synes, at vi har nået et rigtigt godt resultat. Sidste efterår udgav Verdensnaturfonden en rapport, der viste, at vi bliver nødt til at have to planeter, når vi når frem til midten af 2030'erne, hvis vi fortsætter med at bruge jordens ressourcer, som vi gør lige nu. Vi bruger simpelthen

for meget her på kloden. Vi bruger det hurtigere, end det kan nå at regenerere sig selv. Det må vi lave om på, hvis vi vil forhindre en økologisk krise. Måden, vi bruger ressourcerne på, skal omlægges, og det er ikke kun politikerne, der har et ansvar her, det gælder også producenten og forbrugeren.

Det miljømærke, vi nu reviderer, er et værktøj, der skal fremme produktionen og salget af varer, der er fremstillet på en bæredygtig måde. Et af mærkets svagheder er, at det ikke er særlig kendt blandt forbrugerne (og her er jeg i øvrigt enig med Wijkman), og derfor er det heller ikke særlig attraktivt for producenter. Hvis ikke producenten kan bruge mærket til at markedsføre en god vare, hvorfor så forsøge at fremstille den mest bæredygtige inden for en varegruppe? Det er også en problemstilling, vi har forsøgt at ændre med de nye ideer. Der bliver nu stillet et klart krav til medlemslandene og Kommissionen om, at de skal komme med en handlingsplan, der fremmer kendskabet til miljømærket gennem forskellige kampagner.

Vi har haft en stor diskussion om fødevarer, og jeg synes, at vi er kommet frem til en fornuftig løsning. Kommissionens forslag om kun at se på forarbejdede fødevarer og kun at se på transport, emballage og forarbejdning – det bliver ikke enden. I stedet har vi bedt om en omfattende undersøgelse omkring, hvordan vi bedst får fødevarer med ind under miljømærkeordningen, der så kan sikre, at vi får gjort tingene på den rigtige måde fra starten af og ikke får forvirring med hensyn til økologisk mærkning i øvrigt.

Til slut vil jeg gøre opmærksom på, at mærket nu også belønner varer, der er fremstillet til at holde længe, og som kan genanvendes. Vi er nemlig nødt til at ændre vores måde at fremstille og forbruge varer på, hvis vi ønsker, at vores økonomier skal være bæredygtige. Det kræver, at vi kigger på hele varens livscyklus, så vi kan forbedre, hvordan råvarerne behandles under produktionen af en vare, og ikke mindst hvordan vi skiller os af med et produkt efter brug. Jeg håber, at det værktøj, vi her har forbedret, vil blive et godt værktøj til fremme af en mere bæredygtig klode.

Liam Aylward, for UEN-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil også lykønske ordføreren og skyggeordføreren. Klimaændringer er en af topprioriteterne for Europa og for resten af verden. Vi føler os nogle gange hjælpeløse som enkeltpersoner over for denne massive globale udfordring, men i sidst ende skal hver enkelt opmuntres til at gøre sit, da små bidrag, som f.eks. "Power of One", har stor samlet virkning. Og Power of One er måske noget, vi ikke har promoveret nok.

I dag stemmer vi om en frivillig ordning, der certificerer virksomheder til at mærke deres produkter som miljøvenlige. Det sætter forbrugerne i stand til at hjælpe miljøet direkte og reducere emissionerne i deres daglige liv og indkøb. Mærkning er en klar og simpel foranstaltning til fremme af energieffektivitet, etisk produktion og udvikling af grønnere teknologier. Fra et sundhedsmæssigt perspektiv vil denne ordning også beskytte borgerne mod potentielt kræftfremkaldende, mutagene, reproduktionstoksiske eller biologisk kumulative produkter, der nogle gange kan spores i tekstiler.

Ordningen kategoriserer produkter og tjenesteydelser, der varierer fra tissue-papir til sko og campingpladser. Den omhandler også bestemmelser, der reducerer omfanget af dyreforsøg og børnearbejde. Jeg understreger børnearbejde, fordi jeg for nylig har medvirket til at udforme en betænkning på dette område, og jeg er meget bevidst om det.

Irland og Europa kan opnå stor gevinst ved yderligere at fremme og bruge ordningen. Der er i øjeblikket 13 virksomheder i Irland, primært i hotelsektoren, som har fået tildelt miljømærket, men vi skal stimulere til yderligere deltagelse. Vi har også brug for en meget seriøs informationskampagne sponsoreret af EU.

Satu Hassi, for Verts/ALE-Gruppen. – (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Tak til begge ordførere for deres fremragende arbejde. Det glæder mig, at vi nu skal træffe en endelig beslutning vedrørende lovgivning om begge disse spørgsmål inden valget.

Hvad angår miljømærket, er der efter min mening to principper af afgørende betydning. Mærket skal for det første være dynamisk. Dvs. at dets kriterier skal gøres strengere i takt med udviklingen inden for viden, kompetencer og teknologi og i takt med markedsføringen af flere og flere miljøvenlige produkter. Miljømærket skal for det andet kun tildeles miljømæssigt overlegne produkter. Navnlig kemiindustrien har været fortalere for en politik, hvor miljømærket skulle tildeles produkter, der blot overholdt de gældende love. Den forsøgte f.eks. for nogen tid siden at fremme tildelingen af miljømærket til tekstiler med brandsikre kemikalier, der allerede var blevet forbudt i elektrisk udstyr. Dette forsøg blev heldigvis afværget i tide, og vi får nu klar lovgivning på dette område.

Vi vil få lovgivning, der sikrer, at forbrugerne kan have tillid til, at et produkt ikke indeholder kræftfremkaldende kemikalier eller kemikalier, der kan forringe deres evne til at få børn. Der gøres kun

undtagelser i overensstemmelse med strenge kriterier, hvis der ikke findes et alternativ i en produktgruppe, og hvis et sundhedsskadeligt stof er nødvendigt for et produkt, hvis generelle miljøindvirkning er betydeligt mindre end andre produkter i samme gruppe. Dette er vigtigt for miljømærkets troværdighed. Det er vigtigt, at mærkets kriterier er dynamiske, så de bliver strengere, hvis og når vi kan producere mere miljøvenlige produkter.

Et andet vigtigt emne i forhandlingen var, om miljømærket kunne udvides til fødevarer. Det glæder mig, at det er blevet besluttet, at der skal gennemføres en undersøgelse af anvendeligheden og muligheden, inden miljømærket finder anvendelse for fødevarer, så vi undgår enhver forvirring blandt forbrugerne mellem miljømærket og økologisk mærkning af økologisk fremstillede fødevarer. Hvis og når miljømærket udvides til at omfatte fødevarer, f.eks. fisk, i fremtiden, vil det være vigtigt, at kriterierne ikke kun omfatter den måde, hvorpå fødevarerne er blevet produceret, men også andre miljøvirkninger i forbindelse med det, f.eks. transport.

Den type forhandling om kriteriernes dynamiske karakter, som vi har oplevet med miljømærket, er også blevet ført på området for energimærkning. Det er efter min mening meget vigtigt, at både miljømærket og energimærket overholder det samme princip, dvs. at kriterierne bliver strengere, efterhånden som vores viden, kompetencer og teknologi bliver bedre.

Roberto Musacchio, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil også takke ordførerne. Et mærke, der er både økologisk og bæredygtigt: Det er udfordringen for den nye rammeordning om miljømærket. Forordningen er det første skridt. Parlamentet og Rådet har gennemført givtige og konstruktive forhandlinger, i hvert fald hvad angår spørgsmålet om kemiske stoffer. Nu er det Kommissionens tur til inden for et år at udvikle de fastlagte kriterier, gennemføre en arbejdsplan og definere en indledende liste over produkter i praksis. De enkelte medlemsstater skal organisere de kompetente nationale myndigheder, holde kontakt med det europæiske organ og vedtage bæredygtighedskriterierne som bindende.

Men hvad betyder miljømæssig bæredygtighed for miljømærket? Det betyder anvendelse af innovative produktionskriterier i hele produktionscyklussen: fra reduktion af emissioner fra produktionsmetoder til reduktion af energiforbruget i forbindelse med primære aktiver, som f.eks. vand, og placering af produktionscentre nær de endelige forbrugere. Alt dette udgør til sammen intet mindre end en revolution. Dette er den udfordring, vi skal møde for at gøre et troværdigt forsøg på at bekæmpe klimaændringerne, men det er også en sand revolution, når det gælder produktionsmetoder. For at udvikle disse kriterier opfordres Kommissionen og det nye fællesskabsorgan til at sikre, at de førende operatører og eksempler på bedste praksis inddrages, så de kan udnytte nyskabelser, som er afprøvet og testet af disse operatører i deres produktionscyklusser, så de bliver tilgængelige og gennemskuelige.

Respekt for sociale arbejdsstandarder er også en integreret del af disse kriterier, selv om forordningen stadig indeholder en lovgivningsmæssigt uacceptabel vending som følge af det helt uforståelige pres fra Rådets side i de endelige forhandlinger. Den anvendte vending er "om nødvendigt": I forbindelse med bæredygtig udvikling kan sociale bestemmelser og regelmæssigt arbejde ikke kun anvendes "om nødvendigt". De undtagelser, der skal finde anvendelse for miljømærkningen af produkter, der stadig indeholder giftige kemikalier, som er skadelige for miljøet, som er kræftfremkaldende, eller som er skadelige for reproduktionsevnen, er dog klare og effektive. Men bare for at advare: Parlamentets kontrol af dette vil være særligt ubøjelig.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Salvatore Tatarellas betænkning om Fællesskabets miljømærkeordning er vigtig læsning: Jeg lykønsker ordføreren og udvalget, og jeg mener, at metoderne og oprindelsen for produkter skal anføres tydeligt og entydigt. Det gælder naturligvis for forbrugerprodukter, men det er også et krav, hvis virksomheder skal behandles retfærdigt, og hvis vi skal forhindre, at falsk og uretfærdig konkurrence, som ofte drives af dem, der ikke respekterer de sociale og økologiske produktproduktionsparametre, fortsat skader og fordrejer markedet, som vi oplever det i øjeblikket.

Det handler med andre ord om at respektere reglerne om miljøbeskyttelse og naturligvis arbejdstagernes sociale rettigheder. Vores institutioner sikrer, at dette opretholdes. Endnu engang tillykke til ordføreren med hans fremragende betænkning.

Martin Bursík, formand for Rådet. – (CS) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil først undskyldte min sene ankomst og takke Dem for at give mig lejlighed til at tale umiddelbart efter den første talerunde for partierne.

Jeg glæder mig i høj grad over denne forhandling, fordi de talere, der har talt indtil videre, tydeligvis sætter pris på ordførernes, Kommissionens og Rådets arbejde. Der er tilsyneladende principiel enighed om de to

forslag ved førstebehandlingen, og det glæder mig. Disse forslag udgør en del af Fællesskabets sjette handlingsprogram og den tilknyttede pakke, som blev offentliggjort af Kommissionen i juli 2008. Det fremgår særdeles tydeligt af den foreslåede handlingsplan, at der er behov for en ændring i adfærdsmønstre, forbrugsmønstre og produktionsmønstre, og at vores produktions- og forbrugsmetoder ikke er bæredygtige. Vi skader klimaet, vi skader menneskers sundhed, og vi bruger alle naturressourcerne på en ikkebæredygtig måde.

Dette spørgsmål er en af det tjekkiske formandskabs prioriteter, og jeg er overbevist om, at vi i vid udstrækning kan håndtere dette prioriterede spørgsmål gennem godkendelsen og revisionen af de eksisterende forordninger om miljømærkning og EMAS. Jeg vil takke Kommissionen og medlemsstaterne for deres arbejde i forbindelse med disse forordninger, og jeg vil også takke for det store arbejde, der er udført af Parlamentet, ordføreren, Linda McAvan, for EMAS og ordføreren, Salvatore Tatarella, for miljømærket samt alle andre, der har deltaget i arbejdet.

Hvad angår miljømærkning, er der udformet en kompromistekst takket være Rådets og Parlamentets fælles indsats i samarbejde med Kommissionen, og denne tekst forbedrer den frivillige ordning for produktmærkning, navnlig ved at forenkle systemet for tildeling af miljømærker. Det er meget vigtigt, at miljømærket nu bliver mere attraktivt for forbrugerne. Vi gør det muligt at udvide ordningen til andre produkter, og vi har også løst et problem i forbindelse med den potentielle mærkning af fødevarer, som vil sikre, at forbrugerne kan overveje og tage hensyn til miljøindvirkningen af produkter eller tjenesteydelser, når de træffer valg om indkøb, og dette er meget vigtigt.

Hvad angår kompromisteksten om EMAS, vil den sikre organisationer, der frivilligt deltager i ordningen, endnu større synlighed, så ordningen bliver endnu mere attraktiv. Det er efter min mening meget vigtigt, at vi reducerer den administrative byrde for store, små og mellemstore virksomheder. Der var betydelige drøftelser om omkostningerne til ordningen, og vi har efter min mening fundet et fornuftigt kompromis med minimale omkostninger, som stadig vil dække transaktionsomkostningerne i forbindelse med indførelse af disse mærker.

Det skal understreges, at den reviderede EMAS-ordning også er åben for organisationer uden for EU. Det bør give ordningen mere autoritet ved at fremme anvendelsen på et bredere og mere globalt plan.

Jeg er overbevist om, at godkendelsen af disse forordninger vil være en ægte gevinst for de europæiske lande, og at det vil skabe nye muligheder, som er relevante i den aktuelle krise, og for løsningen af det største globale miljøproblem, som er de globale klimaændringer.

Jeg vil igen takke Parlamentet, ordførerne og medlemmerne for deres produktive samarbejde om kompromisteksten, og jeg glæder mig til at fortsætte denne forhandling.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Denne morgens forhandling har efter min mening understreget, at der er gjort et stort stykke arbejde, og at der er bred enighed om dette emne. At EMAS – selv efter høring af Rådet – kan gennemføres i enighed ved førstebehandlingen og efter kun ét trepartsmøde viser netop dette. Hvad kan vi så sige og føje til det, der allerede er sagt? EMAS og miljømærket er bestemt instrumenter, der kan opmuntre til, at der træffes informerede valg af virksomheder, foreninger og institutioner på den ene side og af forbrugerne på den anden. Vi skal dog forbedre kommunikationen. Mange andre medlemmer, der har talt før mig, har påpeget dette, og jeg vil også gentage det, fordi det er et vigtigt skridt.

Vi har et internationalt ISO-system, som alle kender i medfør af antallet af registreringer. Som EU skal vi få virksomhederne til at forstå, hvorfor de skal vælge det europæiske system frem for det internationale system. Forøgelse af alles miljøbevidsthed ved at involvere kun 4 000-5 000 virksomheder i EU, som vi har gjort indtil videre, er ikke et godt resultat. Vi skal forbedre dette, og det kræver først og fremmest information, information og mere information.

Byråd er f.eks. ikke klar over, at de kan blive EMAS-certificerede og vise et godt eksempel. Meddelelserne er sandsynligvis blevet modtaget af kontorerne, men administratorerne er endnu ikke blevet bevidste om dem. EMAS kræver derfor øget deltagelse. Medarbejderne i en EMAS-certificeret organisation spiller alle en rolle i indsatsen for at forbedre miljøeffektiviteten: reduktion af vand- og energiforbruget og sortering af affald. Dette bør blive et mål, der først og fremmest skal opfyldes af alle, som kan være et eksempel for andre, og dernæst af dem, der mener, at de kan opnå fordele til sig selv, virksomhederne, samfundet og forbrugerne, som føler, at de tilbydes bedre garantier via denne metode.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Hr. formand! Må jeg støtte min kollega, Linda McAvan, og lykønske medlemmerne af Udvalget om Miljø med fremlæggelsen af denne betænkning? Som Parlamentets ordfører vedrørende virksomhedernes sociale ansvar vil jeg bidrage til forhandlingen ved at sætte forhandlingen om miljømærkning og EMAS, hvad angår virksomhedernes rapportering, i en bredere kontekst af, hvad vi forsøger at opnå med hensyn til virksomhedernes ansvar og ansvarlighed, og navnlig tale om, hvorvidt frivillige ordninger i modsætning til obligatoriske ordninger er den rigtige vej fremad, og om vi skal have EU-fokuserede ordninger eller en global tilgang.

Med hensyn til virksomheders ansvar er problemet, at en vifte af frivillige ordninger kan være dyrere og mindre klare og faktisk kan føre til konkurrence, som er overflødig for virksomheder, forbrugere og praktisk talt alle berørte parter. Nogle virksomheder fristes selvfølgelig til at bruge det mindst besværlige og mindst dyre – men også mindst effektive – værktøj.

Problemet med frivillighed er også, at det ikke vil være tilstrækkeligt i lyset af de aktuelle klimaændringer. Da loven om klimaændringer blev vedtaget i det britiske parlament, blev jeg overrasket over, at den britiske arbejdsgiverforening, CBI, faktisk sagde, at den ønskede bindende obligatorisk rapportering om klimaændringer fra virksomhederne. I betragtning af hvad vi i EU siger om alt, hvad der skal ske med hensyn til klimaændringer, er det et spørgsmål om, hvorvidt frivillighed er nok, selv med de ændringer, vi er enige om i denne betænkning.

Endelig er det et spørgsmål om global eller europæisk. 4 000 virksomheder er med i EMAS, og 35 000 er med i ISO 14001. Skyldes det, at ISO er mindre besværligt, eller skyldes det, at vores virksomheder arbejder på globale – og ikke kun europæiske – markeder og ønsker en global tilgang?

Jeg opfordrer Kommissionen til ikke kun at fremme og anvende EMAS, som forhåbentlig vil blive en succes, men også til at se udad for at fastlægge og styrke globale initiativer vedrørende virksomheders rapportering af CO₂-emissioner og andre aspekter af virksomheders ansvar, så vi opnår stærke globale mekanismer, og så vi kan anvende og fremme dem på vores eget kontinent. Lad os prøve begge spor.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (EN) Hr. formand! Europæisk lovgivning er fastlagt med henblik på at opmuntre virksomhederne til at forbedre deres produkter og opnå højere standarder for energieffektivitet og overholdelse af miljøreglerne.

Miljømærkning som en del af EU's handlingsplan for bæredygtighed i forbrug og produktion samt industripolitikken er et sådant værktøj. Og det er EMAS, ordningen for miljøledelse og miljørevision, også. Det handler om at ramme en balance mellem lovgivningsbaserede og markedsbaserede instrumenter med det formål at udvikle frivillige standarder for forskellige produkter og tjenesteydelser eller hjælpe med at optimere produktionsprocesser og udnytte ressourcerne mere effektivt.

Nu er problemet, hvordan moderne teknologier kan bruges til miljøbeskyttelse, og hvordan industri eller tjenesteydelsessektoren kan hjælpes med henblik på at fremme miljøværdien af produktionen. Målet med miljøcertificeringer er at skabe synergier med andre retsakter vedrørende de miljømæssige aspekter af produkter. EMAS sparer ressourcer, herunder f.eks. vand.

Tidligere erfaringer har vist, at certifikater på forskellige niveauer ikke blev koordineret i tilstrækkelig grad. Eksisterende frivillige og obligatoriske instrumenter blev ikke knyttet til hinanden for at skabe synergier. Første revision af EMAS-ordningen var ikke opmuntrende. Man forventede oprindeligt, at EMAS-registrerede virksomheder ville have været mere effektive, da miljøkravene i EMAS er strengere end kravene i de ældre og mere velkendte ordninger, f.eks. ISO 14001. Alligevel var de EMAS-registrerede virksomheder ikke mere effektive, og systemet for gode miljøpræstationer var svagere end ISO 14001.

Kommissionen fandt årsagerne til den manglende succes – systemet er for krævende, dyrt og indviklet – og har foreslået acceptable forenklinger.

Ordføreren, Linda McAvan, tilføjede værdifulde ændringer, herunder en linje i definitionen af EMAS, som jeg fandt særlig vigtig. Det vil hjælpe organisationer med nemmere at gå videre fra ISO- til EMAS-standarder.

Jeg er sikker på, at vores ændringsforslag har forbedret Kommissionens forslag til forordningen, og at vi har bragt den tættere på brugerne. Forbrugerne vil efter vores mening tage godt imod et upartisk certificeringssystem.

Jeg håber, at dette vil hjælpe organisationerne med at vælge den mest rationelle og systematiske tilgang, så der skabes forbindelse mellem de forskellige miljøbeskyttelsesområder.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil først og fremmest lykønske ordføreren med det fremragende arbejde, han har udført. Jeg er sikker på én ting: Dette vil sætte fart i udbredelsen af miljømærkede produkter i Europa. På et tidspunkt, hvor miljøet er et brandvarmt emne, og efterspørgslen efter grønne produkter stiger, selv i lande uden for Europa, som f.eks. USA og Kina, vil miljømærket være et af de værktøjer, der vil gøre europæiske produkter mere konkurrencedygtige på det internationale marked. Miljømærket er faktisk mere end et mærke for miljømæssig kvalitet: Gennem vedvarende skærpelse af kravene til produkternes miljøpræstationer vil miljømærket blive et incitament til vedvarende forbedring og innovation.

Denne betænkning vil muliggøre yderligere udbredelse af miljømærkede produkter og vil fremme kendskabet til dem uden på nogen måde at mindske garantierne for beskyttelse af forbrugernes sundhed. Mit land, Italien, er blandt de førende lande i Europa med hensyn til antallet af tildelte certifikater, og mange af disse er tildelt i turismesektoren, som kan udnytte dette europæiske mærke for miljøkvalitet, som den europæiske offentlighed både sætter pris på og garanterer.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Hr. formand! EMAS, den frivillige ordning for miljøledelse og miljørevision, indebærer i princippet, at en virksomhed eller organisation udfører en miljøvurdering, undersøger sin egen indvirkning på miljøet, udformer en miljøpolitik, fastlægger mål og udformer en handlingsplan. EMAS har desværre ikke haft stor succes indtil videre, idet kun 4 200 organisationer har registreret sig i ordningen, siden den blev etableret i 1993. Dette er et ringe resultat sammenlignet med de 35 000 organisationer i EU, der er blevet certificeret i henhold til ISO 14001. Derfor er en revision af EMAS velbegrunderet med det simple formål at gøre ordningen mere attraktiv og reducere mængden af bureaukrati for virksomheder og organisationer.

Under forhandlingerne mellem Rådet og Parlamentet blev der strammet op på mange aspekter af EMAS. Kommissionen skal f.eks. nu udforme et omfattende referencedokument for så mange sektorer som muligt på grundlag af et prioritetsprogram. Det anføres også tydeligt, at EMAS-logoet ikke under nogen omstændigheder må kunne forveksles med andre miljømærker. Dette er en reel forbedring.

For nogen tid siden spurgte min kollega, Jens Holm, Kommissionen om, hvorvidt alle Kommissionens generaldirektorater havde registreret sig i EMAS, som Parlamentet har gjort det. Man skulle tro, at EU-institutioner følte en forpligtelse til at vise et godt eksempel, men svaret var, at Kommissionen ikke har fastlagt interne emissionsmål, og at kun fem af Kommissionens generaldirektorater havde registreret sig i EMAS. Det er efter min mening mere end foragteligt, og jeg vil benytte lejligheden til igen at spørge Kommissionen: Hvornår agter Kommissionen at sikre, at alle generaldirektoraterne EMAS-registreres?

Roberto Fiore (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg har fuld forståelse for ordførerens gode intentioner, men dette miljømærke går efter min mening imod de betydelige problemer, der aktuelt rammer landbrug og produktion, navnlig i disse krisetider. Jeg mener først og fremmest, at det er vigtigt, at vi beskytter den nationale produktion imod unfair konkurrence. Jeg tænker på lande som Kina, hvor visse varer faktisk produceres under slavelignende forhold. Jeg tænker på *laogai*, som er de koncentrationslejre, hvor landbrugs- og produktionsvirksomhed finder sted, og jeg tænker også på visse velkendte drikkevarer, der indtages i hele verden, selv om vi ikke ved, hvad de indeholder. Vi skal med andre ord beskytte produktionen mod unfair konkurrence og derefter træffe foranstaltninger for at sikre, at produktionen opfylder nationale behov. Vi ved, at Europas nuværende produktion af korn og andre landbrugsprodukter er lav generelt og i særdeleshed i disse krisetider. Jeg er bekymret for, at dette vil føre til øgede omkostninger for vores producenter, og at det alligevel ikke vil have nogen indvirkning på det problem, der er kernen i krisen og faktisk i den europæiske nationaløkonomi: unfair konkurrence.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil begynde med at takke begge ordførere, Linda McAvan og Salvatore Tatarella, for henholdsvis EMAS-betænkningen og betænkningen om miljømærket. De vedrører meget vigtige områder for miljøledelse og miljømærkning, hele området for reduktion af affald, reduktion af vandforbrug og forhåbentlig reduktion af spildet af fødevarer.

Lad mig blot nævne én ting, som irriterer mig meget: I EU går 30 % af alle fødevarer faktisk til spilde. De såkaldte "sidste holdbarhedsdatoer" er ofte alt for konservative, og det resulterer i ansvarslost spild, fordi ellers fuldstændigt spiselige produkter kasseres. Dette er en del af mærkningen. Lad os fjerne den, og se, hvor vi så kommer hen.

Jeg bliver også mere og mere bange for, at vi i vores iver for at sikre forbrugerne bedre produktinformation faktisk opnår den stik modsatte effekt, end det er tiltænkt i direktivet om sundhedsanprisninger, GM-mærkning, fødevarerinformation til forbrugere – dette spørgsmål mangler endnu besvarelse. Også er

der hele historien om miljømærkning. Alle forsøger at komme forrest, men hvordan kan alle disse oplysninger – selv for de bagerste – som alle i sig selv er vigtige, sættes på én produktmærkat i en læselig skrifttype og faktisk hjælpe den almindelige borger med at træffe et informeret valg? Jeg har mine tvivl.

Hvis jeg lige må tage min kasket som næstformand for Fiskerudvalget på et øjeblik, vil jeg gerne have, hvad der tilsyneladende er to processer for miljømærkning af fiskevarer, ført til protokols. I 2005 vedtog Kommissionen en meddelelse om at indlede en forhandling om en fællesskabstilgang vedrørende miljømærkningsprogrammerne for fiskevarer. Derefter vedtog Parlamentet i 2006 min kollega Carmen Fraga Estévez' betænkning, som opfordrede Kommissionen til at fremlægge et forslag til et EU-miljømærkningssystem for fiskevarer. I 2008 bekendtgjorde GD for Maritime Anliggender og Fiskeri et forslag til en forordning om et EU-miljømærke for fiskevarer med planlagt vedtagelse i marts 2009. Dette forslag er stadig under udarbejdelse, men vi vil angiveligt modtage det inden årets udgang.

I mellemtiden har GD for Miljø sendt et horisontalt forslag til Parlamentet om Fællesskabets miljømærkeordning, som omfatter alle produkter, herunder fiskevarer og landbrugsprodukter samt forarbejdede landbrugsprodukter. Trods skriftlige indvendinger fra både formanden for Fiskerudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter blev disse udvalg ikke inddraget.

Det glæder mig dog, at det i dag føres til protokols, at Rådet, Parlamentet og Kommissionen først for nylig er blevet enige om en erklæring om vejen frem, hvori Kommissionen, uafhængigt af vedtagelsen af forordningen om miljømærkeordningen, bekræfter, at den agter at foreslå en forordning om miljømærkning af fiskevarer inden årets udgang. Den fortsætter, at undersøgelsen, jf. artikel 6, stk. 5, litra a), i forordningen om miljømærkeordningen vedrørende yderligere aspekter, som f.eks. forarbejdning, præemballering, emballering og transport, som skal undersøge gennemførligheden af udvidelsen af anvendelsesområdet for forordningen om miljømærkeordningen til fødevarer, herunder fiskevarer og akvakulturprodukter, ikke vil påvirke eller på forhånd afgøre vedtagelsen af denne forordning. Denne erklæring præciserer også, at miljømærket skal supplere den specifikke forordning om fiskevarer.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Hr. formand! Reduktion af energiforbruget og effektiv ressourceforvaltning er i dag grundlæggende principper for mange socioøkonomiske aktører. Siden indførelsen af Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision i 1993 er næsten 4 200 organisationer blevet registreret under dette program. Det er efter min mening nødvendigt, at denne ordning konsolideres ved at udvide det antal organisationer, der er registreret i den, og at den anerkendes som en benchmarkordning for miljøledelse.

Parlamentsbygningen i Rumænien forbruger lige så meget strøm som en by med 20 000 indbyggere. Jeg har allerede foreslået ledelsen af bygningen, at de tilmelder sig denne ordning så hurtigt som muligt. Den særlige opmærksomhed, der tildeles små organisationer, som f.eks. små og mellemstore virksomheder, er efter min mening et vigtigt skridt på vejen mod den bredest mulige udbredelse af miljøeffektivitet.

Jeg opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme EMAS, navnlig ved at give tilskyndelser til gengæld for deltagelse. Hvad angår overvågning af det fremskridt, som EMAS opnår, vil dette føre til accept af ordningen og danne grundlag for positiv udvikling på området.

Ordførerens forslag om at indføre en brugervejledning er velkommen på et tidspunkt, hvor både sproget og de angivne krav vil blive nemmere at forstå takket være et sådant dokument. Der benyttes i øjeblikket en årlig rapporteringscyklus, der efter min mening er tilstrækkelig. Jeg kan ikke se, hvorfor der skal indføres en ny treårig cyklus, som vil kunne skabe forvirring. Selv om EMAS stadig skal bevise sin levedygtighed og effektivitet, støtter jeg den fortsatte anvendelse heraf, så længe det er nødvendigt, med henblik på at sikre miljøets integritet.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg hilser grundlæggende det europæiske miljømærke velkommen. Det er rigtigt, at vi skal gøre et nyt forsøg på at udbrede Fællesskabets miljømærke yderligere. Det er også rigtigt, at vi bevarer ordningens frivillige karakter i fremtiden.

I fremtiden vil mærkeordningen kun blive gennemført, hvis der gælder klare kriterier og mål, der først skal opfyldes, inden miljømærket må anvendes. I den forbindelse opfordrer jeg Kommissionen til at udforme fornuftige, klare og forståelige kriterier. Idéen om at tiltrække borgere til ordningen skal være kernen i dette. Det ville være en skam, hvis etableringen af miljømærket mislykkedes på grund af bureaukratiske hindringer.

Det er i sidste ende forbrugeren, der afgør, om miljømærket bliver en succes eller en fiasko, da det er hos forbrugerne, at ordningen skal accepteres. Selv om jeg er knyttet til miljømærket med den blå engel, som vi har i Tyskland, må det ikke være et spørgsmål om personlige præferencer. Det drejer sig om, at forbrugerne med ét øjekast skal kunne se, hvilke kvaliteter et bestemt produkt har. Der vil kun være merværdi for forbrugerne, hvis medlemsstaterne ikke bruger deres egne symboler, og der i sidste ende er et ensartet symbol på europæisk plan. Et virvar af symboler fremmedgør forbrugerne i stedet for at informere dem. Ét symbol, én konklusion – det er, hvad vi alle skal arbejde hen imod i fællesskab.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (HU) Fru formand! Den frivillige miljømærkeordning er af afgørende betydning, da den har til formål at styrke udbredelsen af miljøvenlige produkter med hensyn til både produktion og forbrug i hele Europa. Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på vigtigheden af at revidere miljømærkeordningen og behovet for at forenkle systemet ved at mindske de administrative byrder i forbindelse med brugen af mærket og udvide de produktkategorier, der indgår i ordningen. Alt dette vil dog efter min mening ikke i sig selv garantere, at revisionen lykkes.

Hvis produkter, der bærer blomstermærket, som følge disse ordninger kommer til at høre ind under en højere priskategori, som det er tilfældet med økologiske produkter, vil forsøg på at stimulere forbruget af disse produkter mislykkes.

Vi skal forhindre, at den merværdi, der følger af brugen af miljømærket på europæisk plan, resulterer i højere priser for disse produkter. På lang sigt kan vi kun sikre og fremme en bredere distribution af disse produkter, hvis der samtidig indføres prisbegrænsende foranstaltninger og afgifter eller andre fordele.

Ud over at holde priserne stabile må vi ikke glemme behovet for omfattende information til forbrugere og producenter. EU-institutionerne og medlemsstaternes regeringer skal derfor oplyse om de fordele, som mærket garanterer, og om de produkter, der deltager i ordningen. For at få forbrugerne til at ændre deres indkøbsvaner skal der gennemføres reklame- og oplysningskampagner.

Det er også vigtigt, at der udformes et detaljeret arbejdsprogram med henblik på at opfylde de nye målsætninger, som skal sikre, at alle berørte parter har mulighed for at deltage i udformningen heraf. Miljøet for levering af tjenesteydelser ændres konstant, og derfor skal disse målsætninger gennemgås hvert år.

Vi skal forstå, at vi alle – uanset nationalitet eller nationale forpligtelser – deler opgaven med at beskytte vores miljø, hvilket gør det muligt at videreformidle disse målsætninger og værdier, som EU hævder at være sine, og som uden tvivl er de essentielle forudsætninger for et fuldt menneskeligt liv. Denne forpligtelse på vores side betyder også, at vi skal have mulighed for at vælge mellem forskellige produkter i samme priskategori, som er blevet fremstillet på en miljøvenlig måde.

Jeg takker ordføreren for samarbejdet i forbindelse med mine ændringsforslag, og jeg takker ham for at have udformet betænkningen.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske ordførerne med deres fremragende arbejde. Medlemmerne Linda McAvan og Salvatore Tatarella har efter min mening udformet betænkninger, der vil hjælpe EU med at forblive en af verdens mest miljøvenlige regioner. Nogle spørger ofte med, og andre siger det i fuld alvor, at strenge og klare standarder er EU's vigtigste eksportvare. Virksomheder fra forskellige kontinenter, der har tilpasset sig de højere europæiske krav, tager dem ofte med på andre verdensmarkeder.

I øjeblikket er de nationale miljømærker mere udbredt og bedre kendt end EU's miljømærker. Jeg er derfor enig med ordføreren i, at der skal ydes en større indsats for at gøre dette mærke kendt blandt forbrugerne i Europa og andre lande. Her skal EU's institutioner, de nationale regeringer og de enkelte virksomheder udvise større initiativ. Med dybere integration af markederne i EU-landene er etablering af et europæisk mærke og harmonisering af kravene en uundgåelig proces, som vil gavne alle markedsdeltagere.

Fornyelsen af ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) er også velkommen. I dag er den mindre udbredt end den internationale ISO 14001-standard. Når EMAS- og ISO-kravene er blevet harmoniseret, er jeg enig i, at det vil være muligt at tiltrække flere organisationer, og at de vil blive standarder, der supplerer hinanden i stedet for at konkurrere mod hinanden.

Jeg er sikker på, at vi i fremtiden skal være mere opmærksomme på beskyttelsen af miljøet og begrænsning af grænseløst forbrug. Efter min mening bidrager begge betænkninger til fremskridt i denne retning.

Dorette Corbey (PSE). – (NL) Fru formand! Jeg skylder Linda McAvan og Salvatore Tatarella tak for deres fremragende arbejde på områderne for miljømærker og ordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Den miljøbevidste forbruger kan vælge mellem forskellige miljømærker, hvoraf mange vedrører økologiske produkter. Det europæiske miljømærke vedrører alle produkter og er en meget værdifuld tilføjelse.

Det europæiske miljømærke har dog ført en hensygnende tilværelse i mange år. Jeg kender kun den lille blomst med cirklen af stjerner omkring sig fra et toiletpapirmærke. Jeg glæder mig derfor over de nye regler, som skal forbedre miljømærket og gøre det mere kendt. Medlemsstaterne skal sikre, at miljømærket opnår anerkendelsen i offentligheden generelt.

Det europæiske miljømærke har brug for klare kriterier og kan sætte en stopper for udbredelsen af alle former for velmenende adelsmærker. Et miljømærke, som har bred støtte, og som omgående genkendes, kan være et incitament for producenterne til at forbedre deres produkter, reducere materiale- og energiforbruget og genbruge langt mere. Det kræver naturligvis utvetydige kriterier. Producenter skal med rette opfylde nye og strenge kriterier for at kvalificere sig til miljømærket. Kriterierne baseres på en videnskabelig analyse af produkternes samlede livscyklus, hvilket er fremragende. I sidste ende vil kun de bedste 10 % til 20 % af produkterne i hver kategori få tildelt miljømærket.

Ordføreren og skyggeordførere foreslår også, at det undersøges, om føde- og drikkevarer kan blive omfattet af anvendelsesområdet for miljømærket. Det forekommer mig, at tid er afgørende, ikke kun i fiskeriindustrien, men også i en række andre sektorer. Når alt kommer til alt, har fødevarer og drikkevarer en betydelig indvirkning på miljøet, og miljømærket kunne under alle omstændigheder løse dette problem.

Jeg er også enig i det, som Linda McAvan og Anders Wijkman sagde i begyndelsen af denne forhandling: Det er vigtigt, navnlig nu, at skabe incitamenter for miljøvenlig produktion og energieffektiv anvendelse, og denne lovgivning vil yde sit bidrag til dette.

Martí Grau i Segú (PSE). – (ES) Fru formand! At støtte bæredygtig produktion er fordelagtigt, fordi det gavner både virksomhedernes konkurrenceevne og forbrugernes interesser, hvad angår livskvalitet og individuel engagement i miljøet.

I den henseende er miljømærket et godt værktøj, og vi bør derfor glæde os over de styrkende foranstaltninger, vi drøfter her i dag. Miljømærket gælder stadig kun for et meget begrænset antal produkter. Forbrugerne har stadig ringe kendskab til det, og alligevel kopieres det ofte uden den krævede godkendelse. Jeg mener derfor, at den revision, vi gennemfører i de europæiske institutioner, vil hjælpe med at holde disse problemer i skak.

Vi skal være opmærksomme på en anden grundlæggende kendsgerning: Miljømærket skal ikke afspejle standardpraksis inden for bæredygtig produktion. Miljømærket skal afspejle det ypperste inden for bæredygtig produktion, som skal vinde større udbredelse. Vores udfordring er at gøre vores økonomi til en grøn økonomi. Miljømærket skal derfor være det højeste udtryk på denne udrulning af god praksis, som vedrører hensyn til miljøet.

I denne uge havde vi i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse en første udveksling af synspunkter vedrørende betænkningen om navne på tekstilprodukter og tilhørende mærkning, som jeg er ordfører for. Efter min mening er tekstilsektoren et godt eksempel på, at vi ikke kun skal gøre godkendelsesprocedurer for nye produkter – i dette tilfælde nye fibre – mere fleksible, men også søge at styrke miljømærket sammen med mere vidtrækkende foranstaltninger, så sektoren som helhed bevæger sig mod bæredygtighed. Kun på den måde kan vi konkurrere med andre markeder, der producerer med mindre forskelsbehandling, og kun på den måde kan vi imødekomme forbrugernes efterspørgsel, som heldigvis bliver stadig mere rigoristisk.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! EU-lovgivningen trænger i øjeblikket til at blive forenklet, så lovgivningen er klar og forståelig for alle borgere. Miljømærkning betyder information til forbrugere om miljøforhold, herunder information om produktet, som kan støtte deres beslutning om, hvorvidt de skal købe det eller ej. Indførelse af systemet vil bidrage til en forbedring af miljøets status og vil modvirke klimaændringer. Det vil også bidrage til at mindske vandforbruget.

Miljømærker på produkter skal indeholde information om mængder og andre forhold, og de skal være tydelige og læselige. Større forbrug af økologiske og naturlige fødevarer og af regionale produkter vil bidrage til en forbedring af folkesundheden.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Da jeg har en gruppe gæster fra Styria i den officielle loge i dag, vil jeg forsøge at begynde på den østrigske variant af det tyske sprog.

Hvis det er i det, skal det fortælle det, og hvad det siger, skal være korrekt. Dette er noget, som er vigtigt for os alle og ikke kun under denne forhandling. Vi skal vise, at Europa anstrænger sig i bestemte sager og yder et særdeles godt arbejde i den forbindelse. Vi skal også sikre, at vi ikke får et væld af mærker på hvert produkt, og det er på tide – og ikke blot nu lige før valget til Parlamentet – at vi viser borgerne hjemme og i udlandet, at EU arbejder på vigtige ting, der påvirker borgerne, og at de utallige meningsløse ting, man hører og læser om hver eneste dag, ikke er sande.

Formanden. - Tak, Reinhard Rack. Deres gæster vil vide, at de er velrepræsenteret.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! Information om miljømærkning af produkter skal være nem at forstå, mens selve miljømærket skal placeres, så det skiller sig tydeligt ud og definerer det pågældende produkt. Information på miljømærket skal henvise til produktets energieffektivitet, skal være nem at forstå og skal baseres på videnskabeligt bevis.

Kommissionen og medlemsstaterne skal sikre, at de nødvendige midler øremærkes til informations- og bevidstgørelseskampagner om miljømærket. Jeg opfordrer Kommissionen til at oprette et officielt EU-websted, der indeholder alle oplysninger og praktiske aspekter vedrørende miljømærkning i EU.

Der hersker dog omfattende bureaukrati i forbindelse med processen for gennemgang af miljømærkningskriterierne for forskellige produkter om 18 måneder. Hvis vi ønsker, at ordningen skal være effektiv, må den ikke ledes af øget bureaukrati. Jeg mener dog, at vi har brug for en EU-arbejdsplan for mindst tre år, som skal fastlægge fælles målsætninger og udforme en ikkeudtømmende liste over produktgrupper, der betragtes som prioriterede.

Ved fastlæggelse af miljømærkningskriterierne skal vi undgå at indføre foranstaltninger, der ved gennemførelse pålægger små og mellemstore virksomheder uforholdsmæssige administrative og økonomiske bestemmelser.

Martin Bursík, formand for Rådet. – (CS) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem for denne usædvanligt positive og interessante forhandling om dette emne. Efter min mening er forbrug det grundlæggende kendetegn for forbrugersamfundet. Jeg har oplevet et samfund, der levede under et totalitært styre i 40 år, og som havde mangel på varer og et enormt forbrugerpotentiale. Vi har gennemgået en udviklingsproces, og jeg mener, at den erfaring er nyttig i forbindelse med den yderligere udvidelse af Europa og moderniseringen af udviklingslandene. Vi har gennemgået en periode med et enormt ønske om forbrug. Når valgmuligheden pludselig viser sig i form af et bredt udvalg af varer og produkter, er der trods dette tilsyneladende en stigning i andelen af borgere i samfundet, der lægger vægt på fødevarer, produktkvalitet, vandkvalitet og luftkvalitet. Det er meget vigtigt for Europa, at vi kan forsyne disse forbrugere med information om den indvirkning, forbruget af et bestemt produkt har på miljøet, sundheden, klimaet og den bæredygtige udvikling i andre regioner, herunder regioner uden for EU.

Jeg er derfor overbevist om, at det vil være til stor gavn for EU-borgerne, hvis Parlamentet godkender disse to forordninger, fordi de så vil få langt flere valgmuligheder. Jeg mener også, at de produkter og fødevarer, der var genstand for mange drøftelser under forhandlingerne, snart vil blive kategoriseret, og at dette vil sætte EU-borgerne i stand til at bidrage aktivt til beskyttelsen af miljøet gennem deres forbrugsvalg. Vi giver derved borgerne mulighed for at få det bedre og få en større fornemmelse af, at de selv hver især deltager aktivt i indsatsen for at beskytte miljøet. Endnu engang er det mig en glæde at takke alle – ordførerne og Kommissionen – for dette forslag, for det fremragende samarbejde med det tjekkiske formandskab, og for at vi har kunnet bringe dette dokument til en vellykket afslutning ved førstebehandlingen.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EL) Fru formand! Jeg vil først takke alle, der har talt i dagens forhandling, for deres meget konstruktive og positive taler.

På grundlag af den tekst om EMAS, der er opnået enighed om, vil organisationer og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder i hele verden, få adgang til et enkelt og effektivt miljøledelsessystem.

Med denne reviderede EMAS-ordning vil de deltagende virksomheder opnå en nettofordel, idet de vil kunne bruge deres miljørapporter til at promovere deres miljøpræstationer over for forbrugere, offentligheden og andre virksomheder samt tilsynsførende og revisorer.

Takket være Parlamentets ændringsforslag er teksten i forordningen om miljømærkeordningen blevet forbedret yderligere fra et miljømæssigt synspunkt og er nu mere tilgængelig for virksomhederne. Parlamentets ændringsforslag spillede også en ekstremt vigtig rolle med hensyn til at sikre mærkets troværdighed blandt forbrugere og miljøorganisationer.

Det reviderede miljømærke vil blive mere fleksibelt og vil gøre det muligt at fastlægge kriterier for medtagelse af flere produkter og tjenesteydelser på et senere tidspunkt, navnlig inden for produktkategorier, der har stor indvirkning på miljøet og derfor stort potentiale for forbedringer.

Godkendelse af denne tekst ved førstebehandlingen vil forøge antallet af miljømærkede produkter og derved give forbrugerne langt flere valgmuligheder, når de køber ind. Vores mål er naturligvis, at vi på internationalt plan skal opnå bred anerkendelse af den europæiske mærkeordning og sikring af ordningens validitet og pålidelighed.

I mellemtiden skal dette miljømærke dog først vinde anerkendelse blandt forbrugere og virksomheder i hele EU.

Derfor vil jeg understrege, at Anders Wijkman havde helt ret i sin bemærkning om, at vi i endnu højere grad skal styrke den kommercielle støtte til miljømærket, dvs. markedsføringen af det. Det er netop årsagen til, at Kommissionen har øremærket ressourcer og midler, flere end nogensinde før, til styrkelsen af markedsføringen af miljømærket.

Vi tilslutter os også Richard Howitts synspunkt om udsigterne for EMAS på internationalt plan. Specifikt er internationale ISO-standarder allerede medtaget og indbygget i EMAS. EMAS-ordningen vil nu være åben for ansøgninger fra internationale virksomheder uden for EU.

Vi vil begrænse bureaukratiet og sikre, at de forskellige tekster, som henviser til de relevante kriterier, er simple og brugbare, og at miljømærket så vidt muligt harmoniseres med andre internationale og nationale mærker.

Teksten i vores forslag omhandler denne mulighed, idet den henviser til udformningen af specielle forklarende dokumenter og vedtagelsen af særregler med henblik på at fremme harmoniseringen med nationale mærker.

Jeg vil overbringe tre erklæringer fra Kommissionen til Parlamentets Generalsekretariat med henblik på medtagelse i protokollen for dagens møde:

- Den første vedrører den måde, de vildledende påstande om fiskevarer håndteres på. Kommissionen agter at foreslå en forordning, der forbyder mærkning med vildledende påstande, som er uforenelige med bæredygtigt fiskeri.
- Den anden erklæring vedrører Kommissionens hensigt om at sikre, at den reviderede forordning om miljømærket ikke strider mod forordninger om kemiske produkter, f.eks. REACH-forordningen.
- Den tredje erklæring vedrører Kommissionens plan om at undersøge niveauet af afgifter på miljømærkede produkter igen.

Til sidst vil jeg sige, at både EMAS og miljømærket er enestående initiativer. Indtil videre er ingen af ordningernes potentiale blevet udnyttet fuldt ud, og jeg er enig med Eva-Britt Svensson i, at EMAS-ordningen bør anvendes, som den gælder nu, ikke kun i fem generaldirektorater og udvalg, men også i de øvrige generaldirektorater, og det er netop, hvad vi gør med den beslutning, som vi forbereder. Parlamentet har besluttet at anvende EMAS, og vi forventer det samme af Rådet.

Den revision, der foreslås i dag, vil bevirke, at EMAS og miljømærket kan udvikle sig til referencepunkter for sund miljøledelse og bedste miljøpræstationer for produkter.

Jeg vil derfor igen understrege betydningen af at nå til enighed ved førstebehandlingen. Der er indført adskillige nyttige ændringer i teksterne, og resultaterne er meget afbalancerede. Jeg opfordrer Dem derfor til at støtte denne tekst i dens helhed uden yderligere ændringer.

Inden jeg afslutter, vil jeg igen takke ordførerne for deres særdeles nyttige bidrag. Jeg er overbevist om, at vi med deres hårde arbejde og med det tjekkiske formandskabs samarbejde kan nå til enighed ved førstebehandlingen, hvilket er meget vigtigt.

Kommissionens erklæringer

1) Vedrørende forholdet mellem forordningen om miljømærket og kommende fiskeribestemmelser

Uafhængigt af vedtagelsen af forordningen om miljømærkeordningen bekræfter Kommissionen, at den inden årets udgang agter at foreslå en forordning om miljømærkning af fiskevarer, som primært vil blive baseret på kriterier for bæredygtigt fiskeri.

Undersøgelsen, jf. artikel 6, stk. 5, litra a), i forordningen om miljømærkeordningen vedrørende yderligere aspekter, som f.eks. forarbejdning, præemballering, emballering og transport, som skal undersøge gennemførligheden af udvidelsen af anvendelsesområdet for forordningen om miljømærkeordningen til fødevarer, herunder fiskevarer og akvakulturprodukter, vil ikke påvirke eller på forhånd afgøre vedtagelsen af denne forordning.

2) Vedrørende sammenhængen med kemikalielovgivningen

Kommissionen vil sikre, at forordningen om miljømærkeordningen vil blive gennemført i overensstemmelse med den øvrige relevante fællesskabslovgivning om stoffer, præparater og blandinger.

3) Vedrørende vurdering af gebyrer

Kommissionen bekræfter, at den agter at vurdere niveauet af gebyrer i tilknytning til miljømærket inden for 18 måneder efter forordningens ikrafttrædelse, idet der tages hensyn til de omkostninger, som medlemsstaterne pådrager sig ved administrationen af ordningen, og efter behov foreslå en revision af gebyrniveauerne.

Salvatore Tatarella, ordfører. – (IT) Fru formand, hr. minister, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil benytte lejligheden til at takke alle, der har deltaget i forhandlingen, som har vist bred enighed om det arbejde, der er udført i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed. Under forhandlingen fremkom der flere oplysninger, yderligere incitament og flere forslag, som jeg håber, at Kommissionen og medlemsstaterne vil sætte pris på, når de løser deres opgave.

Ved at gennemføre denne forhandling og afstemning i dag har Parlamentet opfyldt sine forpligtelser i disse to vigtige sager. Nu ligger de i Kommissionens hænder: Det glædede mig at høre de tre erklæringer, som kommissæren fik ført til protokols. Vi forventer, at Kommissionen gennemfører undersøgelsen af fødevarer, specifikt så misforståelser mellem dette mærke og økologiske produkter kan udelukkes. Vi ser frem til forordningen om fiskevarer, og Fiskeriudvalget afventer den med særlig iver. Jeg takker Fiskeriudvalget for at have hjulpet os igennem denne vanskelige tid.

Jeg vil gøre Kommissionen opmærksom på undtagelserne for giftige produkter: Fortsæt med stor omhu og stor forsigtighed. Hvad angår oplysningskampagnen, håber vi, at Kommissionens kampagner er effektive, og at de målrettes, så de når ud til offentligheden generelt og unge mennesker i særdeleshed. Vi håber, at de faste tidsfrister, som vi forsøgte at fastlægge, vil blive overholdt, og at reduktionen i omfanget af dyreforsøg også vil blive imødekommet. Jeg har kun én lille bekymring og beklagelse: Vi kunne måske have gjort mere ved kontrakter. Det er en opgave til næste gang.

Linda McAvan, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg vil fortsætte, hvor Avril Doyle slap, da hun sagde, at vi har et væld af initiativer og mærker, som er etiske mærker og mærker vedrørende bæredygtighed, og jeg opfordrer Kommissionen til at se på dette og sikre, at borgerne ikke vildledes. Kommissæren talte lige om mærkning af fiskevarer og om at sikre, at borgerne ved, hvad de køber. I anden sammenhæng har jeg været involveret i "fair trade" og beskyttelse af mærket for fair trade. I de senere år har vi oplevet, at alternative mærker er dukket op. Nogle er i orden, mens andre udgiver sig for at være etiske mærker eller fair trade-mærker, mens de egentlig forsøger at være fair trade på frihjul uden at have opnået den uafhængige verifikation, som man skal have for at indgå i et rigtigt mærkningssystem. Jeg håber derfor, at Kommissionen vil sikre, at alle disse mærkeordninger og etiske mærker stadig har en vis integritet og ikke undermineres, så de blot bliver markedsføringsværktøjer for organisationer, der ønsker at få offentligheden til at tro, at de er grønne og etiske, når de faktisk ikke er andet end varm luft.

Jeg håber, Kommissionen vil se på dette, og at Kommissionen vil se på det på tværs af afdelingerne. Hver gang jeg taler om dette, siger man "Åh, det er ikke os, det er den anden afdeling", og alle skubber byrden videre til den næste.

Endelig vil jeg igen takke alle for deres bidrag. Jeg glæder mig til afstemningen, som forhåbentlig bliver en enkel og ligetil afstemning.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted kl. 11.00 i dag.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg giver min fulde støtte til Adina-Ioana Văleans betænkning om anvendelsen af direktiv 2004/38/EF, fordi nylige begivenheder i visse medlemsstater netop har fremhævet den grove overtrædelse af en af de fire grundlæggende frihedsrettigheder, nemlig borgernes ret til frit at bevæge og bosætte sig inden for medlemsstaternes territorium.

Den ineffektive gennemførelse eller endda manglende gennemførelse af dette direktiv i medlemsstaternes nationale lovgivning har resulteret i en række overtrædelser, som omfatter administrative formaliteter og restriktiv fortolkning af lovbestemmelserne om begrebet "bosiddende uden tilladelse", og som har kulmineret i uretfærdig tilbageholdelse og udvisning af europæiske borgere. Løsningen er dog ikke at lukke grænserne, men i stedet at søge efter konkrete foranstaltninger, som kan fremme borgernes integration i de forskelligartede europæiske samfund.

Den betænkning, der drøftes, vil efter min mening bidrage til overvågningen af gennemførelsen af de forordninger, der fastsættes ved dette direktiv, hvis medlemsstaterne og Kommissionen kan samarbejde effektivt herom.

Hver enkelt europæisk borger ønsker i dag at leve i et EU, hvor grundlæggende værdier, som f.eks. den frie bevægelighed for personer, respekteres. Vi må dog ikke glemme, at vi alle skal yde vores bidrag for at nå dette mål.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Miljømærkning er en frivillig foranstaltning, som har til formål at fremme udbredelsen af produkter med høj energieffektivitet og lav miljøindvirkning i hele deres livscyklus på europæisk plan.

De erfaringer, der er høstet i løbet af de næsten 10 år, hvor denne certificeringsordning har været gennemført for 26 produktkategorier, 622 licenser og mere end 3 000 produkter og tjenesteydelser (vaskemidler, papir, beklædning (herunder sko og tekstiler), turisme, campingprodukter), viser, at der er behov for mere robuste foranstaltninger for at håndtere visse centrale elementer i ordningen.

Mange økonomiske aktører er utilfredse med den langvarige procedure for godkendelse af kriterierne og den fart, hvormed de bliver forældede, når de er blevet godkendt, og derfor er der indført ændringsforslag vedrørende godkendelsesproceduren (en maksimumsperiode på 180 dage mellem gennemførelsen af evalueringen og godkendelsen, med en forenklet og forkortet vurderingsprocedure for ubetydelige ændringer i kriterierne) samt et nyt system for tildeling af mærker.

Opretholdelse af miljømærkeordningens troværdighed kræver:

- anvendelse af det generelle princip om at beskytte forbrugernes sundhed og miljøet, også i forbindelse med mærkede produkter
- oplysningsaktiviteter, herunder forbedring af den måde, som forbrugerne informeres på, iværksættelse af bevidstgørelseskampagner for at opretholde tilliden til miljømærkningen med EU-midler
- særligt fokus på de små og mellemstore virksomheder.

Jeg støtter betænkningen og lykønsker ordføreren.

Esko Seppänen (GUE/NGL), skriftlig. – (FI) Jeg vil påpege, at Fællesskabets miljømærke vil skabe et fælles grundlag for dets anvendelse, men det vil ikke kunne forhindre andre typer mærkning. Det er efter min mening vigtigt, at vi kan forsyne et produkt med et mærke, der viser, at det er blevet produceret i det land, hvor det sælges, og jeg tager afstand fra Kommissionens holdning, hvor dette forbydes i kampagner finansieret af Fællesskabet. Oplysning om oprindelseslandet på lokalt producerede fødevarer er f.eks. den bedste form for miljømærke.

(Mødet udsat kl. 10.35 og genoptaget kl. 11.00.)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING*Formand***7. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen**

*
* *

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Hr. formand! Parlamentets Præsidium har officielt meddelt os, at medlemmernes deltagelse i udvalgs- og plenarmøder vil blive offentliggjort på Parlamentets websted. Dette tiltag gennemføres i øvrigt som reaktion på Parlamentets afstemning i løbet af mødeperioden i januar, hvor vi stemte om dette, nemlig at disse oplysninger skulle offentliggøres.

Jeg har derfor en anmodning til Dem: Da Præsidiets sandsynligvis kun skal afholde højst ét eller to møder mere, vil De så sikre, at Parlamentets vilje respekteres? Jeg anmoder Dem formelt om at få bekræftet, at både denne vilje og afstemningen her i Parlamentet vil blive respekteret. Jeg vil helst ikke tro, at dette krav om gennemsigtighed ikke er blevet respekteret udelukkende af bureaukratiske årsager, fordi vi har forpligtet os over for de europæiske vælgere og offentligheden.

Formanden. - Mange tak. Parlamentets vilje er altid afgørende. Vi vil overveje det, De sagde, på det næste møde i Præsidiets.

Anna Záborská (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! En lov om kvinders rettigheder, der i henhold til den afghanske senator Humeira Namati er værre end den, der var gældende under taleban, er blevet underskrevet af præsident Hamid Karzai.

Denne tekst gør det lovligt for en mand at voldtage sin hustru, og den forbyder kvinder at gå ud, at arbejde og at gå til lægen uden mandens tilladelse. Loven giver desuden forældremyndigheden over børn til faderen og bedstefaderen alene.

Jeg opfordrer Dem til omgående at træffe de nødvendige foranstaltninger for at udtrykke Parlamentets totale misbilligelse og at medtage dette emne under hastesager i næste mødeperiode.

(Bifald)

Formanden. - Tak, Anna Záborská. Vi vil sørge for dette.

8. Velkomstord

Formanden. - Jeg byder en delegation fra Rwanda ledet af ministeren for eksterne anliggender og samarbejde, Rosemary Museminali, velkommen til Parlamentet.

Rosemary Museminali ledsages af formanden for senatsudvalget for eksterne anliggender, Valence Munyabagisha, næstformanden for deputeretkammeret, Jean Damascène Ntawukurirayo, og udenrigsministeriets direktør for Europa, USA, FN og internationale organisationer, Balthazar Rutshinga.

På vegne af hele Parlamentet ønsker jeg delegationen hjerteligt velkommen!

(Bifald)

9. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

9.1. Oplysninger på veterinærområdet og det zootekniske område (A6-0141/2009, Neil Parish) (afstemning)

9.2. EF-statistikker om informationssamfundet (A6-0128/2009, Angelika Niebler) (afstemning)

9.3. Godkendelse af EF/Schweiz aftale om handel med landbrugsprodukter (A6-0122/2009, Béla Glattfelder) (afstemning)

9.4. Kontrolordre forud for domsafsigelse (A6-0147/2009, Ioannis Varvitsiotis) (afstemning)

– Før afstemningen:

Ioannis Varvitsiotis, ordfører. – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke skyggeordførerne og alle, der har hjulpet med at formulere den tekst, vi stemmer om i dag. Det grundlæggende kriterium i denne tekst er beskyttelsen af individuelle rettigheder. Det er endnu et – positivt vil jeg mene – skridt i videreudviklingen af gensidig tillid mellem medlemsstaterne i samarbejdet om straffesager. Det er et skridt hen imod forening af straffeloven og samtidig et nyt skridt, der fører til lighed for loven mellem borgerne i medlemsstaterne over alt inden for EU's territorium.

Jeg vil bede mine kolleger om at sætte deres lid til dette direktiv.

9.5. Nye omkostningstyper, der er berettigede til støtte fra ESF (A6-0116/2009, Karin Jöns) (afstemning)

9.6. Den Europæiske Regionaludviklingsfond, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden: bestemmelser om finansiel forvaltning (A6-0127/2009, Iratxe García Pérez) (afstemning)

9.7. Uddannelse af indvandrerbørn (A6-0125/2009, Hannu Takkula) (afstemning)

– Før afstemningen:

Christa Prets (PSE). – (DE) Hr. formand! Jeg vil fremlægge et mundtligt ændringsforslag, nemlig at ordet "lovlige" i punkt 5, 8 og 16 slettes, da det giver det indtryk, at børn, som ikke er registrerede, dvs. genstand for en igangværende asylprocedure, kan udelukkes fra undervisning. Vi vil undgå dette. Jeg foreslår, at ordet "lovlige" slettes, da ethvert barn har ret til undervisning, hvis han eller hun er registreret i et land.

Formanden. - Hvis der ikke er indvendinger mod Christa Prets' ændringsforslag, vil vi naturligvis omhyggeligt gennemgå teksten endnu en gang på dette grundlag.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg er ikke sikker på, om tolken sprang over det. Jeg hørte punkt 5 og 16. I punkt 8 anføres det også, at kun børn af "lovlige" indvandrere vil modtage undervisning. Jeg ønsker også ordet slettet her.

(Parlamentet vedtog ikke de mundtlige ændringsforslag)

9.8. Anvendelse af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (A6-0186/2009, Adina-Ioana Vălean) (afstemning)

– Før afstemningen:

Adina-Ioana Vălean, ordfører. – (EN) Hr. formand! For at udrydde enhver misforståelse og for at imødekomme anmodningerne fra de italienske kolleger fra det nye "Partito della Libertà", som tilhører PPE-DE- og UEN-Gruppen, foreslår jeg et mundtligt ændringsforslag til fodnote 1 til betragtning S, første led, så de sidste to sætninger sættes, og "IT" (Italien) indsættes i sekvensen i begyndelsen af afsnittet. Dette er medtaget på afstemningslisten.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Hr. formand! Jeg sætter pris på ordførerens forslag, men denne beslutning indeholder for mange referencer – ikke kun i denne betragtning og i denne fodnote i det fremlagte mundtlige ændringsforslag, men også i mange andre dele af beslutningen. Af forskellige grunde henvises der til alle medlemsstaterne og også til det begreb, De har ønsket fjernet fra fodnoten, vedrørende selve de begreber, der nævnes i andre dele af beslutningen. Jeg mener derfor, og dette er mit forslag, at min kollega burde anmode om, at beslutningen ændres yderligere og derefter henvises til fornyet behandling i udvalget.

(Parlamentet forkastede forslaget om at henvide betænkningen til fornyet behandling i udvalget)

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Hr. formand! Hvad angår berettigelsen til behandling for Adina-Ioana Vălean's ændringsforslag: Det var helt korrekt, at Adina-Ioana Vălean gik tilbage og rettede teksten, så den vage og vildledende henvisning til tredje og fjerde ægtefælle, som skabte tvivl om lovligheden af polygami, blev fjernet.

Vi bør dog præcisere, at det spørgeskema, som blev udsendt til medlemsstaterne, desværre indeholdt denne forkerte terminologi. Dvs. at medlemsstaterne blev bedt om deres holdning til den frie bevægelighed for anden, tredje og fjerde ægtefælle.

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. - Roberta Angelilli! Forhandlingen er afsluttet. Alle, der ikke ønsker at støtte Adina-Ioana Vălean's forslag, kan rejse sig. 40 medlemmer skal rejse sig for at forkaste forslaget, og der vil ikke blive givet forklaring.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

9.9. Problemer og perspektiver i forbindelse med unionsborgerskabet (A6-0182/2009, Urszula Gacek) (afstemning)

9.10. Fællesskabsstatistik over handelen med tredjelande (A6-0126/2009, Helmuth Markov) (afstemning)

9.11. Fastsættelse af grænseværdier for farmakologiske stoffer i fødevarer (A6-0048/2009, Avril Doyle)

9.12. Investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger (ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling) (A6-0134/2009, Emmanouil Angelakas) (afstemning)

9.13. Fællesskabskodeks for visa (A6-0161/2008, Henrik Lax) (afstemning)

9.14. Fællesskabets miljømærkeordning (A6-0105/2009, Salvatore Tatarella) (afstemning)

– Før den endelige afstemning:

Miroslav Ouzký (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil anmode Dem om at føre følgende erklæring fra Kommissionen til protokols sammen med den vedtagne tekst.

"Uafhængigt af vedtagelsen af forordningen om miljømærket bekræfter Kommissionen, at den inden årets udgang agter at foreslå en forordning om miljømærkning af fiskevarer, som primært vil blive baseret på kriterier for bæredygtigt fiskeri. Undersøgelsen, jf. artikel 6, stk. 5, litra a), i forordningen om miljømærkeordningen vedrørende yderligere aspekter, som f.eks. forarbejdning, præemballage, emballering og transport, som skal afdække gennemførligheden af udvidelsen af anvendelsesområdet for forordningen om miljømærkeordningen til fødevarer, herunder fiskevarer og akvakulturprodukter, vil ikke påvirke eller på forhånd afgøre vedtagelsen af denne forordning".

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg er helt enig.

(Bifald)

(Parlamentet vedtog forslaget)

9.15. Deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) (A6-0084/2009, Linda McAvan) (afstemning)

9.16. Ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (A6-0149/2009, Kathalijne Maria Buitenweg) (afstemning)

9.17. Interimsaftale om handel med Turkmenistan (afstemning)

– Før afstemningen:

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg anmoder en udskydelse indtil det andet plenarmøde i april i henhold til artikel 170, stk. 4. I går modtog vi under gruppemøderne dokumenter fra Kommissionen og Rådet, hvori Kommissionen og Rådet behandler vores holdning. Vi havde dog ikke tid til at drøfte disse dokumenter tilstrækkeligt. Jeg vil derfor sætte pris på en udskydelse.

Jeg vil igen dog anmode alle medlemmer fra alle grupper om at afstå fra at tage denne interimsaftale med Turkmenistan som gidsel i forsøget på at opnå større rettigheder for Parlamentet sammenlignet med Rådet og Kommissionen. Det ville være en skam, hvis dette dokument blev offer for dette problem.

Stavros Dimas, medlem af Kommissionen. – (EN) Vi har ingen indvendinger mod denne udskydelse.

(Parlamentet vedtog at udskyde afstemningen)

9.18. Interimsaftale om handel med Turkmenistan (afstemning)

(Parlamentet besluttede at henvise betænkningen til fornyet udvalgsbehandling i det kompetente udvalg)

9.19. Halvårlig evaluering af dialogen mellem EU og Belarus (afstemning)

– Før afstemningen:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil foreslå, at det nævnes, at planer om at bygge et nyt nukleært kraftværk af ikkevestlig standard på grænsen til EU ikke bør være en del af denne dialog – en positiv dialog om, hvordan vi skal støtte Belarus, men ikke i dette tilfælde.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om punkt 4:

Jacek Protasiewicz (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Dette bliver et meget kort mundtligt ændringsforslag, som foreslås på anmodning fra Alexander Milinkevich og repræsentanter for Amnesty International, som deltog i konferencen om Belarus for to dage siden i Parlamentet. De anmodede om at udvide kravet om at frigive politiske fanger, der for nylig er blevet arresteret, til at omfatte alle, der underkastes andre former for begrænsninger og chikane. Derfor foreslår jeg, og jeg har hørt andre politiske grupper, at følgende føjes til punkt 4: "samt en gennemgang af de "begrænsede frihedsdomme", som 11 personer, der deltog i en demonstration i januar 2008, er idømt;"

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om punkt 7:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Når tvungen militærtjeneste for tre unge aktivister, hvoraf en er søn af oppositionslederen Viačorka, nævnes, skal det bemærkes, at dette kan sidestilles med statsudøvet gidseltagning: "Forhold dig roligt, fordi din søn er i vores hær, og han kan komme galt af sted". Det ville være en lille advarsel, så måske skal der ydes større sikkerhed for disse unge mænd, der tvangsindskrives til militærtjeneste.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om punkt 13:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! I forbindelse med forslaget om, at det europæiske universitet for humaniora (European Humanities University) skal vende tilbage til Belarus, bør det nævnes, at det skal ske med reelle garantier for, at det kan fungere frit og ikke igen vil komme under regimets kontrol.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Hr. formand! Vi er glade for at imødekomme individuelle mundtlige forslag, men jeg vil anmode Vytautas Landsbergis om at informere os på forhånd, så sådanne emner kan drøftes, selv om han ikke er her. De kan ikke blot altid fremsætte mundtlige ændringsforslag uden information.

Formanden. - Jeg kan se, at Vytautas Landsbergis tilkendegiver, at han vil gøre, som De har anmodet om, hvis han i fremtiden vil fremsætte mundtlige ændringsforslag.

9.20. Den europæiske samvittighed og totalitarisme (afstemning)

Formanden. - Jeg vil gøre Dem opmærksom på, at Hartmut Nassauer og József Szájer har underskrevet det fælles beslutningsforslag på vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater.

– Før afstemningen om punkt 3:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Lad mig minde om vores vigtige beslutning fra 2005 om afslutningen af Anden Verdenskrig i Europa, hvori det hed, at "der ikke kan være tale om forsoning uden sandhed og erindring".

Jeg vil ikke slette sandheden nu. Vedtag venligst, at "sandhed" indsættes: forsoning med sandhed og erindring. Stem for sandheden.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om punkt 4:

Vytautas Landsbergis (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Teksten henviser til forbrydelser mod menneskeheden, der stadig fandt sted "så sent som i juli 1995". Det ville være bedre at sige "som stadig fandt sted i juli 1995", fordi vi ikke kan være sikre på, at sådanne forbrydelser ikke længere fandt sted i 1996.

(Indvendinger fra salen)

Ja, det ville være blødere – "fandt sted så sent" bør erstattes "som stadig fandt sted i".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

– Før afstemningen om punkt 20:

Tunne Kelam (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Dette er en mindre rettelse. I teksten hedder det nu "at de centraleuropæiske lande desuden oplevede kommunismen". Jeg vil gerne ændre "centraleuropæiske lande" til "central- og østeuropæiske lande", fordi landene omtales på denne måde alle andre steder i teksten, og erstatte "oplevede kommunismen" med "oplevede både kommunismen og nazismen", fordi kommunisme for de østeuropæiske nationer ikke var en ny oplevelse: De fleste af dem havde kommunisme først, derefter nazisme og så kommunisme igen.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil blot tilføje, at jeg også har underskrevet beslutningen.

(FR) Hr. formand! Jeg har også underskrevet denne beslutning, og jeg kan ikke se mit navn på beslutningsforslaget. Jeg vil derfor bede Dem tilføje mit navn.

9.21. Kulturens rolle i udviklingen af Europas regioner (afstemning)

9.22. Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om den nye aftale mellem EU og Rusland (A6-0140/2009, Janusz Onyszkiewicz) (afstemning)

9.23. Åbning af internationale forhandlinger med henblik på vedtagelse af en international traktat om beskyttelse af Arktis (afstemning)

– Før afstemningen:

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil anmode medlemmerne om at overveje, at dette beslutningsforslag henvises til fornyet behandling i udvalget. Det gør jeg på grundlag af det, som kommissær Ferrero-Waldner sagde under forhandlingen i går aftes. Jeg gør det ikke med let hjerte, fordi jeg har de samme betænkeligheder, som alle de medlemmer, der har talt under denne forhandling, og som er udtrykt i denne beslutning.

For at være retfærdig over for kommissæren vil jeg dog sige, at det ikke er vores hensigt at give hende problemer på et kritisk tidspunkt i de forhandlinger, hun i øjeblikket fører med Det Arktiske Råd. Hun har specifikt sagt, at "et sådant forslag vil i denne fase" – og jeg citerer fra udskriften af hendes tale på plenarmødet – "ikke kun være ineffektiv, men kan vise sig at være skadelig for EU's rolle og troværdighed i hele det arktiske samarbejde".

I sin konklusion henviste hun specifikt til tidspunktet for vores beslutningsforslag. Kommissionen har indsendt en ansøgning til den norske formand for Det Arktiske Råd om en udvidelse af den internationale havretskonvention. Dette skal accepteres enstemmigt, og afstemningen finder sted den 29. april – om tre til fire uger. Hun anmodede derfor meget tydeligt om en udskydelse, selv om hun fuldt ud deler vores holdning. På det grundlag vil jeg foreslå, at vi henviser beslutningsforslaget til fornyet behandling i udvalget.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Må jeg på vegne af ALDE-Gruppen sige, at vi støtter Avril DoYLES forslag? Jeg mener, det har stor værdi. Parlamentet vedtog en beslutning om dette spørgsmål i oktober sidste år. I et vist omfang gentager vi, hvad vi sagde dengang, men vi siger også nogle ting, der er noget stærkere, og de kommer, som Avril Doyle sagde, på et kritisk tidspunkt, hvor de fleste af os i Parlamentet ønsker at se EU i Det Arktiske Råd, og det ønsker vi ikke at bringe i fare.

Det ville være meget bedre at henvise dette til fornyet behandling i udvalget og få en fuld og overvejet betænkning i den nye valgperiode.

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg vil præcisere, at det, som vi stemmer om nu, kan vi ikke henvise til fornyet behandling i udvalget, da det ikke kom fra et udvalg, men vi kan udsætte afstemningen. Det er i overensstemmelse med forretningsordenen.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Hr. formand! Undskyld mig, men De har ikke givet ordet til modstanderne.

Det forekommer mig usædvanligt, at vi skulle have drøftet denne beslutning i går, og at i det øjeblik, vi fremsætter den og opfordrer til et 50-årigt moratorium på udnyttelsen af olieressourcer, i det øjeblik, hvor vi kræver et bindende charter, og når vi ved, at landene inden udgangen af april kan gå til FN og kræve suverænitet over havbunden og derfor faktisk denne idé om suverænitet ledsaget af militær tilstedeværelse, så afhænger alt derimod af, hvad vi gør lige nu.

Hvis vi ikke viser forskellen og viser vores holdning, vil vi tage et skridt bagud, og vi vil ikke være proaktive. Det er jeg absolut imod.

(Bifald)

(Parlamentet vedtog udsættelse af afstemningen)

9.24. Sundhedsproblemer i forbindelse med elektromagnetiske felter (A6-0089/2009, Frédérique Ries) (afstemning)

9.25. Bedre skoler: en dagsorden for europæisk samarbejde (A6-0124/2009, Pál Schmitt) (afstemning)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

10. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Betænkning: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Tilstedeværelsen af et meget stort antal indvandrerbørn i skolerne har enorme konsekvenser for uddannelsessystemet. Det er dokumenteret klart og utvetydigt, at børn fra indvandrerfamilier er dårligere uddannede end deres jævnaldrende. Skoler skal tilpasse sig til deres tilstedeværelse og indlemme dem systematisk i deres traditionelle programmer med det formål at levere undervisning af høj kvalitet. Uddannelse er nøglen til at sikre, at disse elever bliver fuldstændigt integrerede, succesrige og produktive borgere i værtslandene, og at indvandring derfor bliver en fordel for både indvandrere og værtslande. Jeg glæder mig over Hannu Takkulas betænkning, og jeg har støttet den.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Flersproget undervisning, flersprogede lærere, der taler til hvert barn på dets modersmål, udenlandske lærere, der rekrutteres specielt til dem, respekt for eller endda fremme af oprindelseskulturerne i skolerne, minimalt kendskab til værtslandets sprog, som end ikke i realiteten er obligatorisk: Denne fremgangsmåde fører ikke til integration af indvandrere. Den vil i stedet paradoksalt nok føre til ghettodannelse i vores samfund, til udviskning af identiteter og til kulturtilpasning for alle i værtslandet, både indvandrere og de oprindelige indbyggere.

Jeg opfordrer ordføreren til at besøge ZEP'erne – de prioriterede uddannelsesområder – i Frankrigs forstæder og se, hvad så værdige holdninger fører til. De svarer faktisk til, at vi i vores egne lande opgiver idéen om at kræve respekt for vores kultur, vores vaner og vores værdier fra dem, der kommer og beder om vores gæstfrihed.

Vores uddannelsessystemer bør ikke tilpasses andre folks kulturer. Det er op til indvandrerne at tilpasse sig vores kultur, hvis de vil blive i vores lande.

– Betænkning: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Hr. formand! Jeg vil blot understrege behovet for at udtrykke stærk støtte til den opfordring, som denne morgen blev støttet af en opportun beslutning. Det er ufatteligt, at muligheden for at anerkende polygamt ægteskab blev nævnt, om end kun i forbifarten, i et EU-dokument, navnlig et EU-dokument, som Parlamentet stemte om.

Dette har ikke noget med EU's kultur at gøre. Der bør ikke være plads til standpunkter af denne art inden for EU's retlige område. De er imod vores tradition, som er det kristne Europas tradition, og de udtrykker bl.a. tilsidesættelse af kvinders rettigheder. Den beslutning, der blev truffet i morges, var derfor meget vigtig, men den uansvarlige handling, hvor en sådan note blev medtaget i et dokument fra Parlamentet, er særdeles bekymrende.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg kunne ikke tilslutte mig Adina-Ioana Văleans betænkning. Den tillader en situation, hvor loven modsiger sig selv og krænker subsidiaritetsprincippet, fremmer genforeningen af familier fra tredjelande, der har en anden kultur, og tillader også polygami. Den skaber juridisk kaos. Som vi alle ved, benyttes der forskellige definitioner af "familie" og "familiemedlem" i de forskellige EU-lande. Rettigheder er forskellige, f.eks. arveretten, familielovgivningen er forskellig, og det gælder også retten til at modtage sociale ydelser. Fastlæggelsen af en ret til sociale ydelser uden samtykke fra værtslandet og uden hensyntagen til den økonomiske situation kan føre til alvorlige sociale konflikter. Jeg protesterer imod de vedvarende brud på subsidiaritetsprincippet her i Parlamentet.

– Betænkning: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Det er et stort privilegium for mig i dag at sidde ved siden af Daniel Hannan, min meget gode kollega, hvis tale for et par uger siden revolutionerede transmissionen af

information og politiske tanker, og som vil ændre den for altid. Internettets magt er ekstremt vigtig, men er endnu vigtigere i forhold til de almindelige medier.

Jeg stemte imod denne betænkning af én eneste grund, nemlig, at jeg ikke går ind for at fremme unionsborgerskabet. Jeg er britisk statsborger, og det er jeg stolt af. Vi burde fremme det individuelle statsborgerskab i vores egne lande og sige, ja, vi er medlemmer af EU som lande, men vi er ikke unionsborgere. Vi er borgere i de lande, hvor vi er født og opvokset, som beskytter os, og som har givet mange af os husly i årenes løb. Det er min stolthed, som jeg vil bevare i de år, der kommer.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Allerede de gamle græker drøftede de spørgsmål, vi taler om. I deres diskussioner om bystater drøftede de alle de respektive fordele ved *isopoliteia*, eller identisk borgerskab, som gav hver person de samme rettigheder i én by som i en anden, og *sympoliteia*, fælles borgerskab.

Det vil ikke overraske Dem, at jeg er stor fortalere for den første af disse ordninger. Unionsborgerskab er faktisk en særdeles kunstig konstruktion. Ordføreren beklager først og fremmest, at borgerne ikke kender de rettigheder, det ville give dem. Når disse borgere bliver spurgt om deres holdning, f.eks. til den europæiske forfatning eller dens ubegribelige forklædning, Lissabontraktaten, og de svarer nej, så ses det tydeligt, at deres holdning bevidst ignoreres.

Disse angiveligt generøse konstruktioner af fælles borgerskab er derfor efter min mening generelt hykleriske, og vi burde erstatte dem med gensidig anerkendelse af rettigheder mellem allierede og alligevel suveræne nationer.

Jim Allister (NI). – (EN) Hr. formand! Statsborgerskab definerer, hvem vi er. Det er grundstenen i vores identitet. Jeg er britisk statsborger, og det er jeg stolt af, ikke mindst på grund af IRA's ondsindede kampagne for at forsøge at tvinge mig og mine vælgere ud af dette statsborgerskab, hvilket gudskelov ikke er lykkedes for dem.

Statsborgerskab ligger i medlemsstaterne. Vi bør ikke forflytte eller dele det. Jeg afviser derfor denne konstruktion med unionsborgerskab, som selvfølgelig er et supplement til den vedvarende indsats for gennem Lissabontraktaten at opbygge EU som en stat, og dermed denne opfattelse af, at vi alle først og fremmest skal være EU-borgere, uanset om vi ønsker det eller ej. Jeg afviser denne tankegang, ligesom jeg afviser Lissabontraktaten.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Det er snart ved at blive en vane, at jeg erklærer mig enig med mine kolleger.

Jeg stemte imod denne betænkning, fordi jeg selvfølgelig fuldstændigt afviser hele idéen om et unionsborgerskab. Jeg mener, at statsborgerskab er unikt for de nationale stater, og hele indsatsen bag dette forsøg på at konstruere et unionsborgerskab hænger sammen med de samme forsøg på at skabe en europæisk superstat.

Mange af mine vælgere er ligesom jeg ulykkelige over i realiteten at blive tvunget til at blive europæiske borgere. De opfatter statsborgerskab som noget, der skal bekræftes eller afvises ud fra fælles værdier og idealer, der er opbygget gennem århundreder. Ingen af os har haft mulighed for gennem folkeafstemning eller på anden måde at give udtryk for, om vi ønsker at blive europæiske borgere eller ej.

Der burde naturligvis afholdes en folkeafstemning om Lissabontraktaten. Men vi burde også blive spurgt, om vi ønsker at være europæiske borgere i tillæg til vores nationale statsborgerskab. Vi har ingen ret til at fraskrive os unionsborgerskabet, selv om vi fuldstændigt – som jeg gør – afviser hele tanken bag dette.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg er ikke først og fremmest unionsborger. Jeg er irsk statsborger, og i tillæg til dette er jeg også unionsborger.

Jeg har lært meget i dag. Jeg vidste ikke, at vores britiske kolleger var statsborgere. Jeg troede, de var borgere. Men jeg har ingen problemer med ordene "borgere" og "statsborgere". Man kan være skotte, waliser eller englænder, men man skal være skotte, waliser eller englænder eller en af de personer i Irland, der vælger britisk statsborgerskab, for at være britisk. Der findes ikke sådan noget som en britisk statsborger, hvis man ikke er irer fra Nordirland, skotte, waliser eller englænder.

Jeg forstår virkelig ikke den pointe, der er fremsat i dag. Disse er supplementter til vores nationale statsborgerskaber, og jeg har bestemt ingen problemer overhovedet med det. De gør en myg til en elefant,

fordi vi nærmer os valget, og bruger denne vedvarende antieuropæiske retorik til at fremme egne interesser i stedet for at fremme interesserne for de lande, som de burde tjene.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg er enig med den sidste taler. Nogle af vores kolleger har et meget smalt, ensidigt syn på statsborgerskab og faktisk identitet. Vi har alle mange facetter: Jeg støtter England i fodbold, fordi jeg er engelsk, og det er en del af min identitet. Jeg støtter Storbritannien i OL i atletik, fordi det er endnu en dimension i min identitet. Og jeg støtter EU-golfteamet i Ryder Cup mod USA, og det tror jeg også, at det ærede medlem, der netop har talt, gør.

Disse er forskellige dimensioner af vores identitet og vores statsborgerskab. De modsiger ikke hinanden, men supplerer hinanden. Et statsborgerskab af denne art opnås naturligvis ikke gennem folkeafstemning. Der har aldrig været en folkeafstemning om, hvorvidt jeg skulle være engelsk eller have britisk statsborgerskab, hvilket er ændret fra at være en borger, og der har heller ikke været en folkeafstemning om de traktater, der for næsten to årtier siden skabte begrebet unionsborgerskab og kædede det specifikt sammen med en række rettigheder, som vi har og nyder i hele Europa – hverken mere eller mindre.

– Betænkning: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg støttede denne betænkning, fordi den efter min mening fortsætter dette Parlamentets vigtige indsats for at kæde vores forpligtelser over for miljøet sammen med behovet for at bringe medlemsstaterne ud af den aktuelle finansielle krise. men vi skal også benytte en holistisk tilgang over for økonomisk og miljømæssig genopretning, fordi alle dele af vores økonomi og samfund er ramt.

Jeg har arbejdet med boliger i 18 år, og jeg er betænkelig ved, at der ikke lægges tilstrækkelig vægt på boliger og energi, især ved anlæg, da boliger bidrager betydeligt til CO₂-emissionerne. Det er fornuftigt for os at opfylde vores forpligtelser over for samfundene og økonomierne ved at fokusere på samhørighedspolitikken. Forandring begynder ligesom meget andet hjemme. Brug af Den Europæiske Udviklingsfonds midler til at supplere de regionale og lokale myndigheders ordninger vedrørende termoruder, isolering og solpaneler eller udskiftning af gamle varmekedler med nye og mere energieffektive kedler er et fremragende eksempel på, hvordan EU kan hjælpe medlemsstaterne med at opfylde nye mål, som vil være til gavn for alle europæiske borgere.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Da jeg så titlen på betænkningen, "Investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger", blev jeg imponeret. Ingen kan være uenig i det i disse tider med bekymringer over klimaændringer, uanset hvad man mener om det. Vi er alle enige i, at vi skal have bedre energieffektivitet og mere energibesparelse.

Men Parlamentet burde vise et godt eksempel. Hvordan kan vi tale om energieffektivitet, hvordan kan vi tale om besparelser, når vi fortsætter med at have tre parlamentsbygninger? Vi har en bygning i Strasbourg, som kun bruges i 12 uger om året, og som stadig udsender CO₂ og spilder energi, når vi ikke er der. Vi har en kontorbygning i Luxembourg, hvor medlemmerne aldrig kommer (og vi er i gang med at opføre endnu en bygning i Luxembourg), og vi har denne bygning her i Bruxelles. Det er på tide, at vi standser hykleriet om energieffektivitet, fører an med et godt eksempel og kun har én bygning til Parlamentet.

– Betænkning: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! I lyset af vanskelighederne med visumprocedurer er det vigtigt, at de forenkles, herunder ved at reducere ansøgerens omkostninger. Dette vil bidrage til bedre kulturel udveksling og samarbejde mellem EU og tredjelande. Det er efter min mening vigtigt, at vi forenkler visumprocedurerne for mennesker, der har familie i medlemsstaterne. Jeg vil give Polen som eksempel. I århundreder har Polens historie været tæt forbundet med historien for lande som Ukraine og Belarus, hvor et betydeligt polsk mindretal er bosiddende. Disse mennesker er ikke polske statsborgere, men de krydser ofte grænsen for at besøge deres slægtninge.

Det er derfor nødvendigt, at visumprocedurerne forenkles mest muligt for mennesker, der har vundet visumkontorets tillid ved ikke at overtræde visumbestemmelserne. Det er efter min mening væsentligt, at indførelsen af biometriske identifikatorer vil fremme udvekslingen af data og støtte den fremtidige integration af visumsystemet, fremme selve visumprocessen og også forbedre sikkerheden i hele EU. Betænkningen er vigtig for udviklingen af kontakter mellem EU og tredjelande.

– Betænkning: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil endnu engang sige, at jeg stemte for denne betænkning, fordi vi efter min mening skal gøre det nemmere for forbrugerne at vælge grønne produkter, hvis vi skal gøre fremskridt i bekæmpelsen af klimaændringer.

Selv om min region – West Midlands – er et af de eneste områder i Det Forenede Kongerige uden kyststrækning, spiser vi naturligvis fisk og fiskevarer, som denne betænkning også omhandler.

Ved at indføre en frivillig ordning, som f.eks. miljømærker, kan vi stimulere markedet til at føre flere energieffektive og miljøvenlige produkter. Det vil være i overensstemmelse med andre markedsbaserede løsninger på klimaændringerne, f.eks. nedsættelse af afgiften på miljøvenlige produkter.

Mine vælgere fortæller mig, at de med glæde vil træffe andre valg, hvis det bliver nemmere for dem at købe grønne produkter. Vi skal gøre ordningen mere kendt, hvis den skal have den ønskede effekt, og det kræver ikke kun bedre markedsføring, men også standardisering og harmonisering af den information, mærket viser, hvis det skal være til reel nytte for forbrugerne.

En god model er betænkningen om energieffektivitet for dæk, som jeg har arbejdet på, og som fremlægger tilsvarende detaljer på en klar og præcis måde.

– Betænkning: Kathalijne Maria Buitenweg (A6-0149/2009)

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Vi, den tyske konservative gruppe (CDU/CSU), stemte imod Kathalijne Maria Buitenwegs betænkning. Vi er imod enhver form for forskelsbehandling, men vi mener ikke, at et omfattende rammedirektiv på europæisk plan er den rigtige løsning for at beskytte de berørte. 10 medlemsstater har endnu ikke gennemført det eksisterende direktiv om forbud mod forskelsbehandling overhovedet. Alligevel stemte et simpelt flertal her i Parlamentet – ikke et kvalificeret flertal – for denne forlængelse i dag. Den vil i høj grad skabe yderligere bureaukrati og unødvendige omkostninger – noget, som offentligheden har ringe forståelse for.

Der kan gennemføres forbedringer med hensyn til forsikring og i de strukturelle tilpasningsforanstaltninger i forbindelse med adgang for handicappede, og kravet om en lov om kollektive søgsmål kan elimineres, men vi forudser problemer for medlemsstaterne, hvis vi f.eks. tvinges til at medtage begrebet "tro" i de forbudte årsager til forskelsbehandling. Det vil betyde, at ekstremister og sekter, f.eks. Scientology, vil kunne påberåbe sig beskyttelse i henhold til direktivet.

Vi er også imod, at der gives samme status til traditionelle ægteskaber og ægteskaber mellem homoseksuelle. Efter Kommissionens mening kræver gennemførelsen af direktivet, at homoseksuelle partnere, for så vidt de anerkendes retligt i en given medlemsstat, også skal have samme rettigheder som gifte par. Vi er imod denne idé. Vi stemte derfor imod betænkningen og for henvisning til fornyet behandling i Kommissionen.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg undlod at stemme om denne betænkning af to årsager. For det første accepterer vi alle en vis forskelsbehandling. I alle vores lande har vi religiøse skoler – katolske, protestantiske, muslimske, jødiske – og der er et element af forskelsbehandling på disse skoler, fordi de mennesker, der optages der, primært tilhører den pågældende trosretning. Jeg støtter dette. Jeg støtter religionsskoler.

Jeg undlod dog at stemme, fordi dette vil vende op og ned på hele vores retsprincip. Vi er uskyldige, indtil andet er bevist. Det er et centralt princip, i hvert fald i engelsk lovgivning, og bestemt også i mange andre EU-lande. Det vender bevisbyrden rundt, og det er simpelthen uacceptabelt. Vi er naturligvis alle imod forskelsbehandling. Vi går alle ind for ligebehandling, men vi må anerkende, at de retsprincipper, der har været gældende gennem tiden, stadig er gældende. Derfor undlod jeg at stemme.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg er et af de medlemmer af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, som stemte for betænkningen. Det gjorde jeg, fordi Parlamentet efter min mening skal sende et stærkt signal med denne afstemning imod forskelsbehandling, og der er bestemt andre meget vigtigere faktorer end dem, der lige er blevet nævnt.

I medlemsstaterne er der faktisk situationer, hvor børn nægtes undervisning på deres modersmål, og hvor brug af sidstnævnte er forbudt. Vi befinder os langt væk fra virkeligheden. Det er derfor rigtigt at udsende et signal, som Parlamentet har gjort det med min støtte. Det er bestemt stadig meget at gøre for at skabe større

bevidsthed om andre, og vi langt fra den dialog om kulturer, som vi lovede at føre videre i 2008. Jeg beklager den strid, der har omgivet denne betænkning.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Hr. formand! I de 27 lande i EU har vi en stolt tradition, som er udviklet gennem de seneste årtier, med at kæmpe sammen mod forskelsbehandling og med at forbyde og modvirke forskelsbehandling.

Denne betænkning retter op på en skævhed. Vi har indført lovgivning, som med rette forbyder forskelsbehandling på grund af race og køn på arbejdspladsen og alle andre steder, men forskelsbehandling på grund af handicap, alder eller seksuel orientering er kun forbudt på arbejdspladsen og ikke alle andre steder – ikke i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og ikke i andre situationer, som borgere oplever, og hvor de forskelsbehandles.

Vi gør rigtigt i at rette denne skævhed. Det store flertal sender i dag et kraftigt signal til Rådet, og jeg glæder mig til vedtagelsen i nær fremtid.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg nævnte i gårsdagens forhandling en række argumenter for, at jeg ikke kan acceptere ændringsforslagene og forslagene i Buitenweg-betænkningen, måske endda i mindre grad end Kommissionens oprindelige forslag til et direktiv om forbud mod forskelsbehandling. Selv med de ændringsforslag, som vi stemte om i dag, er det en uacceptabel overtrædelse af subsidiaritetsprincippet. Det skaber enorme mængder af bureaukrati, som er dyrt og skaber betydelige hindringer for medlemsstaterne. Frem for alt vidner det om en utrolig mangel på tillid til selve medlemsstaterne.

Problemet med tekster af denne art, som omhandler alle mulige ting, er, at de naturligvis også indeholder nogle få gode punkter. Jeg vil gerne benytte denne stemmeforklaring til at bekræfte, så vidt det er nødvendigt, at jeg naturligvis går ind for alle de foranstaltninger, som hele Fællesskabet iværksætter til gavn for f.eks. de handicappede. Jeg er dog også her overbevist om, at sagen burde overlades til medlemsstaterne.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Denne betænkning hviler på en begrebsmæssig misforståelse. Uden for Parlamentet betyder lighed menneskers ret til at blive behandlet ens. Her i Parlamentet bruger vi det til at betegne mennesker ret til at blive behandlet anderledes.

Det er et afgørende punkt. Denne form for lovgivning mod forskelsbehandling er ikke en videreudvikling af princippet om lighed for loven. Det er et modstridende princip. Når vi vedtager betænkninger som denne, fjerner vi magten fra mennesker, man kan stemme på og stemme imod, og giver den vilkårligt til juristerne. Hvis denne betænkning blev anvendt bogstaveligt, ville den forbyde, at operaselskaber afviser at ansætte mænd i sopranroller. Den ville forbyde, at en politiker fra Labour-partiet afviser at ansætte en konservativ som pressetalsmand, og den ville forbyde, at en katolsk skole eller et katolsk hospital foretrækker at ansætte medarbejdere, som tilhører deres egen trosretning.

Når jeg har fremhævet dette, har svaret fra betænkningens tilhængere været, at direktivet ikke vil blive anvendt på den måde, og at alle ved, hvad det egentlig betyder. Jeg forekommer mig at være meget dårlig retspolitik, at vi kriminaliserer alt i teorien og derefter vilkårligt overlader det til domstolene at erklære lovgivningen uanvendelig.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Den store katolske filosof Chesterton sagde, at den moderne verden var fuldt af kristne idéer, der var blevet afsporet.

Denne betænkning fra Kathalijne Maria Buitenweg er en perfekt illustration af dette. Det er en tekst, som begynder med værdige holdninger om at undgå forskelsbehandling, som f.eks. handicappede i nogle tilfælde udsættes for, for derefter at blive ægte totalitær ved at begå en grundlæggende begrebsmæssig fejl, dvs. ved ikke at skelne mellem legitime forskelle og uretfærdig forskelsbehandling.

Det er f.eks. naturligt, at et barn har ret til en far og en mor, også når han eller hun er adopteret. Denne ret skal prioriteres højere end retten for personer af samme køn til at adoptere et barn. Det er naturligt, at der skelnes på grundlag af nationalitet. Det er naturligt, at franskmænd, briter, tjekker og litauere prioriteres højere end udlændinge i deres egne lande, på samme måde som det er naturligt, at disse udlændinge prioriteres højere i deres lande end andre europæiske borgere.

Disse er en fuldstændigt legitim skelnen, der ignoreres i denne tekst, som i øvrigt afskaffer princippet om uskyldsformodning. Dette er et sandt skridt imod den bløde totalitarisme, der er den nye doktrin for politisk korrekthed.

Martin Kastler (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Selv om 10 af de 27 medlemsstater er involveret i en aktuel retssag på grund af deres manglende gennemførelse af det første direktiv, har vi i dag oplevet, at et simpelt flertal i Parlamentet har stemt for at lægge et andet direktiv oven på det første.

Jeg stemte personligt sammen med flertallet i min gruppe nej. Hvorfor? Jeg vil nævne to eksempler. I mit franske hjem har jeg oplevet forsøgene fra politiske ekstremister, nynazister og radikale på venstrefløjens på at erhverve ejendom og derved opnå omfattende omtale til deres fordel. Hvis dette direktiv om ligebehandling gennemføres, vil det betyde, at ejere og udlejere nu i nogle tilfælde vil blive tvunget til at indgå aftaler, som de hidtil har kunnet afvise.

Derfor stemte jeg imod Kathalijne Maria Buitenwegs betænkning i dag. En anden årsag er, at vi i ændringsforslaget i dag omstødte den omvendte bevisbyrde og dermed et grundlæggende element i det nuværende retsstatsprincip. Det er efter min mening fuldstændigt utilstedeligt. Det tredje punkt vedrører aviser og forlag, hvis frihed til at nægte at offentliggøre indlæg fra ekstremister vil blive begrænset af dette direktiv. Det er efter min mening et klart indgreb i pressefriheden, som jeg afviser.

Neena Gill (PSE). – (EN) Hr. formand! Det glædede mig at støtte denne betænkning, fordi jeg altid har kæmpet mod enhver form for forskelsbehandling. Det er efter min mening afgørende, at vi har en ramme, der kan forhindre udnyttelse af mennesker på grund af deres religion, alder, handicap, uddannelse eller civilstand. Uden beskyttelse mod forskelsbehandling af disse årsager vil vores ambitioner om at skabe et socialt Europa være meningsløse. Dette er især tilfældet i den aktuelle økonomiske situation. Det er altid fristende i sådanne vanskelige tider at udnytte dem, der er dårligere til at forsvare sig selv, til at skyde genvej, når det gælder lovgivning udformet specifikt for at beskytte mod denne form for udnyttelse.

I min valgkreds, West Midlands, lider vi under den stigende udbredelse af højreekstremisme. Europa spiller en central rolle, når det drejer sig om at overbevise borgerne om, at de er beskyttet mod aggression og udnyttelse.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte imod denne betænkning, fordi jeg grundlæggende mener, at disse spørgsmål ikke har noget med EU at gøre overhovedet. Jeg mener ikke, der er behov for europæisk lovgivning på dette område. Jeg mener, at meget følsomme og traditionelle områder som dette håndteres langt bedre på medlemsstatsniveau, hvor de enkelte nationale parlamenter kan tage højde for den grundlæggende kultur, de traditioner og de retssystemer, der findes i netop deres lande.

En række andre medlemmer har rejst spørgsmål om de særlige problemer, der forårsages af dette – problemer med, at religiøse grupper tvinges til at ansætte en medarbejder med en anden trosretning, problemet med religion i skolerne og problemet med forskellige politiske partier, der ønsker at ansætte medarbejdere med deres egne holdninger og værdier. Det grundlæggende problem med dette er, at det fjerner magten fra os, de folkevalgte politikere eller nationale politikere, og overlader det til ikkefolkevalgte dommere at fortolke og genfortolke lovgivningen på måder, som aldrig var hensigten bag alle de meget velmenende følelser blandt forfatterne af denne betænkning. Jeg mener dog grundlæggende, at vi åbner Pandoras æske.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte imod betænkningen om ligebehandling af alle, selv om – eller måske netop fordi – jeg er imod forskelsbehandling. Vedtagelsen af dette dokument ville nemlig betyde, at vi lovligt garanterede lige adgang for pædofile til job, hvor de vil få direkte kontakt med børn, hvilket kan være en trussel mod børnene. Det ville betyde, at vi gav vores billigelse til publikationer og offentlige optrædener af fascistiske grupper og religiøse kulturer, et forbud mod undervisnings- og velgørenhedscentre, der drives af kirker i deres kredse, hvilket ville hæmme den sociale indsats alvorligt, og det ville åbne op for bredere muligheder for forskelsbehandling af kristne. Dokumentet er i strid med subsidiaritetsprincippet, hvilket efterhånden bliver mere og mere almindeligt i Parlamentet.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Jeg vil gerne udtrykke stor overraskelse og skuffelse på vegne af handicappede og mennesker med særlige behov, som havde forventet et rammedirektiv i denne valgperiode, så medlemsstaterne skulle tilpasse deres lovgivning, og så denne gruppe mennesker, som måske er repræsenteret af de store europæiske fagforeninger, men som ikke selv kan give udtryk for deres hensigt om at opnå beskyttelse, ikke længere forskelsbehandles.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg havde betænkeligheder vedrørende ordlyden af Kommissionens forslag, men ingen lovgivning er perfekt. Jeg stemte for begge dele af betragtning 17, ændringsforslag 28. Det var min hensigt at stemme for den oprindelige tekst, men jeg ville ikke stemme imod ordlyden i ændringsforslaget, som i tilstrækkelig grad omhandlede mine betænkeligheder, selv om det ikke var så klart som den oprindelige tekst med hensyn til medlemsstaternes rettigheder, og det var tydeligt,

at det ville få overvældende flertal. Jeg ville derfor ikke have haft mulighed for at stemme for den oprindelige tekst, som ville være blevet forkastet under disse omstændigheder. Det kan derfor se ud, som om jeg stemte imod et princip, og det ønskede jeg ikke.

Efter at have undersøgt teksten grundigt er jeg overbevist om, at forslaget vil forbedre adgangen til varer og tjenesteydelser for handicappede, uden at der unødigt henvises til tekst, der kan udlægges som abort.

Jeg er overbevist om, at det er vigtigt, at vi iværksætter mekanismer, der sætter de handicappede i stand til at rejse i EU på lige fod med alle andre borgere. Europa har mere end 50 mio. handicappede borgere, og vi skal derfor gøre alt for at forbedre deres velfærd. Derfor stemte jeg for betænkningen.

– Beslutningsforslag: B6-0177/2009 (Dialogen mellem EU og Belarus)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg støttede beslutningen om evaluering af dialogen mellem EU og Belarus. Jeg stemte ja, fordi jeg glæder mig over den styrkede dialog mellem EU og Belarus, herunder bilaterale kontakter, og det intensiverede tekniske samarbejde, som Kommissionen har indledt.

Samtidig vil jeg gerne understrege, at den politiske dialog mellem EU og Belarus skal være betinget af og kædes direkte sammen med en afskaffelse af begrænsningerne af frihedsrettighederne og et ophør af repressioner mod deltagere i fredelige demonstrationer og menneskerettighedsaktivister.

Jeg insisterer på, at den demokratiske opposition i Belarus og civilsamfundet involveres i dialogen mellem EU og Belarus.

Sidst, men ikke mindst, håber jeg, at regeringen i Belarus vil bruge de næste ni måneder til at sikre fremskridt på en lang række områder, herunder foreningsfrihed og sikring af politiske rettigheder og frihedsrettigheder.

Toomas Savi (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte for denne beslutning, da den giver en afbalanceret og realistisk oversigt over relationerne mellem EU og Belarus.

Præsident Lukashenko søger tilsyneladende at skabe et bedre forhold til både EU og Den Russiske Føderation. Frigivelsen af politiske fanger for et år siden var det første tegn på Lukashenkos vilje til at opfylde EU's krav og indgå i seriøs dialog.

Regimets undertrykkelse er mildnet, og det kan betragtes som en forbedring, men en ægte systemændring er endnu ikke påbegyndt. Jeg mener, at inddragelsen af den demokratiske opposition og civilsamfundet i Belarus er afgørende for en meningsfuld dialog mellem EU og Belarus og i sidste ende nøglen til vellykket demokratisering.

– Beslutningsforslag: RC-B6-0165/2009 (Europæisk samvittighed og totalitarisme)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Det fælles beslutningsforslag, som vi vedtog i dag, indeholder mange punkter, der bør fremhæves. Jeg er f.eks. enig i, at de ofre, som mange mennesker har ydet i kampen mod totalitære regimer i det 21. århundrede i Europa, ikke må glemmes.

Jeg har dog et par bemærkninger. Det er beklageligt, at disse totalitære regimers allierede, som indtil for nylig fastholdt hele Østeuropa i et greb, ikke nævnes. Det er rigtigt, at de såkaldte højreorienterede politikere har ydet en beskeden indsats for at kræve demokratisering i Østeuropa, men det er endnu mere rigtigt, at de mange venstreorienterede politikere aktivt støttede disse kommunistiske regimer, selv om de spiller helt uskyldige i dag, også her i Parlamentet.

Vi bør for det andet have modet til med denne betænkning at tage afstand fra love, der giver mennesker mundkurv på. Historisk forskning skal, selv om det er vanskeligt, gennemføres på en fintfølende måde med behørig respekt for ofre, men med fuldstændig frihed. Det er uheldigt, at vi har ladet begge disse muligheder glippe.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Jeg støtter vedtagelsen af denne beslutning, som er blevet til i samarbejde mellem fire politiske grupper. Dokumentet er afbalanceret, og man kan sige: bedre sent end aldrig. Det er faktisk alt, vi kan gøre her i Parlamentet i retfærdighedens navn.

Vi skylder vores forældre og bedsteforældre et fast budskab fra Parlamentet, og det har vi sikret i dag. Vi skal dog også med de midler, vi har til rådighed, forhindre en gentagelse af det, vi har drøftet. Sandhed og erindring spiller en vigtig rolle i denne forbindelse. Vores pligt er at sikre respekt for retsstatsprincippet.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Denne beslutning minder om rædslerne ved fascisme og sovjetisk kommunisme. Ingen europæer, intet barn af den vestlige civilisation, intet civiliseret menneske er uenig. Men så går den videre til at anbringe EU som et alternativ til eller en modgift mod sådan totalitarisme. Der står: "Den Europæiske Union har et særligt ansvar for at fremme og beskytte demokratiet, respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincipperne såvel i som uden for Den Europæiske Union".

Det er her, De begår en brøler. EU beskytter ikke demokratiet, hverken internt eller eksternt. I udlandet handler EU med Castros Cuba og med ayatollaherne i Teheran og kræver ret til at sælge våben til det kommunistiske Kina. Hjemme ignorerer EU resultater af folkeafstemninger, når de går imod tættere integration.

Nu skal man selvfølgelig være forsigtig med at drage sådanne paralleller. Der er ingen der påstår, at EU er et sovjetiske system, der beslaglægger borgernes pas, driver Gulaglejre eller gennemfører fingerede retssager. Men det bør bekymre os dybt, når et system hævder, at den herskende ideologi er for vigtig til at blive underkastet folkets stemme.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand! Det er glædeligt at se nationalsocialisme blive sidestillet med kommunisme og medtaget i en generel fordømmelse af totalitære regimer, der badede det 20. århundrede i blod, men som alligevel vandt indpas blandt mange intellektuelle, der aldrig er blevet stillet til regnskab, og som i mange tilfælde stadig er blandt vores mest fremtrædende personligheder.

Det er glædeligt at se, at en række ændringsforslag, der truede med at belaste denne tekst, er blevet trukket tilbage. Jeg mener dog ikke, at vi f.eks. kan frede den officielle historie for denne mørke periode af vores fortid eller fordømme anderledes tænkende.

Det er absolut forbløffende, at den kommunistinspirede Guessotlov i Frankrig stadig styrer den historiske debat med trussel om alvorlige straffesanktioner. Vores kollega, Jacques Toubon, kaldte den stalinistisk, da den blev vedtaget. Han ven, kommissæren for retlige og indre anliggender, Jacques Barrot, foreslår nu, at den udvides til alle lande i EU, som ikke har den, og endda at tredoble de ledsagende sanktioner og fængselsdomme. Totalitarisme skal ikke bekæmpes med totalitære metoder.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Hr. formand! Jeg vil gerne forklare, hvorfor jeg i modsætning til mange andre fra min politiske fraktion støttede denne beslutning, og navnlig hvorfor jeg støttede den version, som min fraktion ikke støttede. Jeg er ikke enig i retorikken om, at dette er et forsøg på at omskrive historien. En stor del af Østeuropas historie er ikke blevet skrevet, eller kun få kender den, og det gælder netop den del, der vedrører forbrydelserne under kommunismen.

Jeg kan heller ikke støtte, at vi skal overlade det til historikerne at beslutte, hvad der skete. Det er efter min mening vores moralske pligt, og jeg er glad for, at denne beslutning blev vedtaget i dag.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Tak, fordi jeg får mulighed for at forklare, hvordan jeg stemte i denne sag.

Der var to interessante sætninger i betænkningen, som fortjener yderligere opmærksomhed. Den første anerkender kommunismen og nazismen som en fælles arv og opfordrer til, at der gennemføres en ærlig og tilbundsående debat om alle de totalitære forbrydelser, der blev begået i sidste århundrede.

Den anden sætning, der trådte frem, var "opfordrer til afholdelse af en offentlig og akademisk debat i hele Europa om de totalitære regimers natur, historie og arv på grundlag af en international retlig ramme".

Jeg er i tvivl om, hvorvidt der egentlig er behov for en sådan debat. Det er ganske tydeligt, hvad den fælles tråd mellem den sovjetiske socialisme og nationalsocialismen er. Nøglen er i formuleringen, og svaret er "socialisme".

Når socialdemokratiske medlemmer af Parlamentet forsøger at forbyde, at et medlem af Parlamentet bliver formand for det første møde i det næste Parlament, er dette – uanset hvor gemene hans synspunkter er – et angreb mod ytringsfriheden. Når den britiske Labourregering afviser at opfylde sit løfte fra manifestet om at afholde en folkeafstemning om Lissabontraktaten, er det intolerance. Vi skal passe på, at dette ikke er første skridt hen imod totalitarisme.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Hr. formand! Sovjetisk totalitarisme fængslede ikke kun mennesker. Det fængslede desværre også historien og dens dokumenter. Millioner af historiske dokumenter er blevet holdt skjult i de hemmelige arkiver, der stadig findes i Moskva. Hele tog overførte millioner af historiske dokumenter,

nogle stjålet fra tyskerne, men de fleste stjålet direkte eller som i Italien fremskaffet gennem kommunistiske partisaner.

Vi ønsker, at vores historie skal være tilgængelig. Europa skal kræve dette. Vi skal opnå det. Vi vil have adgang til dokumenter, vi ikke kan se, f.eks. om massedrabet på italienske militærfanger, som blev underkastet forsøg på hjernevask, som var fængslet uden mad, mange under værre forhold end i de nazistiske fangelejre, og som døde under tusinde forskellige lidelser og tortur, herunder psykologisk tortur, fra det sovjetiske agitpropmaskineri, men desværre også påført af italienske kommunister.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Hr. formand! Medlemmerne i Nea Demokratia, som tilhører Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater fordømmer generelt enhver form for totalitarisme og understreger samtidig vigtigheden af at huske fortiden. Det er et vigtigt element i vores historie. Vi mener dog, at flertalsbeslutninger i Parlamentet ikke er kompetente til at fortolke historiske fakta. Udviklingen af historiske fakta er en opgave for historikerne og historikerne alene. Derfor besluttede vi at undlade at stemme i afstemningen om det fælles beslutningsforslag fra de fire politiske grupper, herunder PPE-DE-Gruppen, om europæisk samvittighed og totalitarisme.

– **Beslutningsforslag: RC-B6-0166/2009 (Kulturens rolle)**

Daniel Hannan (NI). – (EN) Hr. formand! Har Parlamentet slet ingen selvbevidsthed? Vi vedtager en beslutning, som fordømmer totalitarisme, og få sekunder senere vedtager vi en beslutning, som opfordrer Bruxelles til at finansiere kulturpolitik i regionerne.

Kære venner! Kultur kan ikke skabes ved bureaukratisk påbud. Den udvikles organisk. Den udvikles naturligt i mennesker, og på sin måde illustrerer denne betænkning netop de strukturelle mangler i det europæiske projekts hjerte. Institutionerne i Bruxelles har ikke rod i en nation, en demonstration, en kulturel enhed. I stedet for at acceptere det og forsøge at tilpasse vores institutioner til den offentlige mening forsøger vi at tilpasse den offentlige mening til vores allerede eksisterende institutioner.

Hvis vi virkelig ønsker at vinde offentlighedens gunst, kan vi ikke gøre det ved at give tilskud til folkedans. Vi kan kun opnå det ved at behandle deres holdninger med respekt, og det betyder – som De ser, har jeg endnu ikke sagt det i dag – at Lissabontraktaten skal sættes til folkeafstemning. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

– **Betænkning: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)**

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningen, og der er mindst to vigtige emner i dokumentet, som jeg vil præcisere min holdning til.

I begyndelsen af sin embedsperiode forpligtede præsident Medvedev sig offentligt til at styrke retsstatsprincippet i Rusland og gav udtryk for sin bekymring over uafhængigheden af Ruslands retssystem. Det understreges i vores beslutning, og jeg støtter denne holdning. Tiden er inde til handling. Tiden er inde til at bevise, at præsidentens ord ikke kun var retorik, som det internationale samfund ønskede at høre.

I vores beslutning udtrykker vi bekymring over den russiske regerings beslutning om at anerkende Abkhasien og Sydossetien som suveræne stater, og at undertegne aftaler om militær assistance og samarbejde med de facto-myndighederne i disse to georgiske provinser og etablere militærbaser i disse områder. Disse skridt undergraver Georgiens territoriale integritet, som det fremgår af relevante FN-resolutioner. Vi skal derfor på ny opfordre Rusland til at ophæve sin beslutning og fastholde, at Ruslands ikke kan betragtes som en neutral mægler i fredsprocessen.

David Sumberg (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Tak, fordi De tilkaldte til mig, og jeg undskylder, De ikke fik fat på mig, da De kontaktede mig tidligere. Det er venligt af Dem at give mig ordet nu.

Jeg vil blot benytte denne afstemning, hvor jeg stemte for, til at advare mod Sovjetunionens stigende magt og atmosfæren i dette land.

Vi havde alle store forhåbninger, da kommunismen faldt, men i dele af det tidligere Sovjetunionen og navnlig i Rusland er der nu en atmosfære præget af frygt, en atmosfære af nationalisme – en atmosfære, som desværre er uacceptabel. Selv om EU skal indgå i relationer med den russiske regering, skal vi til enhver tid minde denne regering om, at demokrati og demokratisk etos skal herske, og at forsøg på at censurere synspunkter, som regeringen ikke godtager, eller forsøg på at lægge urimeligt pres på politikere, ikke tolereres af EU. Det skal vi altid gøre klart.

– Betænkning: Frédérique Ries (A6-0089/2009)

Brigitte Fouré (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg stemte for Frédérique Ries' betænkning om sundhedsproblemer i forbindelse med elektromagnetiske felter.

Det er rigtigt, at elektromagnetiske felter findes i naturen, men efterspørgslen efter elektricitet og navnlig udviklingen af trådløse teknologier har resulteret i en hurtig stigning i den mængde elektromagnetiske bølger, mennesker udsættes for. Vi skal derfor være på vagt, og det har Parlamentet forstået.

Som medlem fra Frankrigs nordvestlige valgkreds kan jeg bekræfte den trussel, som nogle af højspændingsledningerne i min valgkreds udgør tæt på skoler og sundhedsinstitutioner, navnlig ledningerne i La Manche, hvor lokale arbejdstagere og beboere i høj grad eksponeres for de udsendte bølger.

Da forskerne ikke er enige om betydningen af elektromagnetiske felter for borgernes sundhed, bør vi være ansvarlige og anvende forsigtighedsprincippet. Grænseværdierne bør derfor regelmæssigt opdateres for at sikre et passende niveau af beskyttelse til offentligheden.

Parlamentet ønskede her at gøre Kommissionen opmærksom på dette problem, som med rette bekymrer offentligheden. EU har en pligt til at arbejde videre med at fastlægge en klar politik på området for elektromagnetiske bølger ved at informere offentligheden mere om problemet og ved at vedtage bindende fællesskabslovgivning.

– Betænkning: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! Et af de mål, som vi fastlagde i Lissabon i 2000, var et videnbaseret samfund. Selv om vi ved, at vi er nødt til at nedjustere vores mål, eller snarere at vi vil nå det senere, må vi ikke mindske vores indsats for at nå det. Jeg har derfor også støttet Pál Schmitts betænkning, som forsøger at identificere potentielle problemer på uddannelsesområdet, som skal løses. Uddannelse er netop oftest forudsætningen for, at vi kan nå vores mål. Uddannelsesniveau har direkte betydning for de unges videre beskæftigelsesmuligheder og dermed deltagelse i samfundslivet, og vi må ikke lade dette potentiale gå til spille trods den aktuelle økonomiske krise.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Hr. formand! Jeg stemte også for denne betænkning, fordi emnet er meget vigtigt. Der er mange problemer på dette område. Vi kan ikke blot lade stå til og se på, at mindst seks mio. studerende hvert år afbryder deres uddannelse i Europa. Hvad betyder det for dem? Det betyder, at deres fremtidsudsigter i livet svigter.

Det er hér, det 21. århundredes skole kan hjælpe – en skole, der er kendetegnet ved at godt socialt klima, brug af forskellige undervisningsmetoder, åbenhed og fleksibilitet samt motivation til livslang læring.

Europa bliver ældre. Vi er ikke rige nok til at udskyde behandlingen af dette emne. Alle børn skal have en uddannelse, der giver dem fair muligheder i den verden, vi lever i nu. Vores unge skal kunne konkurrere, ikke kun konkurrere, men uddannelsespolitikken skal bidrage til udviklingen af den enkeltes identitet.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke tolkene for deres overarbejde. Det eneste, jeg vil tilføje, at jeg udtrykkeligt stemte mod Schmitt-betænkningen, ikke mindst fordi uddannelse efter min mening er en kompetence, der skal forblive på medlemsstaternes hænder, da det ikke er et europæisk anliggende. Dette er et grundlæggende problem.

Jeg har dog også andre indvendinger mod Schmitt-betænkningen, f.eks. at betænkningen er baseret på den opfattelse, at uddannelsessystemerne i de forskellige europæiske lande blot skal tilpasse sig tilstedeværelsen af ikkeeuropæiske indvandrere i stedet for omvendt. Jeg forstår ikke, hvordan denne holdning kan ligestilles med integration eller fremme af tilpasning, da vi vil opnå netop det modsatte af dette. Betænkningen indeholder også som altid det obligatoriske punkt om romaer igen ude at spørge, hvem der egentlig er ansvarlig for hvad. Den anfører også, at medlemsstaterne skal sikre, at børn af indvandrere undervises på deres eget modersmål, og at lærerstaben specifikt skal afspejle det multikulturelle samfund. Undskyld, at jeg siger det, men dette er en politisk korrekt betænkning, som skaber flere problemer, end den løser.

Skriftlige stemmeforklaringer

– Betænkning: Neil Parish (A6-0141/2009)

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for Neil Parishs betænkning om forslag til Rådets beslutning om berigtigelse af direktiv 2008/73/EF om forenkling af procedurerne for udarbejdelse af lister og offentliggørelse af oplysninger på veterinærområdet og det zootekniske område.

– Betænkning: Angelika Niebler (A6-0128/2009)

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *skriftlig. – (RO)* Jeg stemte for betænkningen om EF-statistikker om informationssamfundet, da informations- og kommunikationsteknologier kan yde et vigtigt bidrag til produktiviteten i EU og til væksten i BNP.

Formålet med denne forordning er at sikre fortsættelsen af den eksisterende fællesskabsramme med henblik på systematisk at tilvejebringe EF-statistikker om informationssamfundet, som er pålidelige, harmoniserede, rettidige og af høj kvalitet, samt at tilvejebringe årlige statistikker om brugen af it i virksomheder og husstande.

Jeg støtter disse bestemmelser, som har til formål at forenkle de administrative procedurer for de offentlige myndigheder (både i EU og nationalt) samt for private enkeltpersoner.

Der er efter min mening et permanent behov på europæisk plan for at tilvejebringe ensartede statistikker om informationssamfundet hvert år.

Jeg støtter gennemførelsen af i 2010-strategien. Den fremmer en åben og konkurrencedygtig digital økonomi og understreger den centrale rolle, som it spiller med hensyn til inddragelse og livskvalitet.

Denne strategi betragtes som et grundlæggende element i det styrkede Lissabonpartnerskab for vækst og beskæftigelse.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for Angelika Nieblers betænkning om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 808/2004 om EF-statistikker om informationssamfundet.

De fremsatte ændringsforslag er efter min mening afgørende, fordi de sikrer indsamling af harmoniserede, pålidelige, rettidige EF-statistikker om informationssamfundet af høj kvalitet.

– Betænkning: Béla Glattfelder (A6-0122/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), *skriftlig. – (PL)* Jeg stemte for vedtagelsen af betænkningen om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om ændring af bilag 11 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om handel med landbrugsprodukter.

Jeg er enig med ordførers bemærkninger om yderligere integration af begge markeder. Aftalen vil bidrage til at forbedre produktiviteten af begge parter landbrugssektor og bringe fødevarepriserne på et rimeligt og relativt stabilt niveau for borgerne.

Jeg er ikke desto mindre enig i, at begge parter bør forhandle med omtanke og arbejde hen imod fuldstændigt liberaliseret samhandel. Omfanget af den bilaterale handel er betragteligt, og virkningerne af en sådan fjernelse af hindringer vil kunne være meget omfattende, især for landbrugsøkonomien i de EU-lande, der grænser op til Schweiz, og de schweiziske landbrugere.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for Béla Glattfelders betænkning om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om ændring af bilag 11 til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om handel med landbrugsprodukter.

– Betænkning: Ioannis Varvitsiotis (A6-0147/2009)

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig. – (IT)* Jeg stemte for Ioannis Varvitsiotis' betænkning om gensidig anerkendelse af afgørelser om kontrolforanstaltninger. Jeg mener faktisk, at kontrolforanstaltninger skal betragtes som en undtagelsesmæssig foranstaltning, der strengt skal prøves i forhold til retten til frihed og uskyldsformodningen.

Jeg er desværre enig med ordføreren, når han anfører, at det indtil videre ikke har været muligt at anerkende andre foranstaltninger end kontrolforanstaltninger på tværs af grænserne, fordi et specifikt instrument for gensidig anerkendelse ikke er etableret. Dette har forringet den retlige beskyttelse af individets rettigheder og er et aspekt, vi skal drøfte igen.

– Betænkning: Karin Jöns (A6-0116/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Karin Jöns' betænkning, fordi jeg støtter udvidelsen af listen over omkostningstyper, der er berettigede til støtte fra Den Europæiske Socialfond.

Ændringsforslagene i betænkningen vil efter min mening sikre hurtigere gennemførelse af fonden og forenkle forvaltningen, administrationen og kontrollen af operationer, der modtager medfinansiering fra ESF.

Jeg vil understrege behovet for at forenkle procedurerne i forbindelse med tildeling af finansiering fra strukturfondene.

Det er blevet bemærket, at forsinkelser i forbindelse med gennemførelsen af regionaludviklingspolitikken til dels skyldes unødigt restriktive procedurer pålagt af EU-lovgivningen. Endelig er det afgørende, at disse forenkles.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne forordning, som vil sikre hurtigere og mere effektiv adgang til europæiske midler med det formål at forhindre arbejdsløshed og bekæmpe social udstødelse under krisen.

Formålet med forslaget er at indføre en enklere metode for tildeling af midler fra Den Europæiske Socialfond, så fonden hurtigere og mere effektivt kan bidrage til at løse de økonomiske og sociale problemer, som Europa står overfor. Forslaget begrænser sig til at introducere en forenkling i Den Europæiske Socialfonds interventioner for at tilskynde til effektiv og hurtig tildeling af disponible ressourcer, dog uden at tilsidesætte principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Karin Jöns' betænkning om udvidelse af listen over omkostningstyper, der er berettigede til støtte fra ESF. Jeg er enig i Kommissionens forslag, der har til formål at indføre en enklere metode for tildeling af midler fra Den Europæiske Socialfond, så fonden hurtigere og mere effektivt kan bidrage til at løse de økonomiske og sociale problemer, som Europa står overfor. Det glæder mig også, at ESF fortsat vil støtte foranstaltninger vedrørende udvidelse og forbedring af investeringer i menneskelig kapital, navnlig ved at styrke uddannelses- og undervisningssystemerne, og foranstaltninger, som har til formål at udvikle institutionelle kapaciteter og gøre de offentlige forvaltninger mere effektive på nationalt, regionalt og lokalt niveau.

– Betænkning: Iratxe García Pérez (A6-0127/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Parlamentet glæder sig over Kommissionens hurtige indsats for at foreslå en ændring af denne lovgivning, som uden tvivl vil hjælpe med at overvinde den negative indvirkning af den uventede finansielle krise, men beklager, at der ikke planlægges andre vigtige ændringer.

Pakken af ændringer blev opfattet som et svar på en midlertidig – om end ekstremt kritisk – situation. Den opfylder dog til fulde kravet om øget forenkling af procedurerne og mere fleksibel anvendelse af de eksisterende regler i overensstemmelse med forordningerne om strukturfondene, som Parlamentet har foreslået gentagne gange i de senere år.

Hvis Fællesskabets og de nationale finansieringsandele kan fordeles mere fleksibelt i hele programperioden, vil en strøm af penge straks blive ledt mod de nationale økonomier, hvilket er afgørende, hvis vi skal reagere over for deres aktuelle budgetbegrænsninger.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Efter en omhyggelig gennemlæsning af García Pérez' henstilling vedrørende EFRU, ESF og Samhørighedsfonden mener jeg ikke, at den europæiske økonomi vil blive styrket væsentligt af Kommissionens offentliggørelse af en meddelelse med titlen "En europæisk økonomisk genopretningsplan", som indeholder et sæt specifikke foranstaltninger, der har til formål at stimulere investeringer og tildele yderligere offentlige midler til de nationale økonomier, der står over for alvorlige budgetbegrænsninger.

– Betænkning: Hannu Takkula (A6-0125/2009)

Adam Bielan (UEN), *skriftlig*. – (PL) Hannu Takkulas betænkning omhandler et betydeligt socialt problem. Vi skal efter min mening gøre det nemmere for børn fra tredjelande at blive undervist på det sprog, der bruges i det land, hvor de opholder sig, for at sikre, at de har lige muligheder for at opnå videregående kvalifikationer. Dette er det første og et grundlæggende skridt hen imod fuld integration i samfundet.

Šarūnas Birutis (ALDE), *skriftlig*. – (LT) Når vi arbejder for at integrere indvandrere, er det især vigtigt, at vi yder mere støtte til sprogkurser. Integration er en dobbelt proces, som indvandrere og værtslandet deltager i. Indvandrerne vilje til at lære værtslandets sprog og tage kontrollen over deres eget liv betyder ikke, at de skal opgive deres oprindelseslands sprog eller kultur.

Indlæring af sprog (både sproget i oprindelseslandet og opholdslandet) skal fremmes i en tidlig alder, allerede inden grundskolen, først og fremmest for at motivere indvandrere og nationale mindretal, som f.eks. romaer, til at involvere sig i det europæiske samfund.

Livslang læring er afgørende for indvandrere, etniske minoriteter og socioøkonomisk dårligt stillede grupper, da dette er en integrationsproces, og deltagelse i undervisningsprogrammer og livslang læring giver nyankomne indvandrere nye muligheder.

Der skal rettes særlig opmærksomhed mod de generelt dårlige resultater, som indvandrere, etniske minoriteter og socioøkonomisk dårligt stillede grupper opnår, og jo hurtigere og bedre de integreres i skolerne, jo bedre resultater vil de opnå i skolen og i deres videreuddannelse og på arbejdsmarkedet.

Catherine Boursier (PSE), *skriftlig*. – (FR) Ethvert barn har ret til uddannelse. Integrationen af indvandrere, uanset om de opholder sig lovligt eller ulovligt, prioriteres højt af os socialdemokrater. Vi accepterer ikke det hierarki, som højrefløjen i Parlamentet ønsker at skabe mellem indvandrerne. Derfor undlod jeg at stemme om Hannu Takkulas fremragende betænkning om uddannelse af indvandrerbørn. Det gjorde jeg, fordi vi – da det er en initiativbetænkning – ikke kunne afholde særskilte afstemninger med henblik på at opfordre til sletning af punkt 5, 8 og 16, som jeg finder absolut utilfredsstillende.

Det er ved at uddanne indvandrerbørn, at vi kan yde et betydeligt bidrag til integrationen af alle, uanset deres status. Det er ved at indføre gunstige socioøkonomiske betingelser, at vi kan yde mere hjælp til indvandrere, uanset om de er lovligt bosiddende i Europa, eller om de vil få opholdstilladelse, eller om de i sidste ende sendes tilbage til deres eget land. Vi bør ikke etablere en status for disse børn, som betyder, at de ikke uddannes og anbringes i ghettoer, blot fordi deres forældre opholder sig ulovligt. Dette er simpelthen i strid med de internationale konventioner.

Lena Ek (ALDE), *skriftlig*. – (SV) "Indholdet og tilrettelæggelsen af uddannelse og erhvervsuddannelse er nationale ansvarsområder". Dette slås fast i et af de første afsnit i Hannu Takkulas initiativbetænkning om uddannelse af indvandrerbørn. Inden længe skal vi dog drøfte, hvad der skal indgå i læreplanen, hvilken type læreruddannelse vi skal have, og hvad medlemsstaterne skal gøre for at "inddrage unge indvandrere i en lang række aktiviteter uden for skoletiden". Selv om det er vigtigt at sikre, at alle børn, herunder indvandrerbørn, modtager en så god uddannelse som muligt, er jeg dog ikke sikker på, at dette spørgsmål egentlig skal behandles på EU-plan. Jeg tror, at svaret ligger i det afsnit, jeg citerede ovenfor. Jeg går ind for et slankere, men mere fokuseret EU. Derfor stemte jeg imod denne initiativbetænkning, selv om den omhandler et meget vigtigt spørgsmål, som vil skal undersøge mere indgående på nationalt plan.

Glyn Ford (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg undlod at stemme om denne betænkning som følge af de kristendemokratiske og konservative medlemmers blokering af det mundtlige ændringsforslag, der ville have præciseret, at retten til uddannelse omfatter alle indvandrerbørn, uanset om deres forældre opholder sig lovligt i EU eller ej.

Princippet om at straffe børn for deres forældres synder bekæmper vi direkte i andre dele af verden, men nu accepteres det øjensynligt i Europa.

Jeg kan kun beundre mine konservative kollegers opportunistiske hykleri.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Vi vil igen påpege, at medlemsstaterne i dagens EU alene er ansvarlige for tilrettelæggelsen af uddannelse.

Forslaget indeholder en række vigtige idéer, men med behørigt hensyn til det omhandlede spørgsmål, mener vi, at betænkningen går ud over EU's kompetenceområde. Subsidiaritetsprincippet kræver, at dette spørgsmål håndteres af medlemsstaterne selv.

I henhold til dette princip burde Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg nedlægges, fordi det behandler emner, der ligger uden for EU's kompetence.

Derfor stemte vi imod denne betænkning.

Malcolm Harbour (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine britiske konservative kolleger støtter en række af forslagene i denne betænkning, herunder uddannelse af lærere og undervisning af elever i værtslandets sprog.

Vi mener dog, at uddannelsespolitik er og skal forblive et anliggende for medlemsstaterne, og at eventuelle forbedringer og foranstaltninger vedrørende uddannelsen af indvandrerbørn skal udvikles af medlemsstaterne selv. Derfor undlod vi at stemme om denne betænkning.

Jens Holm, Søren Bo Søndergaard og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi støtter fuldt ud principperne om antidiskriminering og lige adgang for alle og tror på betydningen af at etablere vidtfavnende skolesystemer og vidtfavnende skoler. Vi mener, at der skal iværksættes foranstaltninger for at hjælpe alle udsatte elever. Vi mener dog, at medlemsstaterne er bedst egnede til at sikre et tilgængeligt og vidtfavnende skolesystem til både borgere og beboere. Vi mener, at den demokratiske kontrol over skolesystemet kun kan sikres de mennesker, det betjener, hvis medlemsstaterne formulerer og gennemfører uddannelsespolitikken.

Anne E. Jensen og Karin Riis-Jørgensen (ALDE), skriftlig. – (DA) Vi stemte for betænkningen om uddannelse af børn af immigranter, da betænkningen vedrører et aktuelt og relevant problem. Det er dog begges holdning, at det skal være medlemsstaterne, der bestemmer omfanget af modersmålsundervisning. I Danmark er beslutningen lagt ud til kommunerne, og det mener vi, at man bør respektere.

Vi mener, at det er afgørende, at børnene først og fremmest behersker værtslandets sprog, så de ikke senere forhindres i at videreudanne sig og få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) De nationalistiske og patriotiske kræfter i EU har i årevis advaret om konsekvenserne af ukontrolleret masseimmigration. Koncentrationer af 20, 50 eller endda 90 % udlændinge viser, at den flerkulturelle vision har slået fejl. Skoleeksperimenter med klasser, der består udelukkende af udlændinge, har vist sig at være nytteløse, og selv intensive sprogkurser har deres grænser, hvis forældrene ikke støtter børnene. I Østrig har man i årevist tilbudt sprogkurser til forældre, men igen lader succesraten meget tilbage at ønske. Tilbøjeligheden til at uddanne sig overføres fra den ene generation til den næste, og når forældrene ikke kan se formålet med uddannelse, så rammer vi en mur, som vi har set det i Frankrig.

Den eneste løsning er nulimmigration eller negativ immigration, så vi bringer familiesammenføring for allerede bosiddende indvandrere til ophør, og vilje til integration skal endelig være noget, der kræves. EU's foreslåede løsning – at ansætte flere lærere med indvandrerbaggrund i skolerne – ligger fjernt fra virkeligheden, og derfor stemte jeg imod denne betænkning.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Denne betænkning vil yde et meget værdifuldt bidrag til at løse det alvorlige problem med børn af europæiske borgere, der bor og arbejder i en anden medlemsstat end deres oprindelsesland. Mange børn af rumænske indvandrere udsættes f.eks. for problemer i denne henseende. Det er vigtigt for dem at have adgang til uddannelse på værtssproget for at fremme integrationen, samtidig med at de modtager undervisning i deres modersmål, især ud fra den antagelse, at de muligvis vender tilbage til deres oprindelsesland. I øjeblikket oplever Rumænien f.eks. en situation, der afspejler dette. Mange rumænske elever, børn af emigranter, der rejste til Spanien eller Italien, vender hjem og indskrives igen i de rumænske skoler af deres familier. Af hensyn til disse børn og deres fremtid skal de integreres i det nye skolemiljø uden problemer. Rumænien er på ingen måde enestående. Andre medlemsstater i Østeuropa har oplevet og oplever stadig det samme fænomen, som gør det nødvendigt at gennemføre forslagene i denne betænkning så hurtigt som muligt.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Grækenlands Kommunistiske Parti stemte imod betænkningen. EU, der er baseret på imperialistiske interventioner, nykolonial udnyttelse, menneskejagt på indvandrere og angreb på arbejdstagernes rettigheder, herunder sociale og demokratiske, kan ikke indføre lige social integration af indvandrere, som til dels omfatter lige uddannelse af deres børn.

Uddannelse af indvandrerbørn er ikke adskilt fra EU's generelle immigrationspolitik, en politik kendetegnet ved strenge foranstaltninger mod alle, der ikke er nødvendige for de store selskaber, og som betegnes som illegale indvandrere, og en politik, som legaliserer og integrerer, selvfølgelig på mindre gunstige vilkår, indvandrere, der opfylder monopolernes behov. Det er typisk og uacceptabelt, at betænkningen udelukkende omhandler børn af lovlige indvandrere. Ligesom indvandrerforældre er ofre for klasseudnyttelse, er deres børn også de første ofre for klassesdiskrimination i uddannelse. Statistikkerne om frafaldsprocenten for indvandrere ved de højere uddannelsesinstitutioner er slående. I skoleåret 2004-2005 var procentdelen af indvandrere i grundskolen 10,3 % af alle børn, mens den på gymnasialt niveau kun var 4 %.

Indvandrere skal kæmpe mod udnyttelse og klassebarriererne for uddannelse sammen med lokale arbejdstagere gennem arbejderbevægelsen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg undlod at stemme om Hannu Takkulas betænkning om uddannelse af indvandrerbørn. Jeg mener faktisk ikke, jeg har noget grundlag for at stemme for eller imod Hannu Takkulas betænkning.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) Ethvert barn har ret til uddannelse. Integrationen af indvandrere, uanset om de opholder sig lovligt eller ulovligt, prioriteres højt af os socialdemokrater. Vi accepterer ikke det hierarki, som højrefløjen i Parlamentet ønsker at skabe mellem indvandrerne. Derfor undlod jeg at stemme om Hannu Takkulas fremragende betænkning om uddannelse af indvandrerbørn. Det gjorde jeg, fordi vi – da det er en initiativbetænkning – ikke kunne afholde særskilte afstemninger med henblik på at opfordre til sletning af punkt 5, 8 og 16, som jeg finder absolut utilfredsstillende.

Det er ved at uddanne indvandrerbørn, at vi kan yde et betydeligt bidrag til integrationen af alle, uanset deres status. Det er ved at indføre gunstige socioøkonomiske betingelser, at vi kan yde mere hjælp til indvandrere, uanset om de er lovligt bosiddende i Europa, eller om de vil få opholdstilladelse, eller om de i sidste ende sendes tilbage til deres eget land. Vi bør ikke etablere en status for disse børn, som betyder, at de ikke uddannes og anbringes i ghettoer, blot fordi deres forældre opholder sig ulovligt. Dette er simpelthen i strid med de internationale konventioner.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Selv om jeg generelt mener, at denne betænkning er positiv, har jeg to alvorlige indvendinger:

Jeg tager først og fremmest afstand fra, at betænkningen ikke nævner rammerne for det internationale år for menneskerettighederne, som FN har erklæret.

Jeg ser endvidere i denne betænkning en endnu farligere politisk tendens inden for rammerne af europæisk politik, hvor børn fjernes fra deres naturlige miljø, dvs. fjernes fra deres naturlige familier. Familien er det naturligste sted for opfostringen af et barn, og sådan vil det altid være. Moderen og faderen er de vigtigste mennesker for et barn. De gælder også i de fattigste familier og i indvandrerfamilier. I stedet for at rive børnene væk fra deres familier bør vi overveje, hvordan vi kan støtte forældrene og familierne i deres gensidige ansvar.

Til sidste vil jeg tage afstand fra, at betænkningen slet ikke omtaler fædrenes rolle. Selv i indvandrerfamilier er mødre og fædre forskellige, men komplementære. Vi bør ikke støtte mødre, uden at vi også støtter fædre.

Jeg vil blot fastholde den universelle erklæring om menneskerettigheder. Den fastslår udtrykkeligt barnets ret til at leve i en familie og forældrenes ret til at vælge den uddannelse, som efter deres mening er den rigtige for deres barn.

Også indvandrerfamilier har denne ret.

– Betænkning: Adina-Ioana Vălean (A6-0186/2009)

Alfredo Antoniazzi (PPE-DE), skriftlig. – (IT) Trods visse kompromisser, der er opnået mellem de forskellige politiske grupper i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om mange centrale punkter i Adina-Ioana Văleans betænkning og uanset den politiske overbevisning og holdning, som jeg giver udtryk for på vegne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater som skyggeordfører for betænkningen, nemlig at den frie bevægelighed for Fællesskabets borgere er en grundlæggende EU-ret, indeholder den endelige version af betænkningen en række upassende henvisninger, herunder nogle i fodnoterne til betragtning S, som tvinger os i den italienske delegation i PPE-DE-Gruppen til at stemme imod betænkningen i Parlamentet, idet der kræves afstemning under et for denne type betænkning.

Den italienske delegation i PPE-DE-Gruppen finder, at henvisningerne i betænkningen er upassende og helt uden for sammenhæng: De henviser til forhold uden for direktivets anvendelsesområde, som falder inden for medlemsstaternes kompetencer, herunder offentlig sikkerhed, lovlighed og familielovgivning.

Philip Claeys (NI), *skriftlig*. – (NL) Jeg stemte imod denne betænkning, fordi direktiver af denne type underminerer medlemsstaternes kapacitet til at være bestemmende inden for deres egne territorier og til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at opretholde lov og orden. Jeg tænker på Italien, som kom under meget skarp kritik på grundlag af dette direktiv, fordi man mente, at landet ville iværksætte stærke foranstaltninger for at opretholde lov og orden. Jeg tænker også på EF-Domstolens dom i sagen om Metock, der faktisk underminerer medlemsstaternes immigrationspolitikker med hensyn til styrken af dette direktiv. Jeg tænker endvidere på Belgien, der fortsat neutraliserer indvandrere på grundlag af verdens slappeste lovgivning om nationalisering med det resultat, at disse indvandrere derefter frit kan krydse de europæiske grænser.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Junilisten støtter det frie indre marked, som ikke kun har sikret os økonomisk velstand, men også har udvidet borgernes frihed ved at give dem mulighed for at bevæge sig frit inden for Europas grænser. Vi er enige med ordføreren i, at den ringe gennemførelse af dette direktiv i nogle medlemsstater generelt skal betragtes som skuffende, og vi opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre direktiv 2004/38/EF i sin helhed, så retten til fri bevægelighed kan blive til virkelighed.

Vi er dog stærke modstandere af enhver stigning i midler eller bevillinger til specifikke budgetkonti med henblik på at støtte nationale og lokale projekter, der har til formål at integrere borgere og deres familiemedlemmer under deres ophold i en anden medlemsstat. Sådanne forhold hører under den enkelte medlemsstats ansvarsområde.

Den klare holdning i betænkningen til virkeliggørelsen af det frie indre marked opvejer dog de negative sider, og derfor stemte vi for den.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for Adina-Ioana Văleans betænkning om unionsborgeres rettigheder. Unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område vedrører de grundlæggende frihedsrettigheder, og det er afgørende, at alle medlemsstater anvender loven uden forskelsbehandling. Som repræsentant for Skotland ved jeg, at EU har sikret utallige muligheder for skotter i udlandet, mens Skotland har budt mange nytilkomne, der har spillet en værdifuld rolle i vores økonomiske og kulturelle liv, velkommen. I denne tid med økonomisk krise er det vigtigt, at vi anerkender fordelene ved fri bevægelighed, og at de økonomiske trængsler ikke bruges som undskyldning for forskelsbehandling.

Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose og Britta Thomsen (PSE), *skriftlig*. – (DA) Vi har stemt imod betænkningen om anvendelsen af opholdsdirektivet. Selv om betænkningen handler om anvendelsen og implementeringen af opholdsdirektivet, så henvises der i betænkningen også til Metock-dommen, der tillader, at udlændinge, som ikke har legalt ophold i EU, gennem ægteskab kan opnå opholdstilladelse og således rejse rundt i Unionen med sin ægtefælle. Omend vi grundlæggende støtter princippet om unionsborgeres frie bevægelighed, så mener vi ikke, at mennesker, der er kommet illegalt ind i Unionen, skal kunne fremme sine rettigheder gennem ægteskab.

Anne E. Jensen og Karin Riis-Jørgensen (ALDE), *skriftlig*. – (DA) Venstres medlemmer stemte imod. Vi går ind for arbejdskraftens fri bevægelighed og for sikring af, at medlemsstaterne overholder direktivet. Men vi er imod muligheden for at lovliggøre ulovligt ophold gennem ægteskab med en vandrende arbejdstager, som afspejlet i Metock-dommen. Medlemslandene skal gennem deres administration have reel mulighed for at sikre, at regler om fri bevægelighed ikke misbruges til at omgå udlændingelovgivningen.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte imod Adina-Ioana Văleans betænkning om anvendelsen af direktiv 2004/38/EF om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Jeg er ikke enig i det punkt, hvor medlemsstaterne opfordres til at vedtage samme format for personlige identitetspapirer for deres statsborgere og for unionsborgere fra andre medlemsstater uanset eventuelle forskelle i papirerne. Denne løsning er meningsløs og overfladisk.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *skriftlig*. – (PL) I henhold til artikel 18 i EF-traktaten har enhver unionsborger ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Direktiv 2004/38/EF definerer i detaljer de lovlige muligheder for bevægelse inden for EU's grænser for borgere, deres nære familiemedlemmer eller registrerede partner.

Fri bevægelighed skal dog overvejes i forbindelse med forordninger om fri bevægelighed for arbejdstagere og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Som vi alle ved, har fire af EU's medlemsstater endnu ikke åbnet deres arbejdsmarked for arbejdstagere fra de lande, der tiltrådte EU i 2004. Så mange som 11 medlemsstater har fortsat begrænset adgangen til deres arbejdsmarked for borgere fra Rumænien og Bulgarien.

Denne situation har efter min mening en negativ indvirkning, ikke kun på integrationsprocessen. Vi skal stræbe efter at fjerne de eksisterende barrierer så hurtigt som muligt.

I traktatens artikel 20 hedder det, at enhver unionsborger nyder i tredjelande, hvor den medlemsstat, hvori han er statsborger, ikke er repræsenteret, enhver medlemsstats diplomatiske og konsulære myndigheds beskyttelse på samme vilkår som statsborgere i denne medlemsstat.

De foranstaltninger, der er annonceret vedrørende styrkelsen af den konsulære beskyttelse i tredjelande, bør gennemføres så hurtigt som muligt, og forhandlingerne med tredjelande om ophævelse af visumkravene bør fortsættes.

– Betænkning: Urszula Gacek (A6-0182/2009)

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) Urszula Gaceks betænkning sætter ét vigtigt aspekt i fokus: Da EU blev udvidet, bemærkede man en betydelig stigning i antallet af europæiske borgere med bopæl uden for deres oprindelsesland i en kontekst, hvor unionsborgerskabet supplerer statsborgerskabet i medlemsstaterne, som hver især er ansvarlig for at regulere dette område.

Trods den aktive inddragelse af borgerne i fremsættelsen af lovgivningsforslag og forsøget på at gøre Fællesskabets lovgivningssystem mere gennemsigtigt, står europæerne stadig over for en række problemer, som skyldes bruddet på og den manglende overholdelse af borgernes ret til at færdes og opholde sig frit inden for medlemsstaternes territorium. Uoverensstemmelserne mellem medlemsstaterne med hensyn til regulering af obligatoriske visumkrav eller udøvelsen af retten til at stemme i både deres oprindelsesland og opholdslandet sætter spørgsmålstejn ved ligheden af rettigheder mellem alle europæiske borgere.

Jeg mener derfor, at medlemsstaterne skal iværksætte alle de nødvendige foranstaltninger for effektivt at gennemføre de standarder, der har til formål at harmonisere de europæiske borgeres rettigheder. I netop dette tilfælde skal vi huske, at udgangspunktet er partnerskab, dvs. både mellem medlemsstaterne og EU og mellem de regionale, lokale og civile institutioner.

Sidst, men ikke mindst, skal medlemsstaterne garantere alle EU-borgere, der opholder sig i en anden medlemsstat end deres oprindelsesland, stemmeret ved valg til lovgivende forsamlinger.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Delegationen af svenske konservative i Parlamentet stemte i dag for Urszula Gaceks (PPE-DE, PL) betænkning (A6-0182/2009) om unionsborgerskabets problemer og perspektiver.

Vi er enige i betænkningens overordnede idé om forbedret unionsborgerskab og forbedret fri bevægelighed. Vi mener dog, at de rejste problemer bedst løses ved at gennemføre flere informationskampagner. Vi understreger også, at spørgsmålet om stemmeret ved kommunalvalg er et internt anliggende, som medlemsstaterne afgør.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Der er taget konkrete skridt for at gøre unionsborgerskabet til virkelighed. Dette vil navnlig gavne portugisiske indvandrere i andre fællesskabslande, som i fremtiden vil opnå en lang række rettigheder og forpligtelser, herunder ligebehandling i forhold til værtslandets statsborgere.

Det væsentligste tiltag har uden tvivl været vedtagelsen af direktivet om unionsborgerskabet, som giver unionsborgere og deres familier, som har boet i værtslandet i en periode på fem år, ubetinget ret til permanent ophold.

Der er dog lang vej igen, da der stadig er hindringer, som i de fleste tilfælde resulterer i utilstrækkelig gennemførelse af dette direktiv i medlemsstaterne.

Jeg glæder mig over Kommissionens initiativ om at udgive en vejledning til dette direktiv, så oplysninger om de rettigheder, borgerne kan opnå, gøres tilgængelige ikke kun for dem, men også for de lokale og regionale myndigheder i medlemsstaterne.

Det er afgørende, at de sociale og politiske bånd mellem EU-borgerne fortsat styrkes. Lissabontraktaten skal i væsentlig grad bidrage til dette, navnlig gennem "borgerskabsinitiativet", som vil sætte borgerne i stand til under visse omstændigheder at tage initiativ til lovgivning.

Lena Ek (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Vi skal styrke unionsborgerskabet, fordi det er kernen i den frie bevægelighed. Denne betænkning udpeger en række områder, hvor borgernes muligheder for at få adgang til fordelene ved EU's frie bevægelighed kan forbedres. Da afvikling af grænser og større mobilitet er den centrale idé i EU, stemte jeg for denne betænkning, selv om den indeholder nogle ganske uheldige henvisninger til styrkelsen af "den europæiske identitet" og fastlæggelsen af en "europæisk dimension" i vores skoler.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Selv om den indeholder en række punkter, som vi naturligvis er enige i, samt andre, hvor det som minimum kan siges, at de er "politisk korrekte", ville denne beslutning om unionsborgerskabets problemer og perspektiver fra Parlamentet vække morskab, hvis den ikke var så alvorlig. Som eksempel kan nævnes, at Parlamentet:

– "glæder sig over, at Lissabontraktaten åbner mulighed for, at en million unionsborgere fra forskellige medlemsstater kollektivt kan opfordre Kommissionen til at fremsætte lovgivningsmæssige forslag, og mener, at en sådan juridisk ret vil bidrage til en markant forbedring af europæernes bevidsthed om deres unionsborgerskab";

– "minder om, at gennemsigtighed og demokratisk deltagelse skal sikres gennem forskellige former for partnerskaber mellem EU og medlemsstaterne, regionale og lokale institutioner, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet".

Endelig er der en smøre, som får os til at tro, at dette "unionsborgerskab" er meget godt, hvis borgerne forhindres i at afgøre, hvad der reelt er vigtigt, navnlig ved at forhindre dem i at deltage i en folkeafstemning om "Lissabontraktaten", eller, hvis det ikke er muligt, ved at tvinge dem til at afholde så mange folkeafstemninger, der skal til for at få dem til at sige ja ...

Det er hyckleri, når det er bedst ...

Jean-Marie Le Pen (NI), *skriftlig*. – (FR) Urszula Gaceks betænkning om unionsborgerskab er sandt bedrag.

Forklædt som en styrkelse af retten til frit at bevæge og opholde sig i EU for Fællesskabets borgere indfører den reel ligebehandling af sidstnævnte og borgere fra tredjelande.

Betænkningen bruger bevidst termen borgerskab for på en helt utilstedelig måde at slå begreberne statsborgerskab i en medlemsstat og unionsborgerskab sammen.

Ud over bevidst at skabe forvirring er målet meget klart: at udvide muligheden for at få statsborgerskab i en medlemsstat til alle personer, der lovligt opholder sig i det pågældende land i overensstemmelse med den ret, der følger af unionsborgerskabet. Derfor indfører ordførerens det nye begreb "interne EU-indvandrere", en art, der breder sig. Det er sandt, at Parlamentet består af repræsentanter for unionsborgere og ikke for befolkningerne i medlemsstaterne. Dette er et alvorligt angreb mod den nationale identitet og samhørighed.

Som repræsentanter for de ikkedifferentierede unionsborgere vil De som parlamentsmedlemmer snart blive statsløse medlemmer. Inderst inde er det måske det, De ønsker.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Betænkningen er ren propaganda fra de politiske kræfter bag den europæiske ensretning, som søger at overbevise befolkningerne om de påståede fordele ved EU. Ved at fremme et kunstigt, basalt set ikkeeksisterende europæisk borgerskab, hvortil der ikke er knyttet nogen rettigheder i praksis, forsøger de at dyrke idéen om en "unionsborger" og en "europæisk bevidsthed". Deres ideologiske mål er at vildlede arbejdstagerne, navnlig de unge. Til det formål investerer de i "europæiske politiske partier" og opfordrer EU til at give dem øget politisk og, hvad der er mere vigtigt, økonomisk støtte, så de bedre kan spille deres rolle med at udsmykke og støtte EU, samtidig med at de vildleder og desorienterer. For at imødegå den stadigt voksende bølge af opposition mod EU's antigræsrods politik, mod selve euroforeningens konstruktion, opfordrer de EU til at intensivere den falske propaganda og promovere de ikkeeksisterende fordele ved unionsborgerskab.

Arbejdstagerne oplever dagligt de smertefulde konsekvenser af Maastrichttraktaten og EU's antigræsrods politik. De ved af erfaring, at EU ikke blev skabt for at tjene græsroddernes interesser, men for at forsvare og tjene de europæiske monopolars behov, interesser og profit.

Ulydighed, opposition og brud i forhold til EU er den eneste vej frem, som er i befolkningens interesse. Arbejdstagerne kan og vil sende dette budskab via stemmeboksen i valget til Parlamentet i juni.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod Urszula Gaceks betænkning om unionsborgerskabets problemer og perspektiver. Jeg mener ikke, at vi skal tillægge alt for stor betydning til den lave gennemførelsesrate for de gældende direktiver. Det gælder navnlig direktiver om fri bevægelighed, der giver anledning til adskillige problemer vedrørende EU-borgernes ret til fri bevægelighed og andre rettigheder, fordi det billede, som Urszula Gacek beskriver, efter min mening ikke afspejler den faktiske situation, som vi befinder os i.

– Betænkning: Helmuth Markov (A6-0126/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Helmuth Markovs betænkning om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelande. For at opnå de ønskede resultater skal vi efter min mening reducere Rotterdameffekten, der i henhold til Kommissionen og Rådet vil føre til en overrepræsentation i statistikkerne over varehandelen med tredjelande af de medlemsstater, der registrerer store eksportmængder eller mange toldtransaktioner, men som reelt kun fungerer som transitlande, på bekostning af de medlemsstater, der i virkeligheden modtager eller afsender varerne.

– Betænkning: Avril Doyle (A6-0048/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Formålet med Kommissionens forslag er at begrænse forbrugernes eksponering for farmakologisk virksomme stoffer, som skal anvendes i veterinærlægemidler til dyr bestemt til fødevarereproduktion, samt restkoncentrationer heraf i animalske fødevarer. Dette omfatter fødevarer importeret fra tredjelande.

Efter en lang proces blev teksten i den fælles holdning udformet. Den afspejler et kompromis, der er opnået gennem forhandling mellem de tre institutioner.

Følgende centrale spørgsmål behandles i den nye tekst:

– referencegrundlag for tiltag: dette defineres nu som den tærskel for en restkoncentration af et farmakologisk virksomt stof, der fastsættes af kontrollenssyn i forbindelse med visse stoffer, for hvilke der ikke er fastsat en maksimalgrænseværdi for restkoncentration i overensstemmelse med denne forordning;

– import: medlemsstaterne forbyder import og markedsføring af animalske fødevarer, der indeholder restkoncentrationer som følge af ulovlig indgivelse af farmakologisk virksomme stoffer, som ikke er omfattet af en klassifikation i overensstemmelse med forordningens tekst; af hensyn til folkesundheden følger heraf, at import fra tredjelande af fødevarer, der indeholder restkoncentrationer som følge af ulovlig indgivelse af stoffer, hvis anvendelse er forbudt i Den Europæiske Union, er forbudt.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod Avril Doyle's betænkning om fastsættelse af grænseværdier for restkoncentrationer af farmakologisk virksomme stoffer i animalske fødevarer. Jeg er enig i formålet, men ikke metoderne. Jeg mener ikke, at begrænsning af forbrugernes eksponering for farmakologisk virksomme stoffer, som skal anvendes i veterinærlægemidler til dyr bestemt til fødevarereproduktion, samt restkoncentrationer heraf i animalske fødevarer er en god løsning, som vil skabe de ønskede resultater. Jeg vil hellere løse årsagen til problemet, som faktisk skal findes i andre forhold.

– Betænkning: Emmanouil Angelakas (A6-0134/2009)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg støttede Emmanouil Angelakas' betænkning, fordi den understreger brugen af specifikke beløb til samfinansiering af regionale og lokale programmer vedrørende vedvarende energi og boliger. Jeg glæder mig desuden over, at medlemsstaterne skal fastlægge kriterier og afgøre, hvilke boliger der er støtteberettigede i henhold til den nationale lovgivning. Det indikerer, at pengene i hver medlemsstat vil blive brugt til de bygninger, der har mest brug for dem.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som ændrer Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, så interventioner vedrørende investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger tillades i alle medlemsstater. Interventionerne bør have husholdninger med lav indkomst, som defineret i gældende national lovgivning, som målgruppe. Jeg har i Irland foreslået, at momssatsen på arbejdskraft til sådanne projekter sænkes fra 13,5 % til 5 % for at sikre arbejdspladserne og styrke efterspørgslen efter sådanne renoveringsprojekter.

Den europæiske økonomiske genopretningsplan prioriterer Lissabonstrategien og energi (med særlig vægt på energieffektiviteten i bygninger). Medlemsstaterne opfordres til at omformulere deres operationelle programmer under strukturfondene med henblik på at forbedre balancen i investeringerne i energieffektivitet, herunder ved finansiering af socialt boligbyggeri.

Under den nuværende lovgivningsramme støttede Den Europæiske Fond for Regionaludvikling interventioner i boligsektoren, herunder energieffektivitet, men den var forbeholdt de medlemsstater, der tiltrådte EU på eller efter den 1. maj 2004. Ændringen af forordningen søger nu at tillade og udvide denne mulighed med målretning mod husholdninger med lav indkomst i alle medlemsstater.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Der er tilsyneladende ingen grænser for, hvor langt ordføreren vil gå i sin lovprisning af EU's samhørighedspolitik, selv om denne politik er et alarmerende eksempel på, hvad øget centralisering kan føre til.

Ringe kontrol over og utilstrækkelig opfølgning på de midler, der hvert år uddeles som en del af EU-fondenes projekter, har betydet, at store pengesummer er havnet i de forkerte lommer. Det er nu almen viden. Så sent som i november 2008 bemærkede De Europæiske Fællesskabers Revisionsret, at 11 % af de 42 mia. EUR, der var blevet godkendt i 2007 inden for rammerne af EU's samhørighedspolitik, aldrig burde være blevet udbetalt.

Dette nævnes dog ikke i betænkningen. Det er beklageligt, men næppe overraskende. Det siger sig selv, at vi stemte imod betænkningen.

Sérgio Marques (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Den økonomiske og finansielle krise, som Europa oplever, skal ses som en mulighed for at vedtage foranstaltninger, som ikke kun vil hjælpe medlemsstaterne på fode igen, men som også vil øge borgernes bevidsthed om mere bæredygtig adfærd.

Muligheden for at forbedre boligernes energieffektivitet ved at tildele op til 4 % af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til hver medlemsstat tilbyder i sig selv en dobbelt fordel: For det første reducerer den de faste energiudgifter for familier, og for det andet reducerer den det nationale forbrug og bidrager dermed til energisikkerhed og en mindskelse af importen af fossile brændstoffer og emissionen af drivhusgasser.

Jeg glæder mig over denne betænkning, idet jeg håber, at medlemsstaterne vil kunne integrere disse midler i deres nationale handlingsplaner for energieffektivitet og bruge dem på en ansvarlig og pragmatisk måde.

Jeg håber, at navnlig de små øregioner vil få gavn af disse midler, idet disse regioner har færre muligheder for at generere energi, hvilket kræver ansvarligt energiforbrug af alle. Investering i energieffektivitet er et af de vigtigste værktøjer i den henseende og skal være en prioriteret målsætning for medlemsstaternes regeringer.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Emmanouil Angelakas' betænkning om EFRU, for så vidt angår støtteberettigede investeringer i energieffektivitet. Jeg er faktisk enig med ordføreren i, at de finansielle værktøjer, der er tilgængelige for EU, skal tilpasses så hurtigt og effektivt som muligt for at imødegå de nye udfordringer i forbindelse med den aktuelle økonomiske krise. Som en vigtig international aktør kan EU ikke tillade sig at holde sig tilbage på området for energieffektivitet og vedvarende energi i boliger. Alle medlemsstater og regioner i EU, ikke kun i de nye medlemsstater, skal derfor have mulighed for at investere og gennemføre projekter inden for disse sektorer. Det vil også skabe klare fordele med hensyn til jobskabelse, som er så vigtig i den ekstremt alvorlige økonomiske situation, vi befinder os i.

– Betænkning: Henrik Lax (A6-0161/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg tilslutter mig en fælles visumpolitik, der letter den lovlige rejseaktivitet og gennemfører foranstaltninger, der fremmer processen for indgivelse og behandling af visumansøgninger (lavere omkostninger, reducerede omkostninger, forenklet udstedelsesprocedure, brug af visa til flere indrejser, længere gyldighedsperioder).

Det er også nødvendigt omgående at håndtere den ulovlige indvandring gennem yderligere harmonisering af national lovgivning og behandlingspraksis ved de lokale konsulære missioner.

Jeg anerkender det presserende behov for at øge sammenhængen i den fælles visumpolitik, navnlig gennem inkorporering i en visumkodeks af alle bestemmelser vedrørende udstedelse af visa og beslutninger i forbindelse med afslag på visum og forlængelse, annullering, ophævelse og afkortning af udstedte visa.

Jeg lykønsker ordføreren, Henrik Lax, med det fremragende kompromis, han har opnået, men jeg beklager, at det svage kompromis, der blev opnået i betænkningen om fælles konsulære instrukser (som skal indsættes i dette forslag), i sidste ende vil være til skade for dette forslag. Et eksempel på dette er undtagelsen fra og reduktionen i omkostningerne til visa for børn, som blev vedtaget her i Parlamentet, men som i sidste ende ikke vil sikre de forventede virkninger på grund af de ekstra gebyrer, der vil blive opkrævet, når ydelsen leveres af eksterne virksomheder.

Af alle disse årsager, som fik mig til at stemme imod den pågældende betænkning, kan jeg ikke støtte denne betænkning fuldt ud, og derfor undlod jeg at stemme.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Det er sigende, når formålet med øget harmonisering af nationale bestemmelser og procedurer i forbindelse med visa er illegal indvandring. Tidligere skandaler viser selvfølgelig, hvor afslappet en tilgang visse medlemsstater har over for udstedelsen af visa. De siger, jeg henviser til, er ikke undersøgt tilstrækkeligt, og derfor er der ikke sket ændringer.

Masselegaliseringerne i de seneste årtier sår også tvivl om, hvorvidt det er fornuftigt at fortsætte med harmoniseringen. Medmindre alle medlemsstater går ind for strenge visumbestemmelser og en stram immigrationspolitik rettet mod nulimmigration, vil resultatet altid blive den laveste fællesnævner. For at forhindre den mulige åbning af sluserne for immigration via bagdøren stemte jeg imod Henrik Lax' betænkning.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Kommissionens forslag til en forordning om en fællesskabskodeks for visa er en af EU's foranstaltninger for at forstærke undertrykkelsen af indvandrere og skabe et "fort Europa" imod statsborgere fra tredjelande og folk i EU selv. Med visumkodeksen har EU vedtaget stramme regler for udstedelse af EU-indrejsevisa til tredjelandsstatsborgere, som gælder ensartet i alle medlemsstater. Den kræver, at biometriske data (aftryk af alle 10 fingre) påføres et visum, selv for børn helt ned til 12 år. Disse data vil sammen med en række andre personlige data blive registreret i VIS-informationssystemet, som allerede er indført i EU, og som angiveligt bliver den største persondatabase – dvs. fortegnelse over straffeattester – over alle tredjelandsstatsborgere. De enkelte forbedringer, der er foretaget i Parlamentets betænkning, ændrer ikke essensen, retningen for eller begrundelsen for visumkodeksen, som er endnu et redskab til at kontrollere og yderligere undertrykke indvandrere inden for rammerne af EU's samlede politik imod immigration, som den udtrykkes i pagten om indvandring. Endnu engang har EU vist sig at være folkets, indvandrernes og flygtningenes fjende ved at overgive gidslerne til kapitalens ubarmhjertige udnyttelse.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte imod Henrik Lax' betænkning om en fællesskabskodeks for visa. De målsætninger, som Kommissionen foreslår inden for rammerne af Haag-programmet, dvs. at etablere et system, der letter lovlig rejseaktivitet og bekæmper ulovlig indvandring, kan efter min mening ikke opnås gennem harmonisering af national lovgivning og behandlingspraksis ved de lokale konsulære missioner. Der er stadig meget at gøre, hvad angår dialog og samarbejde mellem medlemsstaterne, og vi bør fortsætte ad denne vej i stedet for at inkorporere alle bestemmelser vedrørende udstedelse af visa og beslutninger i forbindelse med afslag på visum og forlængelse, annullering, ophævelse og afkortning af udstedte visa i en visumkodeks, bestemmelser, som EU bestemt ikke er parat eller i stand til at forvalte. Jeg mener derfor ikke, at det foreslåede system skal godkendes og føres videre.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *skriftlig*. – (PL) Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender har udformet endnu et forslag inden for rammerne af Haag-programmet. Dets formål er at forenkle visumpolitikken ved at fastlægge en fællesskabskodeks for visa, som kan lette processen i forbindelse med visumansøgning samt forlængelse, annullering, ophævelse og afkortning af udstedte visa. Kodeksen vil forene og angive principperne for udstedelse af visa samt deres type og gyldighedsperiode. De dokumenter, der skal bruges for at opnå visum, angives også.

Som følge af harmoniseringen af visumlovgivningen i EU ophæves lovgivning, der ofte har hindret processen for opnåelse af visum. Fællesskabskodeksen for visa vil fremme bevægeligheden af både EU-borgere og borgere fra lande uden for EU. Dette vil lette bevægeligheden for borgere og arbejdstagere mellem lande både i og uden for Fællesskabet.

I forbindelse med ovennævnte ændring skal opmærksomheden navnlig rettes mod den løbende uddannelse af toldembedsmænd, navnlig de embedsmænd, der arbejder ved EU's grænser.

EU's visumpolitik bør afspejle de grundlæggende prioriteter i EU's udenrigspolitik. Fastlæggelsen af en fællesskabskodeks for visa er efter min mening en god idé, som vil bidrage til at harmonisere medlemsstaternes lovgivning.

– Betænkning: Salvatore Tatarella (A6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forordningen om Fællesskabets miljømærkeordning, da det efter min mening af afgørende, at vi stimulerer bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion af produkter. Miljømærket kan motivere forbrugerne til at vælge de produkter på markedet, der anbefales økologisk, og kan stimulere produktionen og forbruget af produkter med god miljøeffektivitet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som anført i betænkningen er miljømærket et frivilligt mærke, hvis formål er på europæisk plan at fremme udbredelsen af højeffektive produkter, som har en lav økologisk indvirkning i hele deres livscyklus.

Med henblik herpå har man fastlagt visse miljøkvalitetsstandarder (vi betegner dem her "kriterier") for hver enkelt af en række specifikke produktkategorier. Der er for øjeblikket 26 produktkategorier, 622 licenser og over 3 000 produkter og tjenester – vaskemidler, papir, beklædning (herunder sko og tekstiler), turisme, campingprodukter osv. – hvortil der er givet miljømærker.

Dette mærke og blomsten, der symboliserer det, er dynamiserende elementer, som takket være den konstante ajourføring af miljøkriterierne for de produkter, som de tildeles, opmuntrer virksomhederne til at foretage en positiv udvikling af deres initiativer med henblik på en samlet stigning i miljøkvaliteten af produkter på markedet.

Der er dog tilsyneladende svagheder i den nuværende ordning, som ses af de erfaringer, der er høstet i løbet af de næsten 10 år, hvor denne certificeringsordning har været gennemført, og som understreger behovet for mere målrettet intervention med henblik på at håndtere svaghederne i systemet.

Det er i den sammenhæng, at Kommissionen har fremlagt et forslag til en ny forordning, som medlemmerne søger at godkende.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Miljømærket er endnu en vildledende metode til at annoncere for produkter af tvivlsom kvalitet og økologisk indvirkning. Disse produkter får "merværdi", hvis de opnår mærket, hvis omkostninger overføres til slutbrugeren, hvorved profitten for monopolerne endnu engang øges.

Dette mærke repræsenterer også en koncentration af kapitalen og markedsmonopolet på få multinationale selskaber, der har midlerne, organisationen og – endnu vigtigere – de penge, der skal bruges til at registrere deres produkter under ordningen.

Trods eventuelle sikkerhedsventiler i proceduren, som skal sikre, at mærket tildeles på en gennemsigtig, pålidelig og upartisk måde, ved alle, at kapitalen og de store virksomheder altid vil finde en måde at omgå dem på for at øge deres profit, hvilket de mange fødevareskandaler og de "giftige" produkter af selve kapitalistkrisen vidner om.

EU kan ikke garantere økologisk beskyttelse, fordi det huser og tjener kapitalen, der ødelægger miljøet med dens ansvarsløse udnyttelse af naturlige og menneskelige ressourcer samt udnyttelsen af moderne teknologi i samme retning. De mennesker, der er ansvarlige for at ødelægge miljøet, kan ikke samtidig udnævnes til at beskytte det.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for Salvatore Tatarellas betænkning om Fællesskabets miljømærkeordning. Dette forslag passer efter min mening perfekt sammen med EU's handlingsplan for bæredygtighed i forbrug og produktion og dermed med det generelle mål om at udvikle en frivillig integreret ordning, der kan opmuntre virksomhederne til at forbedre deres produkter med henblik på at forbedre produktkvaliteten, hvad angår kost og forbrugerbeskyttelse, og hvad angår miljøet, ved at opnå højere standarder for energieffektivitet og miljøvenlighed. Jeg lykønsker derfor ordføreren med det fremragende arbejde, han har udført i en kontekst, der er så vigtig og central for vores producenter, herunder de allermindste, fordi understregningen af kvalitet og respekt for sunde og økologiske principper vil hjælpe dem med at skille sig ud og klare sig i et stadigt mere globalt og konkurrencepræget scenarium.

– **Betænkning: Linda McAvan (A6-0084/2009)**

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain og Eoin Ryan (UEN), skriftlig. – (EN) Parlamentet praktiserer, hvad det prædiker, når det gælder miljøvenlig adfærd! Vi har frivilligt påtaget os at forbedre vores miljøeffektivitet i det daglige. I februar 2007 anmodede jeg personligt formanden om at iværksætte EMAS i Parlamentet. I dag har vi stemt for EMAS-ordningen, der opfordrer andre virksomheder i EU til at gøre det samme.

Ved at reducere vores miljømæssige fodaftryk ved f.eks. at slukke for lyset og anvende avanceret måling, sensorlys og mindre papir arbejder Parlamentet for at være miljørigtig. Som følge af en miljørevision af Parlamentet har vi fået tildelt et EMAS-logo.

En stemme for udvidelsen af EMAS er en stemme for øget miljøbevidsthed i medlemsstaterne. Denne plan søger at anerkende og belønne proaktive organisationer, der går længere, end de forventes i miljølovgivningen, og som konstant forbedrer deres interaktion med miljøet. Nu er det vigtigt, at der etableres et harmoniseret system i hele EU med ét sæt regler, så anvendeligheden og eksponeringen af denne plan sikres, ikke kun for bygninger, men også for medlemsstaterne. Derfor er det vigtigt at stemme ja til denne lovgivning.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om frivillig deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS), da den vil hjælpe organisationer med at identificere, overvåge og måle deres indvirkning på miljøet og tilvejebringe oplysninger om dette.

EMAS blev først indført i 1995 og blev udvidet i 2001 til organisationer i både den offentlige og den private sektor. Denne nye revision er en mulighed for at gøre ordningen mere attraktiv og enklere for små og mellemstore virksomheder, og den er også et forsøg på at sikre, at EMAS opnår samme deltagelsesniveau som ISO 14001, som er det førende miljøledelsessystem i Europa.

Det er også vigtigt at bemærke, at anerkendelsen af EMAS som et referencemærke i miljøledelsessystemer er i overensstemmelse med EU's målsætning om at bekæmpe klimaændringer.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg lykønsker Linda McAvan med hendes fremragende arbejde og erklærer min støtte til hendes betænkning om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) ved at stemme for den. Målet om at forbedre organisationers langsigtede miljøeffektivitet er bestemt prisværdigt, og det samme gælder de små og store ressourcer, der er udformet til at nå det. Jeg bifalder ligesom ordføreren de ændringer, som Kommissionen har foreslået, navnlig vedrørende den planlagte reduktion af gebyrerne og mindre hyppig rapportering for små og mellemstore virksomheder, hvor deltagelsen i ordningen kan være mere besværlig, men ikke mindre vigtig. Vi skal efter min mening støtte tilpasningen af EMAS-definitionerne til de eksisterende ISO 14001-definitioner, hvilket vil gøre overgangen fra det ene system til det andet nemmere og sikre en forenkling af sproget, hvilket kan være særdeles nyttigt, især for små organisationer.

– **Betænkning: Kathalijne Maria Buitenweg (A6-0149/2009)**

Alexander Alvaro og Holger Krahmer (ALDE), skriftlig. – (DE) Det anvendte retsgrundlag, EF-traktatens artikel 13, stk. 1, er ikke passende, idet subsidiaritetsprincippet efter De Frie Demokraters mening ikke overholdes. Det er ikke EU-lovgiverens opgave at fastlægge de pågældende forordninger, som i alvorlig grad trænger ind på medlemsstaternes selvbestemmelse.

Bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling og sikring af handicappedes deltagelse i det offentlige liv er vigtige opgaver. At foreslå at udvide forordningerne om forbud mod forskelsbehandling til praktisk talt alle områder af tilværelsen er dog ude af trit med virkeligheden. Den omvendte bevisbyrde, der fastlægges i direktivet, vil betyde, at der kan indledes retssager på grundlag af beskyldninger, der ikke støttes af tilstrækkeligt bevis. De berørte skal betale erstatning, selv om de faktisk ikke har begået nogen diskriminerende handlinger, hvis de ikke kan bevise deres uskyld. Defineret på denne gennemgribende måde må der derfor sættes spørgsmålstegn ved denne omvendte bevisbyrde, hvad angår dens forenelighed retsstatsprincippet. Den vil skabe usikkerhed og give grobund for misbrug. Dette kan ikke være eksistensgrundlaget for en progressiv politik mod diskriminering.

Det skal også bemærkes, at Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer mod adskillige medlemsstater vedrørende deres utilstrækkelige gennemførelse af de eksisterende EU-direktiver om forbud mod diskriminering. Der er dog endnu ikke nogen oversigt over de forordninger, der er blevet gennemført, som gør det muligt at bedømme behovet for de nye forordninger, som det er blevet påstået. Navnlig Tyskland

har allerede gået langt ud over de tidligere bestemmelser fra Bruxelles. Derfor stemte vi imod denne betænkning.

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg og mine britiske konservative kolleger er enige i en stor del af denne betænkning. Vi afskyr enhver form for forskelsbehandling og støtter helhjertet indsatsen for at sikre ligestilling for alle, uanset handicap, race, religion eller seksuel orientering. Vi har dog alvorlige betænkeligheder ved flytningen af bevisbyrden fra sagsøgeren til den anklagede. De britiske konservative mener, at sagsøgeren i umiddelbare sager om diskriminering og under det britiske retssystem skal fremlægge endeligt bevis i sager om diskriminering. Derfor undlod vi at stemme om denne betænkning.

Philip Claeys (NI), skriftlig. – (NL) Jeg stemte udtrykkeligt imod denne betænkning. Det er unødvendigt at sige, at vi alle er imod forskelsbehandling af mennesker på grund af deres handicap, seksuel orientering og lignende. Spørgsmålet er kun, om Europa skal involveres i dette. Det mener jeg ikke. Foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling skal forblive medlemsstaternes ansvarsområde alene. Jeg stemte derfor for ændringsforslag 81, som bemærker, at det relevante direktivforslag i alvorlig grad underminerer subsidiaritetsprincippet. Bortset fra dette indeholder denne betænkning også mange henstillinger, der er i strid med det grundlæggende demokratiske princip og retsstatsprincippet. Som et eksempel kan nævnes, at betænkningen opfordrer borgerne til ikke at diskriminere på grund af tro, men den tillader udtrykkelig diskriminering på grundlag af politisk overbevisning.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jeg stemte imod denne betænkning, som er en af mange, der emmer af politisk korrekthed, alene fordi dette forslag krænker EU's subsidiaritetsprincip og involverer en enorm mængde bureaukrati. Jeg behøver ikke sige, at også jeg er imod enhver form for forskelsbehandling på grund af handicap, alder eller seksuel orientering. Denne betænkning indeholder dog mange henstillinger, der er i strid med de mest grundlæggende retsstatsprincipper. Forskelsbehandling tillades lige pludselig, når det drejer sig om forskelsbehandling på grundlag af politisk overbevisning. Vi kan lige så godt afskaffe hele princippet om ligebehandling. Det er latterligt.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning søger at beskytte alle, der på uretfærdig vis marginaliseres, og at sikre, at de får de rigtige og tilstrækkelige midler til at håndtere situationen. Det glædede mig at støtte den. Den har bred støtte fra de sociale platforme og civilsamfundet. Det glæder mig, at den ikke berører medlemsstaternes kompetencer inden for følgende områder:

- uddannelse
- adgang til religiøse institutioner
- forhold vedrørende civilstand eller familieforhold
- forholdet mellem kirke og stat
- den sekulære karakter af staten og dens institutioner
- religiøse organisationers status og
- regler om at bære religiøse symboler i skolen.

Irland havde indtil for nylig et meget aktivt nationalt rådgivende udvalg om racisme og tværkulturelle anliggender (NCCRI) og en velfinansieret ligestillingsmyndighed. Trods vigtigheden af det arbejde, som disse organer udførte, herunder bl.a. kontrol af lovgivning med hensyn til ligebehandling, findes de ikke længere som følge af drastiske nedskæringer i deres finansiering. Det er vigtigt, at vi fortsat støtter disse grupper og deres arbejde.

Kathalijne Maria Buitenwegs betænkning afmærker tydeligt visse områder, der skal forblive den enkelte medlemsstats ansvarsområde, men det er vigtigt at opnå fremskridt på europæisk plan for at skabe et socialt og mere retfærdigt Europa.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om "ligebehandling af alle", som indeholder adskillige ændringsforslag til Kommissionens forslag, som styrker beskyttelsen af borgerne, herunder handicappede, som er ofre for forskelsbehandling.

Ifølge en særlig Eurobarometerundersøgelse fra 2008 hævder 15 % af alle europæere at have været udsat for forskelsbehandling i det forudgående år. Det er uacceptabelt, og derfor glæder jeg mig over Parlamentets vedtagelse af denne tekst, trods højrefløjens ubegribelige stemme imod den.

Det er efter min mening afgørende, at direkte og indirekte forskelsbehandling, multipel forskelsbehandling og tilknytningsbegrundet forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering forbydes ved lov inden for en række områder, herunder social beskyttelse, uddannelse og adgang til og forsyning af varer og tjenesteydelser, som f.eks. bolig, transport, telekommunikation og sundhed.

Glyn Ford (PSE), *skriftlig*. – (EN) Parlamentet har spillet en central rolle i indsatsen for at fremme ligebehandling af alle i EU uanset køn, race, handicap, religion eller tro, alder eller seksuel orientering.

Jeg glæder mig derfor over denne betænkning, som opfordrer til en yderligere styrkelse af bestemmelserne om sikring af denne ligebehandling.

Mit eneste forbehold vedrører ændringsforslag 39, hvori det hævdes, at ytringsfriheden ikke må berøres, heller ikke i sager vedrørende chikane. Der er med rette indført begrænsninger for ytringsfriheden, som er omfattet af lovgivningen om injurier og bagvaskelse. Man kan ligeledes ikke med straffrihed råbe "brand" i en biograf. På det grundlag er jeg nødt til at stemme imod dette særlige ændringsforslag på grund af den trussel, det udgør mod minoriteter.

Patrick Gaubert (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Forsvaret og beskyttelsen af alle, der er ofre for forskelsbehandling, skal prioriteres højt af EU, men indsatsen kan kun være effektiv og anvendelig, hvis den garanterer retssikkerhed for de involverede personer, og hvis de økonomiske aktører, der målrettes mod, ikke pålægges en uforholdsmæssig byrde.

På dette følsomme område skal vi være årvågne med hensyn til respekten for kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne og sikre, at Parlamentet strengt holder sig inden for de rammer, retsgrundlaget understøtter.

Den tekst, der blev vedtaget i dag, er tilfredsstillende på visse områder – navnlig med hensyn til bekæmpelse af forskelsbehandling af handicappede – men de vage begreber, den indeholder, den retslige usikkerhed, den opretholder, og de overflødige krav, den indfører, gør den juridisk uanvendelig og derfor ineffektiv i sin anvendelse.

I min overbevisning om, at overdreven lovgivning ikke er løsningen, forsvarede jeg ændringsforslaget om at afvise Kommissionens forslag, da eksisterende tekster om dette spørgsmål ikke er blevet gennemført i en række medlemsstater, der er genstand for overtrædelsesprocedurer.

Under disse omstændigheder støtter jeg direktivets målsætning, men jeg er delvist utilfreds, og derfor undlod jeg at stemme i den endelige afstemning.

Louis Grech (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemmer for denne betænkning, navnlig fordi den på en særdeles effektiv og konkret måde fremmer princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, alder eller seksuel orientering. Når det er sagt, mener min delegation dog, at den nationale virkelighed og de nationale forhold i de enkelte medlemsstater skal tages i betragtning (ændringsforslag 28), inden ændringsforslaget gennemføres. Vi skal desuden sikre, at den vedtagne lovgivning ikke skaber en forskruet situation, hvor vi begrænser ytringsfriheden i stedet for at sikre den.

Françoise Grossetête (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Jeg har altid haft en positiv holdning til den målrettede og effektive kamp mod enhver form for forskelsbehandling og mod homofobi i overensstemmelse med EU's grundlæggende værdier.

Forsvaret og beskyttelsen af alle, der er ofre for forskelsbehandling, skal prioriteres højt af EU, men indsatsen kan kun være effektiv og anvendelig, hvis den garanterer retssikkerhed for de involverede personer, og hvis de økonomiske aktører, der målrettes mod, ikke pålægges en uforholdsmæssig byrde.

På dette følsomme område skal vi være årvågne med hensyn til respekten for kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne og sikre, at Parlamentet strengt holder sig inden for de rammer, retsgrundlaget understøtter.

Den tekst, der blev vedtaget i dag, er tilfredsstillende på visse områder – navnlig med hensyn til bekæmpelse af forskelsbehandling af handicappede – men de vage begreber, den indeholder, den retslige usikkerhed, den opretholder, og de overflødige krav, den indfører, gør den juridisk uanvendelig og derfor ineffektiv i sin anvendelse. Under disse omstændigheder undlod jeg at stemme i den endelige afstemning, selv om jeg støtter direktivets målsætning.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg lykønsker min kollega, Kathalijne Maria Buitenweg, for at have opnået flertallets støtte til sin betænkning i Parlamentet. Forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering hører ikke hjemme i det europæiske samfund. Retsbeskyttelsen udvides med rette ud over arbejdsmarkedet, og dette direktivforslag vil være et værdifuldt redskab i kampen mod intolerance.

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), *skriftlig*. – (FR) Siden 2000 har EU vedvarende søgt at fremme ligebehandling i ordets bredeste forstand: ligestilling mellem mænd og kvinder, mellem egne statsborgere og udlændinge, mellem syge og raske, mellem katolikker, muslimer, buddhister og andre religioner, lige adgang til uddannelse og sundhed og ligebehandling uanset seksuel orientering osv. Kort sagt er listen tydeligvis ikke udtømmende, og de europæiske direktiver, der er under udarbejdelse, vedrører adgang til sociale ydelser og boliger.

Her har vi så et nyt direktiv, der forklædt som en legitim kamp mod forskelsbehandling af handicappede søger at regulere eller rettere lænke ethvert område, hvor der stadig findes valgfrihed, både kontraktlig og på anden måde.

Faldgruberne i en sådan tvangsforordning er legio. Faktisk vil disse nye europæiske foranstaltninger ikke kun øge det europæiske bureaukrati, de vil også være en reel trussel mod andre grundlæggende frihedsrettigheder og rettigheder, herunder navnlig frihed til gudsdyrkelse, tilknytningsfrihed, ytringsfrihed og pressefrihed.

I ligestillingens navn er censorerne og diktatorerne til stede.

Astrid Lulling (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Det er med stor beklagelse, at jeg undlod at stemme om Kathalijne Maria Buitenwegs betænkning om ligebehandling.

Princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er et af EU's grundlæggende principper. Den daglige virkelighed viser, hvor meget der stadig skal gøres i medlemsstaterne. De krænkende bemærkninger om de ældre, der fremsættes med uformindsket kraft, er en slående illustration af dette.

Jeg kan dog ikke støtte de metoder og muligheder, der er beskrevet i denne betænkning. Jeg frygter alvorligt, at de gode intentioner vil resultere i uendelige retssager og bureaukratisk overdrev, der virker stik modsat målsætningen.

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Junilisten mener, at EU skal være en union af værdier, og derfor støtter jeg varmt et bredt direktiv mod forskelsbehandling. Det betragter jeg som en selvfølge på et velfungerende indre marked med respekt for de ukrænkelige menneskerettigheder. For mig er det meget vigtigt, at ingen må forskelsbehandles på grund af handicap.

Jeg stemte for ændringsforslag 87, fordi skatteyderne i hvert land efter min mening skal sikre, at handicappede modtager tilstrækkelige midler til at blive betragtet som kreditværdige låntagere på lånemarkedet. Jeg stemte for betænkningen som helhed.

Maria Martens (PPE-DE), *skriftlig*. – (NL) Da de nederlandske medlemmer af Kristelig-Demokratisk Appel (CDA) altid har været varme fortalere for regler, der kan sikre ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, tilslutter vi os ånden i dette direktiv.

Lovgivningen på dette område skal dog være velgennemtænkt. CDA finder mange af de juridiske definitioner i teksten særdeles tvetydige og forventer – ligesom mange andre – at teksten vil resultere i alle former for retssager.

CDA er imod forslaget om omvendt bevisbyrde. For os er en person uskyldig, indtil andet er bevist. CDA kan ikke tilslutte sig forslaget om, at de anklagede skal bevise deres uskyld.

Vi beklager dog, at Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet og Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, som tilsyneladende føler presset fra valget, har skabt endnu større skævhed i teksten ved at indføre en række nye elementer og ved delte afstemninger. Derfor kunne CDA ikke tilslutte sig betænkningen.

Mairead McGuinness (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Dette er en vigtig betænkning med betydelige konsekvenser for EU-borgerne.

Det er vanskeligt at argumentere imod princippet om ligebehandling, og alligevel har der været betydelige diskussioner om denne betænkning her i Parlamentet, ikke kun mellem grupperne, men også inden for de politiske grupper.

Jeg stemte imod ændringsforslag 81 om helt at forkaste betænkningen. Jeg har haft møder med og er blevet "bearbejdet" af mange interessegrupper for handicappede, der har anmodet om hensyntagen til deres holdning. Navnlig Det Europæiske Handicapforum argumenterer stærkt for, at vi indfører EU-lovgivning for at beskytte handicappede mod forskelsbehandling.

I Rådet har mange medlemsstater også udtrykt deres bekymringer over forslaget. Disse bekymringer omfatter det anvendte retsgrundlag, forslagens anvendelsesområde og frygt for, at det kan berøre områder under medlemsstaternes kompetence, f.eks. uddannelse, social sikkerhed og sundhedsvæsen.

Vi skal også præcisere, at rettigheder til adoption og reproduktion (herunder assisteret menneskelig reproduktion) ikke er inden for direktivets anvendelsesområde.

Jeg stemte imod ændringsforslag 28 for at sikre henvisningen til den nationale ret vedrørende civilstand eller familiemæssig status, herunder reproduktive rettigheder. Dette ændringsforslag blev forkastet af Parlamentet, og jeg undlod derfor at stemme i den endelige afstemning.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) I dag stemte jeg sammen med den euroskeptiske del af min gruppe for Kathalijne Maria Buitenwegs betænkning om ligebehandling. Vi er særdeles enige i indholdet i hendes forslag, og vi beklager derfor de mange nejstemmer fra medlemmer, der faktisk ønsker at se mere Europa. Det er beklageligt, at andre partier inden afstemningen antydede, at vores beslutning om at stemme ja måske var usædvanlig.

I de nationale parlamenter og i de nationale regeringer i medlemsstaterne spørger man ofte, om EU skal rage flere kompetencer til sig. Denne udvidelse af kompetencer sker ofte på bekostning af beslutningstagning på lavere niveau, hvor de berørte mennesker garanteres maksimal indflydelse. I sådanne tilfælde protesterer mit parti, Det Socialistiske Parti i Nederlandene. I Parlamentet lægges der dog mere vægt på, hvordan EU gennemfører dets kompetencer, eller med andre ord på indhold. Derfor stemmer vi altid for alt, hvad der efter vores mening er en forbedring, og imod alt, hvad vi betragter som en forringelse. Denne handle måde betyder ikke, at vi foretrækker at overlade disse områder til Rådet, som har noteret et europæisk gennemsnit, der er ringere end det, der siden er opnået i Nederlandene og en række andre medlemsstater.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er et princip, der går langt videre end fællesskabslovgivning: Det er et menneskes ukrænkelige ret. Jeg var derfor nødt til at stemme imod Kathalijne Maria Buitenwegs betænkning om forslag til Rådets direktiv. Det eneste formål med dette direktiv er efter min mening at regulere forhold, hvori EU allerede burde være meget aktiv og involveret.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Kathalijne Maria Buitenweg betænkning om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Det er absolut skandaløst, at der i det 21. århundrede stadig er uenighed i Parlamentet om noget så naturligt som ligebehandling af mennesker. At 226 medlemmer stemte imod betænkningen var en grim overraskelse og et klart faresignal, som ikke må ignoreres.

Tolerance er en af EU's hjørnesten, og bekæmpelse af enhver form for forskelsbehandling skal være vores øverste prioritet. EU's motto "forenet i forskellighed" hentyder ikke kun til de forskellige nationaliteter i EU, men først og fremmest til borgerne i EU og deres individuelle forskelle. Alle EU-borgere er lige og skal behandles sådan. Først da kan EU leve op til sit motto.

Margie Sudre (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Forsvaret og beskyttelsen af alle, der er ofre for forskelsbehandling, skal prioriteres højt af EU, men indsatsen kan kun være effektiv og anvendelig, hvis den garanterer retssikkerhed for de involverede personer, og hvis de økonomiske aktører, der målrettes mod, ikke pålægges en uforholdsmæssig byrde.

På dette område skal vi være årvågne med hensyn til respekten for kompetencefordelingen mellem EU og medlemsstaterne og sikre, at Parlamentet strengt holder sig inden for de rammer, retsgrundlaget understøtter.

Den tekst, der blev vedtaget i dag, er tilfredsstillende på visse områder – navnlig med hensyn til bekæmpelse af forskelsbehandling af handicappede – men de vage begreber, den indeholder, den retslige usikkerhed, den

opretholder, og de overflødige krav, den indfører, gør den juridisk uanvendelig og derfor ineffektiv i sin anvendelse.

Da overdreven lovgivning ikke er løsningen, forsvarede delegationen ændringsforslaget om at afvise Kommissionens forslag, da eksisterende tekster om dette spørgsmål ikke er blevet gennemført i en række medlemsstater, der er genstand for overtrædelsesprocedurer.

Den franske delegation, som støtter direktivets målsætning, men som er delvist utilfreds, undlod at stemme i den endelige afstemning.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Forskelsbehandling er et problem, der i denne tid med europæisk forening er et særdeles relevant emne, som vi ikke må ignorere under nogen omstændigheder. Selv om vi allerede har drøftet dette emne mange gange, er effekterne stadig utilfredsstillende.

De forskellige former for forskelsbehandling er et betydeligt problem. Forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse eller race er forbudt i og uden for arbejdsmarkedet. Forskelsbehandling på grund af religion, verdensbillede, handicap alder eller seksuel orientering er i dag kun forbudt på arbejdspladsen.

Vi skal lægge vægt på bekæmpelsen af forskelsbehandling både i og uden for arbejdspladsen. Forskelsbehandling skal defineres på samme måde uanset type.

Hindring af forskelsbehandling er et særdeles relevant spørgsmål, men vi må ikke glemme at spørge de mennesker, der er ofre for forskelsbehandling. Vi skal sikre, at de kan udøve deres rettigheder, og vi skal stræbe efter ensartede sanktioner mod alle, der diskriminerer.

Forskelsbehandling er et meget vigtigt emne både for den enkelte borgers privatliv og for den europæiske integrationsproces. Jeg er helt enig med ordføreren, Kathalijne Maria Buitenweg, og jeg takker hende for en meget god og omfattende betænkning.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Som advokat kan jeg ikke på nogen måde acceptere indførelsen af omvendt bevisbyrde på europæisk plan, som det foreslås i det nye direktiv om forbud mod forskelsbehandling. Når alt kommer til alt, er det næsten umuligt at bevise, at noget ikke er tilfældet, og langt nemmere at bevise, at noget er tilfældet.

EU skal dog sikre, at dets fine vejledende principper og værdier, som de er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Union, opleves af borgerne i praksis. Horisontal lovgivning på dette område hilses derfor velkommen. Derfor stemte jeg for Kathalijne Maria Buitenwegs betænkning som helhed.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Jeg stemte sammen med PPE-DE-Gruppen imod direktivet om forbud mod forskelsbehandling, da det vil have en negativ indvirkning på EU's borgere. Flertallet på venstrefløjen har allerede vist i dag, at de europæiske institutioner ikke ønsker at reducere bureaukrati, der finansieres af skatteydernes penge. Denne beslutning beviser, at EU ønsker at udvide reglerne til alle områder af borgernes tilværelse i medlemsstaterne. Der er et dårligt signal.

Denne beslutning har dog ingen indvirkning på lovgivningsprocessen. Det er op til Rådet at nå frem til en enstemmig afgørelse.

Jeg er imod enhver form for forskelsbehandling. Oprindeligt var det forventet, at direktivet ville vedrøre forskelsbehandling af fysisk handicappede og ældre. Jeg har også altid været involveret i indsatsen for at beskytte disse mennesker. Dette direktiv mangler dog klarhed, og det vil efter min mening ikke hjælpe borgerne.

Lobbyisterne tog ægte forskelsbehandling som gidsel, da de tilføjede seksuel orientering og religion eller tro. Disse former for forskelsbehandling er aldrig blevet defineret i EU-dokumenter. Konsekvenserne kan være dramatiske.

Ingen kan præcist definere seksuel orientering eller forskelsbehandling på grund af seksuel orientering. Det repræsenterer en risiko for fortolkningen af dette direktiv. Ligebehandling på grundlag af "tro" er også problematisk. Sekter eller politiske ekstremister kan udnytte dette direktiv, og massemedierne kan ikke afvise dem. Religiøse skoler vil ikke kunne vælge lærere på grundlag af deres religion. Forsikringssselskaber kan ikke indhente oplysninger for at beregne forsikringsrisici. Forsikringspræmier vil blive dyrere.

Der er desuden en række direktiver og internationale dokumenter, der beskytter ældre og fysisk handicappede, som er ikke blevet gennemført i medlemsstaterne.

– Beslutningsforslag: B6-0177/2009 (Dialogen mellem EU og Belarus)

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Denne beslutning er ganske ugunstig, og vi glæder os over, at den udtrykkeligt gør den politiske dialog betinget af fremskridt med hensyn til menneskerettigheder og intern frihed. På dette område er der stadig lang vej igen for regimet, især med hensyn til ytrings- og meningsfrihed, pressefrihed og friheden for den demokratiske opposition og medierne.

Der er dog for mange tegn på, at regimets nylige indrømmelser blot er en del af en kosmetisk operation ledet af diktaturpræsidenten Lukashenko over for udlandet. Det er alt for tidligt at indgå i nogen form for normal dialog med Belarus.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Dette er endnu en beslutning, som er dybt forankret i en vision af indgriben og stigmatisering med hensyn til Belarus, som tydeligvis har til formål at blande sig i de interne anliggender for dette land.

Når De gemmer Dem bag det mystificerende og manikæiske sprog, er formålet klart: EU accepterer ikke bekræftelsen af Belarus' suverænitet og dets definition af en uafhængig politik, som ikke er underlagt interesserne i EU, NATO og USA, og som forsøger at vige uden om dem.

EU søger derfor til afpresning og til iværksættelse af sanktioner, der angiveligt kan hæves, hvis landet vedtager de krævede foranstaltninger, herunder f.eks.: "den demokratiske opposition i Belarus samt civilsamfundet skal inddrages i dialogen mellem EU og Belarus"; "fuldt ud og effektivt at gøre brug af mulighederne for at støtte civilsamfundet og den demokratiske udvikling i Belarus gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR)"; eller "yde finansiel støtte til den uafhængige belarussiske fjernsynskanal Belsat".

Ville nogle af EU-landene acceptere sådanne betingelser? Hykleriet i denne tilgang er tydeligt, især når den "europæiske familie" af såkaldte "demokratiske nationer" ikke med ét eneste ord fordømmer den sande massakre, der er begået af den israelske hær mod det palæstinensiske folk på Gazastriben, eller CIA's kriminelle flyvninger, hvori de faktisk selv var medvirkende.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelsen af beslutningen om evaluering af dialogen mellem EU og Belarus. Det glæder mig, at beslutningen taler både om en generel evaluering af den politiske situation og om specifikke forventninger til de belarussiske myndigheder. Dialog gennemføres naturligvis ikke blot for dialogens skyld. Den bør føre til en forbedring af situationen i de forhold, der af forskellige grunde skal forbedres. Der er ingen, der mener, at situationen i Belarus er ideel.

Vi forventer derfor en evaluering af de beslutninger, der er truffet i forbindelse med indkaldelsen af de unge aktivister Franak Viačorka, Ivan Šyla og Zmister Fedaruk. De må ikke blive taget til "gidsel" af myndighederne. Franak Viačorka er søn af en kendt oppositionsaktivist. Indkaldelse til militæret må ikke bruges som et politisk instrument. Vi kræver også, at myndighederne anerkender sammenslutningen af polakker i Belarus og dens formand, Angelika Borys, som blev valgt den 15. marts 2009. Vi ønsker, at de belarussiske myndigheder kræver fornyet overvejelse af de straffe, som 11 deltagere i en demonstration, der blev afholdt i januar 2008, blev idømt.

Dette er meget konkrete eksempler, som vil give de belarussiske myndigheder mulighed for at vise goodwill og et ønske om at føre en reel dialog. Jeg håber, at Belarus vil udnytte denne lejlighed. Det vil være gavnligt for Belarus, de belarussiske borgere, EU og forholdet mellem Belarus og Europa.

– Beslutningsforslag: RC-B6-0165/2009 (Europæisk samvittighed og totalitarisme)

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Hvis vi reelt ønsker at forme Europas fremtid, må vi ikke tillade, at historiske kendsgerninger ignoreres, eller at erindringen om de tragiske øjeblikke i vores historie glider i baggrunden. At huske ofrene for forbrydelser mod menneskeheden bør være et af de grundlæggende elementer i historieundervisningen og i opbygningen af de unge europæeres samvittighed. Ukendskab til historien fører ikke kun til fordrejning, men også til forskellige farlige former for nationalisme. Jeg ønsker også, at det europæiske samfund får større kendskab til polske helte, som f.eks. kavalarikaptajn Witold Pilecki. Vi skal huske, at forståelsen af hele Europas fortid, ikke kun den vestlige del, er nøglen til at skabe en fælles fremtid.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jeg stemte for denne upartiske beslutning, som fordømmer totalitarisme i enhver form. Det 20. århundrede var det århundrede, der oplevede de mest chokerende massakrer i historien. Nazityskland, Sovjetrusland, Cambodja, Kina og Rwanda er påmindelser om den absolutte galskab og grusomhed, som mennesket kan påføre sine medmennesker, når tyranni hersker i stedet for frihed. Jeg har

dog ét forbehold. Jeg vil ikke opstille et hierarki af lidelser. Ethvert tilfælde af lidelse er unikt og fortjener vores respekt, uanset om de involverede mennesker er jøder, tutsier, kulakker, russiske krigsfanger eller polske præster. Derfor undlod jeg at stemme om ændringsforslag 19.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om totalitære regimer. Europa kan efter min mening ikke blive forenet, hvis det ikke kan nå til enighed om dets historie og afholde en ærlig og grundig debat om de forbrydelser, der blev begået af de nazistiske, stalinistiske, fascistiske og kommunistiske regimer i det forrige århundrede.

Jeg mener, at den europæiske integrationsproces har været en succes og nu har resulteret i et EU, der omfatter landene i Central- og Østeuropa, som levede under kommunistiske regimer fra slutningen af Anden Verdenskrig og indtil begyndelsen af 1990'erne, og som har hjulpet lande, som f.eks. Grækenland, Spanien og Portugal, der i mange år led under fascistiske regimer.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg går ind for maksimal objektivitet, når Europas historie skal analyseres. Selv om jeg anerkender grusomheden af det stalinistiske Ruslands forbrydelser, er jeg bange for, at denne beslutning har elementer af historisk revisionisme, der åbenlyst tilsidesætter kravet om objektiv analyse.

Jeg er ikke villig til at sidestille nazisternes forbrydelser, holocaust og folkedrab, hvor seks mio. jøder døde sammen med kommunister, fagforeningsaktivister og handicappede, med det stalinistiske Ruslands forbrydelser. Denne politiske relativisme truer med at udvande naziforbrydelsernes enestående karakter og skaber dermed et intellektuelt ideologisk grundlag for dagens nynazister og fascister, hvoraf nogle er til stede i dag.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Forslaget til en beslutning, som er fremlagt af de fem største grupper i Parlamentet, indeholder mange vigtige perspektiver vedrørende de sidste 100 år af den europæiske historie. Ændringsforslagene, navnlig ændringsforslagene fra Gruppen Union for Nationernes Europa, er også prisværdige, men af redaktionelle årsager kan ikke alt, der er foreslået, medtages i beslutningsteksten. Der er mange tragedier og individuelle heltegerninger, der kunne opregnes i en beslutning om europæisk samvittighed og totalitarisme. Desværre har vi ikke plads til alt, og derfor blev vi tvunget til at stemme imod nogle af ændringsforslagene til beslutningen.

Vi stemte dog for beslutningen som helhed.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne skændige beslutning, som Parlamentet har vedtaget, er en del af de bestræbelser på at forvrænge den historiske sandhed, som vi ser fra reaktionære og dem, der ønsker hævn: taberne af Anden Verdenskrig. Det er også disse mennesker, der rehabiliterer deres egne lande, men som også samarbejdede med f.eks. nazisterne under deres forbrydelser.

Målet er at sætte nyfascisme i et godt lys og fordømme kommunisme, dvs. at sætte tyrannen og undertrykkeren i et godt lys, samtidig med at deres ofre og de undertrykte fordømmes. Målet er at udviske det betydelige bidrag, som kommunisterne og Sovjetunionen ydede i bekæmpelsen af nazismen og fascismen, deres rolle i forbedringen af levevilkårene for arbejdstagerne, deres bidrag til befrielsen af folk fra koloniåget og den rolle, de spillede imod udnyttelse og krig i tiden efter Anden Verdenskrig.

I Portugal kæmpede Portugals Kommunistiske Parti mere end nogen anden part for frihed, demokrati, fred og menneskerettigheder, for anstændige levevilkår til det portugisiske folk og frihed til alle, der var blevet koloniseret af fascisterne, og for de bedrifter, der i dag har plads i den portugisiske republiks forfatning, der er 33 år gammel i dag.

Hensigten med beslutningen er i sidste ende at kriminalisere kommunister, deres aktiviteter og deres idealer.

En sådan beslutning er så meget desto mere alvorlig i en tid, hvor kapitalismen oplever en akut krise, så kampen for fred, demokrati og social fremgang bliver den store udfordring i vores tid.

Jens Holm og Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi lider naturligvis med ofrene for alle aggressive og autoritære regimer, uanset om grusomhederne har fundet sted i Europa eller f.eks. i tidligere europæiske kolonier. Vi er dog dybt foruroligede over alle de direkte og indirekte forsøg fra politikeres eller parlaments side på at påvirke den generelle opfattelse af historiske kendsgerninger. Denne opgave bør overlades til uafhængig akademisk forskning og offentlig debat. Ellers er der risiko for, at hvert nyt flertal i Parlamentet vil forsøge at ændre historien ved at beskrive samfundets værste fjender, og at debatten om den europæiske historie vil blive udnyttet til kortsigtede kampagneformål. Vi undlod derfor at stemme i den endelige afstemning.

Maria Eleni Koppa (PSE), skriftlig. – (EL) Medlemmerne af Parlamentet fra PASOK-partiet stemte imod beslutningsforslaget, fordi det sammenligner nazisme og kommunisme på en uacceptabel måde.

Vi fordømmer både nazismens og stalinismens grusomheder.

Vi finder, at denne sammenligning ikke bidrager til en forståelse af disse to totalitære regimers særegenheder.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Jeg stemte for beslutningen om totalitarisme i strid med mit partis anbefaling, som vurderede, at denne beslutning var overflødig. Jeg går ind for et klart brud med alle forsøg på at opnå politiske mål gennem vold, fængsling, intimidering og andre former for undertrykkelse. Det 20. århundrede var et århundrede præget af store populære bevægelser, der var blindet af idéen om, at de var på historiens rand. Alle forbrydelser blev retfærdiggjort af det, de så som den ideelle verden, og for at beskytte den mod forandring for altid. For nogle bestod denne ideelle verden af lighed for alle, stærk levering af tjenester fra staten, produktionsmidler på folkets hænder og afskaffelse af alle de gamle privilegier, som de velstillede grupper havde nydt. For andre handlede det om at opretholde traditioner, ulighed, magtpositioner og privilegier. Jeg kan identificere mig med den første gruppe, men ikke den anden.

Som følge af deres vold, vil begge grupper være udskældt for altid. Ingen kan huske deres mål, men alle husker deres midler. Denne æra skal absolut forblive en del af fortiden. Selv om jeg ikke er enig i ordlyden visse steder, er denne beslutning efter min mening af afgørende betydning.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Intet parlament, intet parlamentarisk flertal bestående af repræsentanter og tjenere fra det barbariske kapitalistiske system kan bruge bagvaskelse, løgne og falskneri til at udviske historien om social revolution, som er skrevet og underskrevet af folket med deres blod. Ingen sort antikommunistisk front kan udviske socialismens enorme bidrag, dens uovertrufne resultater og dens afskaffelse af menneskets udnyttelse af mennesket.

Det fælles beslutningsforslag fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og Gruppen Union for Nationernes Europa, som også blev støttet af Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet på en ubeskriveligt vulgær måde, sidestiller fascisme med kommunisme, nazistiske og fascistiske regimer med socialistiske regimer.

Med et ynkeligt *quid pro quo* foreslår den en fælles europæisk mindedag for forbrydere og deres ofre. De frikender dermed fascismen, bagvasker socialismen og fritager imperialismen for de forbrydelser, den har begået og stadig begår. Ideologisk fremmer den kapitalisme som det eneste "demokratiske system".

Alle politiske kræfter, der forholder sig afventende og dermed giver denne obskurante politik et alibi, bærer også et alvorligt ansvar for dette antikommunistiske hysteri.

Grækenlands Kommunistiske Parti opfordrer arbejderklassen og alle progressive mennesker til at fordømme antikommunismen og dens agenter.

Zita Pleštinšká (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Det 20. århundrede var præget af de totalitære kommunistiske og nazistiske regimers forbrydelser, der så brutalt ramte millioner af uskyldige mennesker. Europæisk integration var et direkte svar på den krig og den terror, de totalitære regimer skabte på det europæiske kontinent.

Jeg er overbevist om, at Europa aldrig vil blive forenet, hvis det ikke lykkes at opnå et fælles syn på dets eget historie, og jeg har derfor stemt for beslutningen om europæisk samvittighed og totalitarisme. Vi skal anerkende kommunismen og nazismen som en fælles arv og afholde en særlig forhandling om alle de forbrydelser, der blev begået af totalitære regimer i det forrige århundrede. Det skylder vi de yngre generationer, der ikke længere vokser op under sådanne regimer, og hvis bevidsthed om totalitarisme i alle dens former er blevet foruroligende overfladisk og mangelfuld blot på de fire år efter udvidelsen i 2004. Mange mennesker har allerede i dag ikke kendskab til de regimer, der terroriserede deres medborgere i Central- og Østeuropa i 40 år, og som adskilte dem fra det demokratiske Europa med jerntæppet og Berlinmuren.

I 2009 fejrer vi 20-årsdagen for de kommunistiske diktaturers fald i Central- og Østeuropa, og alle EU-regeringer bør efter min mening benytte lejligheden til at udnævne den 23. august til europæisk mindedag for ofrene for stalinismen og nazismen.

Dette ville markere en beslutning for alle ofre af totalitære regimer og en stærk og uigenkaldelig garanti for, at disse hændelser aldrig vil blive gentaget i Europa.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemmer for beslutningsforslaget om europæisk samvittighed og totalitarisme.

Jeg er overbevist om, at Europa skal gøres mere opmærksom på de forbrydelser, som totalitære og udemokratiske regimer har begået, fordi vi ikke kan sikre europæisk integration uden at fremme bevaringen af vores historiske erindring, hvis alle aspekter af Europas fortid anerkendes.

Jeg tilslutter mig også forslaget om udnævnelsen af en europæisk mindededag for ofrene for alle totalitære og autoritære regimer.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) For mange i EU og også i det bredere Europa er konsekvenserne af totalitarisme med dens millioner af døde et afgørende historisk punkt. Det har bidraget til at forme mange holdninger i de senere generationer, men for de mennesker, der levede i denne periode, repræsenterer det et frygteligt ar i den europæiske udvikling. Ekstremisme er stadig en aktuel trussel, og disse ekstremister har en uvidende ven i stemmeboksen – letargi. Som politikere er bevidstheden om truslerne mod vores frihedsrettigheder og vores liv noget, som vi alle skal minde de nuværende og kommende generationer om. Derfor støtter jeg dette beslutningsforslag.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE), skriftlig. – (EL) Vi fordømmer generelt enhver form for totalitarisme og understreger samtidig vigtigheden af at erindre fortiden. Det er et vigtigt element i vores historie.

Vi mener dog, at flertalsbeslutninger i Parlamentet ikke er kompetente til at fortolke historiske fakta.

Udviklingen af historiske fakta er en opgave for historikerne og historikerne alene.

Derfor besluttede vi at undlade at stemme i afstemningen om det fælles beslutningsforslag fra de fire politiske grupper, herunder Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, om europæisk samvittighed og totalitarisme.

Francis Wurtz (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Ved flere lejligheder har vi kunnet udtrykke vores holdninger til gentagne erklæringer om temaet "alle totalitære regimer".

Vores gruppe fordømmer uden forbehold enhver totalitarisme. Den fordømmer uden forbehold stalinismen. Samtidig protesterer den kraftigt mod ethvert forsøg på at trivialisere nazismen ved at begrave den i en fordømmelse af totalitære regimer, som det endnu engang er tilfældet i den fælles beslutning, der er forelagt os.

Derfor afviser vores gruppe at deltage i afstemningen om denne beslutning.

Anna Záborská (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Fordømmelsen af totalitære regimer, der anvendte nazismens eller kommunismens ideologier, bør kun være første skridt hen imod total fordømmelse af alle former for intolerance, fanatisme og uvidenhed, der har undertrykt og stadig undertrykker enkeltpersoners og nationers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Enhver ideologi, der ikke respekterer menneskelig værdighed og menneskeliv, fortjener fordømmelse og er grundlæggende uacceptabel.

Nazisme og kommunisme er ideologier, der faktisk var inspireret af ældre ideologier. De blev formuleret i det 19. århundrede og blev fastlagt som forfatningsmæssige principper i datidens europæiske stater. Ideologier, som f.eks. militarisme, chauvinistisk nationalisme, imperialism, radikalisme og senere fascisme, var basalt set umenneskelige og destruktive, og de fortjener derfor udtrykkelig fordømmelse på lige fod med de ideologier, der viste sig senere i form af kommunisme og nazisme.

Vi skal især understrege dette i dag, hvor vi gennemgår en usikker og usædvanligt vanskelig periode. Vi må derfor ikke tillade, at der dukker nye politiske strømninger op inspireret af idéer, der er lige så umenneskelige som de idéer, der lå til grund for nazismen og kommunismen. Intolerance kan kun bekæmpes ved at afvise kompromis og undtagelser, og vi vil derfor opfordre til, at ordene "bekæmpe totalitarisme" føjes til "bekæmpe alle statslige regimer, der har afstedkommet undertrykkelse af menneskelig værdighed, frihed og den enkelte persons individualitet".

– **Beslutningsforslag: RC-B6-0166/2009 (Kulturens rolle)**

Călin Cățălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for den fælles beslutning om kulturens rolle i udviklingen af de europæiske regioner, fordi jeg mener, at EU skal yde mere støtte til kulturelle projekter.

Jeg mener, at strategierne for regional og lokal udvikling, der omfatter kultur, kreativitet og kunst, yder et betydeligt bidrag til at forbedre livskvaliteten i Europas regioner og byer gennem fremme af kulturel diversitet, demokrati, deltagelse og tværkulturel dialog.

Beslutningen opfordrer Kommissionen til at forelægge grønbogen med en mulig vifte af foranstaltninger vedrørende samtidssorienterede kulturelle aktiviteter, der tager sigte på at styrke den kulturelle udvikling i de europæiske regioner.

Europas kulturelle ånd er en vigtig mulighed for at bringe europæerne tættere sammen på en måde, som fuldt ud respekterer deres forskellige kulturelle og sproglige identiteter. Europas kultur repræsenterer strategiske faktorer i Europas udvikling på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på EU-plan.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Kultur er et politisk område, som den enkelte medlemsstat er ansvarlig for. Denne beslutning omhandler emner, der ligger uden for EU's kompetence. Da vi tager subsidiaritetsprincippet alvorligt, mener vi, at Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg skal nedlægges.

Vi stemte derfor imod denne betænkning.

Zita Pleštinová (PPE-DE), *skriftlig*. – (SK) Kultur er et vigtigt element i den bæredygtige udvikling af europæiske regioner, og derfor skal udviklingsplanerne for alle regioner indeholde en kulturel dimension. En strategi, som omfatter kultur, kreativitet og kunst, vil yde et betydeligt bidrag til at forbedre livskvaliteten for indbyggere i byer og landområder.

Inden for Slovakiet relativt lille område, mit eget land, har vi forskellige kulturelle regioner med deres egne interne forskelle. De kulturelle traditioner, der er udviklet gennem århundreder, omfatter et usædvanligt væld af former, typer og varianter af folkløse.

I min egen region, Stará Ľubovňa, i den nordøstlige del af Slovakiet findes der f.eks. slovakiske, tyske, ruthenske og gorale kulturer samt romanikulturen. Alle landsbyer organiserer årlige kulturfestivaler, som tiltrækker mange besøgende til vores region. Partnerskabet mellem de europæiske regioner styrkes gennem forskelligheden af klædedragter, sange og danse. Kulturelle projekter har rod i frivillige organisationers initiativer, og de fortjener opmærksomhed og navnlig støtte fra Kommissionen. Det er en skam, at tilskuddene til kulturelle projekter beskæres hvert år, så det bliver meget vanskeligt for de lokale myndigheder at videreføre disse bemærkelsesværdige og unikke kulturelle traditioner.

Jeg mener, at Kommissionen bør forelægge grønbogen med en mulig vifte af foranstaltninger, der tager sigte på at styrke den kulturelle udvikling i de europæiske regioner, og jeg stemte derfor for beslutningen om kulturens rolle i udviklingen af de europæiske regioner.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte imod dette forslag til en beslutning om kulturens rolle i udviklingen af de europæiske regioner.

Om end jeg godtager, at de foreslåede initiativer er opstået ud af det beundringsværdige mål om at fremme regional og lokal udvikling i EU, mener jeg ikke, at de er nok til at garantere opnåelsen af sådanne mål. Jeg tvivler navnlig på, at disse initiativer vil kunne fremme sproglige og kulturelle identiteter, når de ikke støttes af yderligere og mere vidtgående initiativer og politikker.

– Betænkning: Janusz Onyszkiewicz (A6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Rusland er stadig en vigtig strategisk partner for EU. Vi har fælles interesser, f.eks. bekæmpelse af spredning af nuklear teknologi og opnåelse af fred i Mellemøsten. Rusland spiller også en vigtig diplomatisk rolle, ikke kun som permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd, men også som et land med stor indflydelse på Iran. Vi har derfor brug for Ruslands hjælp til at overbevise Iran om ikke at bygge atombomber.

Der er dog områder i vores forhold til Rusland, som vækker bekymring, og selv om vi muligvis har de samme interesser, er jeg ikke overbevist om, at vi har de samme værdier. Demokratiets tilstand og retstilstanden i Rusland vækker stadig bekymring. Pressefriheden er heller ikke af den standard, vi ville forvente.

Vores partnerskab med Rusland skal derfor være stærkt og holdbart, men det kan ikke være betingelsesløst. Rusland skal navnlig vide, at vi ikke tolererer indlemmelsen og anerkendelsen af de suveræne georgiske territorier, som blev besat under krigen sidste sommer.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Der er bestemt én nation, som aldrig vinder Parlamentets gunst, selv om Parlamentet normalt hurtigt godkender aftaler om økonomisk eller kommercielt samarbejde med Cuba, det kinesiske kommunistdiktatur eller endda den tyrkiske premierminister Erdogan.

Flertallet i Parlamentet, som entusiastisk hilste Kosovos unilaterale uafhængighedserklæring velkommen, selv om landet er den serbiske nations historiske vugge, høster nu de bitre frugter af sin politik med den russisk støttede uafhængighed for Abkhasien og Ossetien.

Hvorfor er det kun Rusland, der skal bebrejdes for at have misforstået sikkerhedsforhold, når udvidelsen af NATO op til Ruslands grænser naturligt opfattes af russerne som en provokation og en trussel?

Der er selvfølgelig stadig vanskeligheder. Rusland hører i modsætning til Tyrkiet kulturelt, åndeligt og geografisk med i Europa. Det er først og fremmest med Rusland, at vi burde have privilegerede forbindelser.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Den beslutning, der lige er vedtaget, tydeliggør de formål og hensigter, som flertallet i Parlamentet har med hensyn til forholdet mellem EU og Rusland. Den insisterer på, at forholdet "er baseret på principperne om liberaliserede og åbne markeder og investeringsrettigheders gensidighed mellem partnerne, og derfor at kræve, at den russiske regering til gengæld for tætte og gunstige økonomiske bånd garanterer udenlandske investorer ejendomsrettigheder".

Hensigten er med andre ord at presse Rusland til at overdrage landets enorme naturrigdomme, f.eks. naturgas og olie, tilpasse dets produktionskapacitet og stille dets arbejdskraft til rådighed for udnyttelse til fordel for stormagterne og de store virksomheder i EU, som ønsker adgang til ressourcer, der burde tilhøre det russiske folk.

Beslutningen lægger hele presset på Rusland, men der er ikke én henvisning til udvidelsen af NATO mod øst og USA's nye missilsystem i Europa.

Fra vores side afviser vi denne form for forhold. Vi opfordrer til, at der etableres et retfærdigt forhold og gensidig respekt mellem de to parter baseret på befolkningernes interesser og respekt for principperne om ikkeindgriben, nedrustning og afspænding.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Rusland er i modsætning til Tyrkiet en del af den geografiske, kulturelle og åndelige sfære og dermed civilisation i Europa. Det burde derfor være en ideel strategisk partner på mange områder, især energi. Det er dog også en søsternation, som vi burde støtte og ikke kritisere i en uendelighed, som mange højreorienterede ultraeuropæere gør, navnlig i denne betænkning, som kalder redningen af de russisktalende mindretal i Georgien for et "urimelige modangreb", der "sætter spørgsmålstegn ved, om Rusland er parat til sammen med EU at opbygge et fælles rum for sikkerhed i Europa".

Ultraeuropæerne, som altid er parate til at støtte USA og landets krig i Irak, har ikke noget at lade russerne høre. For 10 år siden tøvede de samme ultraeuropæiske menneskerettighedstyper ikke med at støtte NATO i den ubeskrivelige angrebshandling mod Serbien.

Vi opfordrer til, at der skabes et nyt Europa, et Europa af suveræne nationer, der vil indgå i et privilegeret forhold til Rusland.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod Janusz Onyszkiewicz' betænkning med forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om den nye aftale mellem EU og Rusland.

Jeg er ikke enig i ordførerens henstillinger til Rådet og Kommissionen med henblik på at fortsætte forhandlingerne med Rusland, fordi de efter min mening ikke kan sikre en retfærdig aftale, der respekterer EU's rettigheder og prærogativer, og som kan fremme udviklingen af gode forhold mellem de relevante aktører. Jeg mener derfor, at begge parter skal yde en større indsats for at nå dette mål.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Rusland skal beslutte sig: Stræber det efter EU's fælles værdier eller ej? Der er mange områder, hvor vi er enige med Rusland, som, når alt kommer til alt, er vores strategiske partner. Vi anerkender den fælles trussel fra spredning af nuklear teknologi, navnlig fra Iran. Vi har brug for Ruslands hjælp som en del af Mellemøstkvartetten i indsatsen for at opnå en fredelig løsning på konflikten i Mellemøsten med en ny israelsk premierminister og en ny amerikansk præsident. Vi kan dog ikke tillade, at Rusland chikanerer dets naboer og bruger kulbrinteressourcer som et diplomatisk våben. Vi kan heller ikke tillade, at Rusland blot lader som om, krigen i Georgien sidste sommer aldrig har fundet sted. Indlemmelsen af suverænt georgisk territorium kan ikke fejles ind under gulvtæppet – hverken af Rusland

eller af EU. Endelig skal Rusland overholde dets bindende forpligtelser over for OSCE/Europarådet om at sikre menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet.

– **Betænkning: Frédérique Ries (A6-0089/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg vil benytte lejligheden til at udtrykke min fulde støtte til den foreslåede betænkning med henblik på at øge sundhedsbeskyttelsen af EU's borgere, men jeg vil også benytte lejligheden til at sige, at det grundlæggende sundhedssystem på visse områder ligger i ruiner på Malta og Gozo. Ventelisterne af indbyggere på Malta og Gozo, der har brug for undersøgelser og kirurgiske indgreb, er utrolige. 2 % af befolkningen venter f.eks. på en operation for grå stær.

Ventelistesagaen er et af mange eksempler, som understøtter mit udsagn. Andre omfatter mangler på senge på, hvad der angiveligt er et topmoderne hospital, som kostede næsten 1 mia. EUR.

Liam Aylward (UEN), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning, fordi den udtrykkeligt og indtrængende opfordrer Kommissionen til at udnytte eksisterende videnskabelige beviser til at beskytte EU's borgere mod elektromagnetiske felter. Henstillingen fra 1999 skal opdateres senest fem år efter dens udgivelse med henblik på at tage højde for igangværende forskning. Denne opdatering har ikke fundet sted. Jeg anmodede i min skrivelse fra 2008 til kommissær Kyprianou om, at den oprindelige henstilling blev revideret, da tidsfristen på det tidspunkt var overskredet med fire år, men der er stadig ikke sket en opdatering.

Siden henstillingen er der sket ændringer og udvikling i den videnskabelige forskning og de videnskabelige konklusioner, og der er sket en betydelig teknologisk udvikling baseret på brugen af elektromagnetiske felter, f.eks. WiFi og Bluetooth. Som følge af den hastige udvikling inden for dette område skal vi vurdere forordningerne om beskyttelse af vores borgere igen.

En europæisk undersøgelse fra 2007 viser, at de fleste borgere ikke mener, at myndighederne har informeret dem tilstrækkeligt om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte dem mod elektromagnetiske felter. EU skal i højere grad føre an i indsatsen for at samle vigtig forskning om enhver mulig skade fra elektromagnetiske felter og anbefale retningslinjer til borgerne. Jeg støtter yderligere forskning i effekterne af eksponering for elektromagnetiske felter for folkesundheden, og jeg håber, at henstillingen fra 1999 vil blive revideret og opdateret.

Proinsias De Rossa (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som indtrængende opfordrer Kommissionen til at være vagtsom og undersøge, om grænseværdierne for elektromagnetiske felter er videnskabeligt funderede og hensigtsmæssige via Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici (VKNNPS). På den måde vil beskyttelsesniveauet for forbrugerne fortsat være højt, uden at det hæmmer funktionen og udviklingen af trådløse teknologier.

Elektromagnetiske felter er et forhold, der bekymrer EU-borgerne. Ifølge en særlig Eurobarometerrapport om elektromagnetiske felter er europæerne delte i deres bekymringer om risiciene ved elektromagnetiske felter: 14 % er slet ikke bekymrede, 35 % er ikke meget bekymrede, 35 % er ret bekymrede, og 13 % er meget bekymrede. Der er offentliggjort adskillige videnskabelige undersøgelser om emnet i de senere år. Der er dog ingen, der klart beviser de mulige effekter af elektromagnetiske felter, som udsendes af trådløs teknologi, på menneskets sundhed.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for beslutningen om sundhedsproblemer i forbindelse med elektromagnetiske felter, da dette er et problem, som direkte berører hele den europæiske offentlighed, som udsættes for elektromagnetiske felter både i hjemmet og på arbejdspladsen.

Eksponeringen for kilder til menneskeskabte elektromagnetiske felter er steget betydeligt i de senere år, primært som resultat af den stigende efterspørgsel efter elektricitet og stadig flere specialiserede trådløse teknologier. Efter min mening er det derfor meget vigtigt, at vi garanterer et højt beskyttelsesniveau til alle forbrugere, uden at driften af mobiltelefonnetværk og udviklingen af nye trådløse teknologier hæmmes.

Robert Goebbels (PSE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte imod Frédérique Ries' initiativbetænkning. Den er af den type fuldstændigt nyttesløse betænkning, som visse medlemmer er vilde med, og det er de samme medlemmer, som kan lide at sniksnakke om "forsigtighedsprincippet", og som gør et stort nummer ud af den mindste "bekymring" blandt borgerne. Mens den forventede levetid for europæerne stiger år for år, blæses enhver ny undersøgelse om de mulige effekter af elektromagnetiske felter, som rejser ubesvarede spørgsmål, helt ud af proportioner. På den anden side ignoreres dusinvis af undersøgelser, gennemført af videnskabelige

institutioner og andre virkeligt kompetente organer, som har konstateret, at der ikke er nogen reel risiko, systematisk. Alt, hvad der overdrives, er ubetydeligt.

Françoise Grossetête (PPE-DE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for Frédérique Ries' betænkning om sundhedsproblemer i forbindelse med elektromagnetiske felter.

Det er af største betydning, at vi sikrer et højt beskyttelsesniveau til forbrugerne, især børn, uden at driften af mobiltelefonnetværk hæmmes. Det er ikke dokumenteret videnskabeligt, at brugen af mobiltelefoner udgør en sundhedsrisiko, men hypotesen kan ikke udelukkes definitivt, og derfor skal dette spørgsmål være omhandlet af forsigtighedsprincippet. Det er vigtigt, at grænseværdierne for offentlig eksponering for elektromagnetiske felter jævnlige opdateres.

Der er et påtrængende behov for endelig at have adgang til flere oplysninger om effekterne af elektromagnetiske bølger og at etablere et fælles system for godkendelsen af antenner og relæstationer, som det understreges i betænkningen.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som opfordrer til, at der gennemføres yderligere undersøgelser af elektromagnetiske felter, der udsendes af radioer, fjernsyn, mikrobølgeovne, mobiltelefoner og højspændingsledninger. Betænkningen anbefaler, at skoler, vuggestuer, plejehjem og sygehuse holdes på en vis afstand af mobiltelefonantennener eller højspændingsledninger, der fastsættes ud fra videnskabelige kriterier.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Forslaget til en beslutning om sundhedsproblemer i forbindelse med elektromagnetiske felter er et forsøg på at styre efterdønningerne og skjule de ansvarlige, så det ikke påvirker monopolernes drift og rentabilitet – ikke at forebygge og beskytte. Den øgede bevidsthed på græsrodsniveau om elektricitets- og telekommunikationsselskaberne og om producenterne af elektriske og elektroniske apparater, som er den primære risikokilde, kræver forskning med uigenkaldelige resultater, da ansvaret for disse apparater grundlæggende ligger hos virksomhederne selv, som er interesserede i at sælge deres produkter og tjenesteydelser, og derfor ikke i at bevise de skadelige virkninger af elektromagnetiske felter.

For at tage fat om dette meget alvorlige problem, som kan være en fare for folkesundheden, kræves der detaljerede statslige undersøgelser i neoplastiske degenerative hjernesygdomme, effekterne af elektromagnetisk stråling som helhed på den menneskelige organismes homøostase osv.

Der kræves en koordineret arbejdskamp, så grundlaget for forebyggelse, eksponeringsgrænser og faktisk eksponering for elektromagnetiske felter kan reduceres.

Der kan ikke sikres grundlæggende og effektiv beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed inden for rammerne af EU, som støtter kapitalens rentabilitet og konkurrenceevne ved at underminere folkesundheden.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for Frédérique Ries' betænkning om sundhedsproblemer i forbindelse med elektromagnetiske felter.

Jeg er enig med ordføreren i, at problemet med indvirkningen af elektromagnetiske apparater på folkesundheden skal behandles ved at fremme relevante undersøgelser og forskning, der mere præcist og nøjagtigt kan kaste lys på emnet, som i stigende grad giver anledning til debat.

Jeg er derfor enig med hende i, at Kommissionen skal opfordres til at vedtage en klar politik om elektromagnetiske bølger, selv om jeg er bekendt med medlemsstaternes eksklusive beføjelser inden for visse områder, herunder f.eks. bølger i forbindelse med mobiltelefoner.

– Betænkning: Pál Schmitt (A6-0124/2009)

Charlotte Cederschiöld og Gunnar Hökmark (PPE-DE), *skriftlig*. – (SV) Vi har i dag stemt for Pál Schmitts initiativbetænkning om bedre skoler: en dagsorden for europæisk samarbejde (A6-0124/2009). Betænkningen påpeger mange betydelige udfordringer, som de europæiske skoler står overfor, og indeholder en række gode henstillinger, f.eks., at unge i skolen og på universitetet forberedes til at være fleksible på arbejdsmarkedet i lyset af dettes foranderlighed, som betyder, at arbejdsgivernes krav kan ændre sig meget hurtigt.

Vi er dog ikke enige i et enkelt punkt i betænkningen, som tilskriver stigningen i volden i skolerne til faktorer som øgede klasseforskelle og stigende kulturel forskellighed i EU's medlemsstater. Stigningen i volden i

skolerne er et alvorligt socialt problem med mange komplicerede årsager, der ikke kan forklejnes gennem forenklede årsagsforklaringer.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om bedre skoler: en dagsorden for europæisk samarbejde.

EU skal efter min mening støtte en modernisering og forbedring af skolernes læreplaner, så de afspejler arbejdsmarkedets nuværende krav og det moderne samfunds sociale, økonomiske, kulturelle og tekniske forhold.

Jeg glæder mig over, at skoler skal stræbe efter at øge elevernes beskæftigelsesmuligheder, men også give dem lejlighed til at udvikle deres personlige færdigheder. Vi skal også være opmærksomme på de unges behov for at opnå grundlæggende demokratiske kompetencer.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Skoler er et grundlæggende område, vi i dag skal styrke. Betænkningen om bedre skoler: en dagsorden for europæisk samarbejde, som jeg støtter fuldt ud, er en del af denne målsætning. Den understreger navnlig behovet for at garantere alle unge europæiske borgere lige adgang til uddannelse af høj kvalitet, som sætter dem i stand til at opnå færdigheder og sund viden. Den opfordrer endvidere til øget finansiel støtte til institutioner i vanskeligheder. Ud over grundlæggende viden fremhæver betænkningen også betydningen af undervisning i fremmedsprog i en tidlig alder og tilsvarende muligheden for at erhverve færdigheder i kreativ udfoldelse, kultur og idræt, som er vigtig for den personlige udvikling. Den anbefaler øget mobilitet og udvekslinger i skolemiljøet og nævner i den forbindelse det enestående europæiske Comeniusprogram, idet det dog understreges, at dette skal gøres mere synligt og tilgængeligt. I streng overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet opfordrer betænkningen til, at der indføres moderniserede skoleprogrammer, som omhandler nye teknologier og de muligheder, som de giver.

Lena Ek (ALDE), skriftlig. – (SV) "Medlemsstaterne er ansvarlige for tilrettelæggelsen, indholdet og reformerne af skoleuddannelserne". Det fastslås i første betragtning i Pål Schmitts initiativbetænkning om bedre skoler. Så meget er jeg enig i. EU's rolle er at fremme udveksling mellem skoler og elevernes mobilitet. EU bør ikke involvere sig i andre skolerelaterede forhold. Pål Schmitts betænkning overholder desværre ikke det indledende løfte. Den tager næsten omgående fat på, hvordan skoler skal finansieres og vurderes, hvilke læreplaner de skal have osv. Netop den type spørgsmål, som EU ikke skulle beskæftige sig med, og netop den type spørgsmål, som medlemsstaterne selv burde varetage. Jeg går ind for et slankere, men mere fokuseret EU. Derfor stemte jeg imod både initiativbetænkningen og den alternative beslutning.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Beslutningsforslaget indeholder en række prisværdige idéer, men skoler er et politisk område, som hører ind under de enkelte medlemsstaters politiske ansvar. Denne beslutning omhandler derfor emner, som ligger uden for EU's kompetenceområde. Da vi tager subsidiaritetsprincippet alvorligt, mener vi, at Parlamentet burde stemme imod denne betænkning, og at Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg skal nedlægges.

Det siger sig selv, at vi stemte imod betænkningen.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) I princippet er vi alle for denne betænkning. Visse afsnit, f.eks. indførelse af lektioner i læreplanen, hvor indvandrere undervises på deres modersmål, er dog ude af trit med virkeligheden i medlemsstaterne, herunder især med hensyn til tilstrømningen af indvandrere, finansielle og administrative muligheder, størrelsen af landenes befolkning og mange andre faktorer.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for Pål Schmitts betænkning om bedre skoler. I betænkningen bemærkes det korrekt, at medlemsstaterne er ansvarlige for tilvejebringelsen af skoleundervisning, og jeg mener, at de enkelte landes uddannelsessystemer skal have autonomi og respekt. Undervisningen af børn i hele EU kan dog kun forbedres ved øget europæisk samarbejde, og uddannelsessystemer på tværs af kontinentet skal tilpasse sig de nye udfordringer.

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Jeg vil lykønske min kollega, Pål Schmitt, med betænkningen om bedre skoler: en dagsorden for europæisk samarbejde, som med rette påpeger, at rummelige uddannelsesmodeller fremmer integrationen af dårligere stillede grupper af elever og studerende med særlige uddannelsesbehov. Betænkningen opfordrer endvidere medlemsstaterne til på grundlag af optimale kriterier at forbedre disse elevers adgang til uddannelse.

I hele Europa lider romabørn under de største uddannelsesmæssige begrænsninger: Næsten en fjerdedel af romaerne i grundskolen går i opdelte klasser, og de fleste elever, som unødvendigt tvinges til at gå i

specialskoler, er af romanioprindelse. 82 % af romaerne har kun erhvervet sig en uddannelse på grundskoleniveau eller lavere niveau, og kun 3,1 % har adgang til et uddannelsesniveau, der svarer til gennemsnittet i befolkningsflertallet. Nationaløkonomisk vil en forbedring af uddannelsesniveauet for romaer være en rentabel investering, da udgifterne til at sikre et romabarn en gymnasial uddannelse betales tilbage gennem hans eller hendes senere bidrag til statsbudgettet. Forbedrede muligheder på arbejdsmarkedet i kraft af bedre uddannelse betyder, at de i stigende grad kan bidrage til samfundet i stedet for at være afhængige af sociale ydelser. Stigningen i betalte skatter og reduktionen i modtagne sociale ydelser vil til sammen sikre en nettogevinst på budgettet.

Stavros Lambrinidis (PSE), skriftlig. – (EL) Medlemmerne af Parlamentet fra PASOK-partiet stemte for det alternative beslutningsforslag til Pál Schmitts betænkning om bedre skoler i EU, som havde held til at slette henvisningen til uddannelse af børn af "lovlige" indvandrere alene, og som indeholdt andre forbedringer. Samtidig understreger vi, at vi er uenige i punkt 15 i teksten og den sammenhæng, den opstiller mellem alle uddannelsesniveauer og arbejdsmarkedets "fleksibilitet" på grundlag af arbejdsgivernes krav.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) Pál Schmitts betænkning om en dagsorden for europæisk samarbejde om europæiske skoler forsøger at påpege de fælles udfordringer og trusler, som skolesystemerne i medlemsstaterne står overfor. Mange steder har den ret. Denne fælles diagnose er nødvendige – om ikke andet så på grund af den enorme indvandring, der finder sted i Fællesskabet.

Betænkningen fortjener at blive vedtaget, men jeg har alligevel en fornemmelse af, at de fælles værdier, der efter ordførerens mening er grundlaget for uddannelsesreform, ikke omfatter alle de faktorer, der har formet Europa gennem århundrederne. Punkt 17 henviser til en fuldstændig og mangefacetteret udvikling af individet, som fremmer respekt for menneskerettigheder og social retfærdighed, livslang læring med henblik på personlig udvikling og faglig fremgang, beskyttelse af miljøet og den personlige og kollektive velfærd. Disse værdier er ønskværdige, men der mangler nogle detaljer – jeg tænker her på den kendsgerning, at disse fælles værdier har en kilde, og at denne kilde er Europas kristne rødder.

Jeg er kort sagt overbevist om, at forening i kristendommens ånd sandsynligvis er det eneste og frugtbare bånd. Det er et solidt fundament. Manglen på henvisning hertil er en fejl, ikke kun i denne betænkning, men i hele Fællesskabets lovgivning. Det efterlader tvivl om retningen af ændringer. I dag siger vi ja til gode værdier, men vi spørger også, hvad disse værdier er i morgen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod Pál Schmitts betænkning om bedre skoler: en dagsorden for europæisk samarbejde.

Selv om jeg i princippet er enig i betænkningens generelle formål, og jeg også mener, at de europæiske uddannelsessystemer skal undersøges med henblik på at forbedre deres kvalitet, identificerer denne betænkning efter min mening ingen løsninger, der kan sikre reel forbedring i undervisningskvaliteten og skolens særstilling som et sted for kommunikation og socialisering.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Uddannelse er bestemt et meget vigtigt emne, og vi bør være mere opmærksomme på det. Vi bør lægge særlig vægt på det første undervisningstrin, dvs. førskoleundervisningen. Der skal sikres et godt socialt klima og forhold, hvorunder børn og unge kan udvikle sig. Uddannelsen af unge er vores fremtid, hele EU's fremtid. Vi skal løbende arbejde for at forbedre betingelserne for indlæring og skabe lige muligheder for alle børn og unge. Vi må heller ikke glemme udsatte grupper, nationale mindretal og udlændinge.

Videreuddannelse af lærere og indførelse af moderne undervisningsmetoder er meget vigtige faktorer. Vi skal forbedre aflønningen af lærere og styrke anseelsen af lærerhvervet.

Vi skal også være opmærksomme på unge, der ønsker at studere i en anden EU-medlemsstat. Stedet og slet ikke uddannelsesniveauet for unge mennesker skal ikke afhænge af deres finansielle situation.

Jeg tilslutter mig Schmitt-betænkningen og er helt enig i, at uddannelse af unge i alle trin af processen er af enorm betydning.

11. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

12. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

13. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

14. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Mine damer og herrer! I dag er en noget speciel dag for mig, fordi dette var – efter 10 års god og loyal tjeneste – min sidste session som formand her i Bruxelles.

Det er derfor med stor bedrøvelse, at jeg erklærer Europa-Parlamentets session for hævet.

(Mødet hævet kl. 13.00)